

σχεδία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 2ου ΛΥΚΕΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

ΜΑΪΟΣ 1997

ΤΕΥΧΟΣ 4

ΔΡΧ 800

Το τεύχος αυτό αφιερώνεται
στη μικρή

Αναστασία

την κόρη του

Τάσων Ισαάκ

(που δωροφρονήθηκε τον Αύγουστο του '96

από τους Τούρκους «Γκρίζους Λύκους»
στην Κύπρο) και που πρόσφατα βαφτίστηκε
από την... Ελλάδα

Συγχόμαστε στην... αναδερτή μας
να μεγαλώσει σε μια ενιαία και ελεύθερη Κύπρο.

σχεδία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 2ου ΛΥΚΕΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
ΜΑΪΟΣ 1997 – ΤΕΥΧΟΣ 4

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σταυριδάκης Γρηγόρης – Πολίτη Δημήτρα – Καββάλου Δόξα
Αρχοντάκη Ίλια – Σταυρουλάκη Ιωάννα – Χαλκιαδάκη Όλγα
Μακρυδάκη Λίτσα – Νανάκη Ρένια – Αποστολάκη Μαρία
Αλεξανδράκη Νατάσα – Παπουτσιδάκη Μάνια – Βουτζουράκη Αλεξάνδρα
Σπυριδάκη Κατερίνα – Καραγιαννάκης Μάριος – Μιχαηλίδης Αντώνης
Βάμβουνα Βαννέσσα – Μιχελιουδάκη Άννα

ΥΠΕΘΥΝΟΣ-ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Φουρνάκης Γιώργος
Φιλολόγος

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Μακρυδάκη Λίτσα – Νανάκη Ρένια

2

Σχεδία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μιχαηλίδης Αντώνης – Τριαντάφυλλος Τάσος – Βολακάκη Όλγα

ΣΚΙΤΣΑ

Φεσσάς Νικήτας – Χλιαουνάκης Χρόνης – Παπουτσιδάκη Μάνια

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ανδρουλάκη Μαρία – Καββάλου Ελένη

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Εκδόσεις-Εκτυπώσεις «ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ»
Κοιντοριώτου 138 Τηλ. 22.867.55.573 Fax: 28.258

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ΚΛΑΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Έλενα Νταντή

Οι απόψεις που διατυπώνονται στα κείμενα εκφράζουν τους συγγραφείς.

Στις επόμενες σελίδες...

1. Προλεγόμενα	4
2. Σχεδιάζοντας τη Σχεδία	5
3. Σύγχρονα και διαχρονικά	7
4. Τα παιδιά μιλούν για την παιδεία	11
5. Θέματα υγείας	23
6. Μνήμες	26
7. Άκου να δεις (μουσική/κινηματογράφος)	28
8. Ποιητικοί σχεδιασμοί	37
9. Μαντινάδες	41
10. Χιούμορ	43
11. Βιβλιοπαρουσίαση	45
12. Ψάξε, ψάξε και θα το βρεις... στο χρυσό οδηγό της Σχεδίας	46
13. Στρασβούργο Μάρτιος 1997... Το Ρέθυμνο ήταν εκεί	50
14. Τα εν οίκω και τα εν δήμω του Σχολείου μας	55
15. Οδοιπορικό στο νησί της Αφροδίτης	63
16. Αποχαιρετισμός	66

Προλεγόμενα

«Βίρα της άγκυρες! Όρτσα τα πανιά! Ετοιμαστείτε, σαλπάρουμε!»

Φέτος η «Σχεδιά» μας κάνει το τέταρτο ταξίδι της, έτοιμη για νέες εξερευνήσεις, με ένα πλήρωμα καινούριο, φιλόδοξο και μεγαλύτερο απ' ό,τι ποτέ άλλοτε, μα με το ίδιο κέφι και την ίδια ζωντάνια όπως τότε, τρία χρόνια πριν...

Θα βρείτε στις επόμενες σελίδες τις σκέψεις και τους προβληματισμούς των μαθητών του σχολείου μας, τα όνειρα και τα «πιστεύω» τους για το χθες, το σήμερα και το αύριο.

Είμαστε στ' αλήθεια χαρούμενοι και περήφανοι που μπορούμε, μέσω της «Σχεδίας», να ενώνουμε τις φωνές μας με τις φωνές των υπόλοιπων μαθητών, όχι μόνο της πόλης, αλλά –γιατί όχι;– ολόκληρης της χώρας μας. Χαιρόμαστε ιδιαίτερα, γιατί η «Σχεδιά» δεν είναι μόνη της, αλλά έχει ικανούς συνταξιδιώτες της και άλλα ρεθυμνιώτικα μαθητικά περιοδικά. Κι είναι όμορφο να συμμετέχει κανείς στον κοινό ήχο που είναι η «ηχώ των μαθητών»!

Σ' αυτή την τέταρτη πορεία της, η «Σχεδιά» μας χρωστά ένα μεγάλο «ευχαριστώ» σε όλα εκείνα τα παιδιά που ηγήθηκαν του παρθενικού της ταξιδιού. Εκείνα τα παιδιά έκαναν την ευχή ελπίδα και την ελπίδα πεποίθηση και σιγουριά, πως η «Σχεδιά» μας θα καθιερωθεί σε μόνιμη και μάλιστα γόνιμη γραμμή. Έτσι φέτος, μ' αυτό το τεύχος, η «Σχεδιά» τιμά εκείνους που όλο αυτόν τον καιρό εργάστηκαν για να την εδραιώσουν ως ένα από τα ελληνικά μαθητικά περιοδικά. Το πλήρωμα της ΣΧΕΔΙΑΣ θα ήθελε να ευχαριστήσει ιδιαίτερα το φιλόλογο κ. Φρυγανάκη Γιώργο, ο οποίος προ τριετίας έβαλε τα θεμέλια του περιοδικού αυτού και από τότε το κράτησε ζωντανό, συνοδεύοντάς το σε όλα τα ταξίδια του. Ευχαριστούμε επίσης όσους με την κριτική τους βοήθησαν να βελτιωθούν οι κατασκευαστικές ατέλειες της «Σχεδίας», αλλά και όσους με τις καταχωρήσεις τους συνέβαλαν στα έξοδα της κατασκευής της.

Ευχαριστούμε τέλος, τους αναγνώστες μας που δίνουν νόημα στην ύπαρξη του περιοδικού μας.

Καλό ταξίδι, λοιπόν, φίλοι αναγνώστες. Η «Σχεδιά» σαλπάρει....

**... Περιμένουμε από σας κριτική του τεύχους αυτού...
για το καλό μας.**

**Αποσπάσματα θα δημοσιευθούν
στο επόμενο τεύχος.**

Προς τους «ναυπηγούς» και «ναυτίλους» της «σχεδίας»

Με την ευκαιρία του νέου διδακτικού έτους και της συγκρότησης της νέας Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού μας, σας μεταφέρω τις ολόθερμες ευχές των Συλλόγων των καθηγητών και των Γονέων για μια δημιουργική χρονιά, ώστε η ΣΧΕΔΙΑ μας να σαλπάρει και πάλι από τον ταρσανά του Σχολείου μας και με γερό το σκαρί και πλούσιο το φορτίο της ν' ανοιχτεί άφοβα στα πέλαγα της κριτικής και των σοβαρών απαιτήσεων. Αυτό είναι άλλωστε το χρέος όλων μας απέναντι σ' εκείνους που μέχρι τώρα μαστόρευαν με μεράκι τη ΣΧΕΔΙΑ μας και την καθιέρωσαν ως παράδοση στο Σχολείο μας, αλλά και απέναντι σ' εκείνους που συνήθισαν να την περιμένουν στην αποβάθρα τους, για να χαρούν το «ωραίο ταξίδι» που θα τους χαρίσει. Και δεν αναφέρομαι μόνο στους μικρούς ταξιδιώτες-αναγνώστες της αλλά και στους μεγαλύτερους, που αναζητούν στη φρεσκάδα της σκέψης των νέων μια πλούσια πηγή ανανέωσης.

Σ' αυτή τη νέα φάση του περιοδικού μας, πρωταρχικός στόχος όλων πρέπει να είναι η παρακίνηση και ενθάρρυνση όσο το δυνατόν περισσότερων μαθητών να εκφραστούν μέσα από τις σελίδες της ΣΧΕΔΙΑΣ μας. Πρέπει όλοι να πειστούν ότι έχουν στη διάθεσή τους το ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ευρύχωρο πεδίο, που μπορούν να καλύψουν ελεύθερα με την ορθοστάσιά τους και την πολυφωνία τους, την ορθοφωνία και την παραφωνία τους ακόμη. Να αντιληφθούν ότι η συμβολή στο υλικό του περιοδικού μας είναι αποτελεσματικότερη από την αφωνία, την εσωστρέφεια και την απομόνωση και περισσότερο... οικο-λογική από το γράψιμο στα θρανία ή τους τοίχους του Σχολείου μας. Να συνειδητοποιήσουν, τέλος, ότι με τέτοιες δραστηριότητες δικαιώνονται οι μαθητικές κοινότητες ως «κύτταρα δημοκρατικής ζωής».

Θα ήθελα όμως να υπογραμμίσω και μια άλλη διάσταση του περιοδικού μας, που ανέδειξε η υπεύθυνη στάση των παιδιών της προηγούμενης Συντακτικής Επιτροπής. Σας υπενθυμίζω ότι οι ανάγκες του Σχολείου μας σε φωτοτυπικό χαρτί κατά το προηγούμενο και το τρέχον έτος (συνολικού κόστους 100.000 δραχμών) καλύφθηκαν από τα έσοδα του περιοδικού. Ιδιαίτερα επίσης συγκινεί το γεγονός της προσφοράς 30 τευχών ΣΧΕΔΙΑΣ και 100.000 δραχμών (από τις εισπράξεις του προηγούμενου τεύχους) στο Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου, που τα παιδιά της ΣΧΕΔΙΑΣ το είδαν όχι απλά ως «ειδικό» αλλά ως «δικό τους» σχολείο. Και ασφαλώς τέτοια φανερώματα ευαισθησίας κάνουν την υπεροχή σας υπέροχη, προσφέρουν στους δασκάλους σας το αίσθημα της δικαίωσης και προβάλλουν θετικά πρότυπα μίμησης σε μια εποχή απο-

χής. Μη σας ξενίζει όμως το ότι τέτοιες πρωτοβουλίες περνούν (αν περνούν) συχνά όχι «στα ψηλά» αλλά «στα φιλά» των εφημερίδων, γιατί εκεί συνήθως υπάρχουν οι καλύτερες ειδήσεις για όσους... ξέρουν να διαβάζουν.

Ένα άλλο σημείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι η ΣΧΕΔΙΑ μας δε λειτουργεί ανταγωνιστικά προς τα άλλα σχολικά περιοδικά αλλά απλά ως άλλη μια φωνή στη συμφωνική ορχήστρα των νέων. Αυτό, βέβαια, δε σημαίνει ότι απουσιάζει η ευγενής άμιλλα ως δυναμικό στοιχείο διαρκούς βελτίωσης. Εξάλλου μέσα από μια τέτοια άμιλλα προς τις προηγούμενες ΣΧΕΔΙΕΣ μας οι ναυπηγοί και πλοηγοί της ΝΕΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣ θα «σκαρώσουν» ακόμη καλύτερα σχέδια, με αποτέλεσμα και οι ταξιδιώτες της και οι ίδιοι να νιώσουν ακόμη πιο «πλούσιοι μ' όσα κέρδισαν στο δρόμο».

Φρυγανάκης Γιώργος
Υπεύθυνος - Σύμβουλος
καθηγητής «ΣΧΕΔΙΑΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ της συντακτικής ομάδας του περιοδικού μας «Σχεδία»

Όσοι έχουν (ή δεν έχουν) σκοπό να γράψουν για το περιοδικό, να το κάνουν...

ΣΥΝΤΟΜΑ!!!

(Οι εργασίες σας να παραδίδονται στους συνδέσμους των τμημάτων μέχρι τις 30 Ιανουαρίου)

Θέματα:

Οτιδήποτε σας εκφράζει!!! (σε ανεπίσημο στυλ!)

Προτεινόμενα Θέματα:

- Στήλη γέλιου
- Οτιδήποτε θέλετε να θίξετε, να καυτηριάσετε ή σατιρήσετε (πάντα με καλοήγη τρόπο) για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα (Πανελλήνιες, βιβλία, παραπαιδεία κλπ.) ή για τον κόσμο γενικότερα...
 - Ποιητικοί σχεδιασμοί
 - Σκίτσα, ζωγραφική
 - Φωτογραφίες
- Μικρά διηγήματα (με κάποιο στόχο)
- Κριτική (προηγούμενου τεύχους, ταινιών, γενικότερων γεγονότων)
 - Συνεντεύξεις
- Επίκαιρα θέματα (εθνικά, ευρωπαϊκά ζητήματα)
 - Βιβλιοπαρουσίαση
 - Μουσικά θέματα
- Ιδέες, σκίτσα για το εξώφυλλο
- Αθλητισμός (τρελά σπορ κλπ.)

ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ

- A1 Καββάλου Ελένη
- A2 Γάσπαρη Κατερίνα
- A3 Ευαγγέλου Εύα
- A4 Σουμπασάκη Βαγγελιώ
- A5 Αρχοντάκη Ίλια
- A6 Ταταράκης Νίκος
- B1 Σταυριδάκης Γρηγόρης κ.α.
- B2 Βουτζουράκη Αλεξάνδρα
- B3 Μιχαηλίδης Αντώνης
- B4 Σπυριδάκη Κατερίνα
- Γ1 Βάμβουκα Βανέσσα
- Γ3 Μιχελιουδάκη Άννα
- Γ4 Τσικνάκη Κάλλια

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΚΑΜΙΑ ελληνική τραγωδία δεν περιέχει τόσο πόνο και φρίκη αλλά και τόσο μεγαλείο, όπως ο «Οιδίπους Τύραννος». Κεντρικός ήρωας της τραγωδίας ο Οιδίπους, αφού έλυσε το αίνιγμα της Σφίγγας και έγινε λαοπρόβλητος βασιλιάς της Θήβας, ανακαλύπτει με φρίκη πως ήταν φονιάς του πατέρα του και ανόσιος άντρας της μητέρας του. Η τιμωρία που μόνος επιβάλλει στον εαυτό του είναι τρομερή: αυτοτυφλώνεται, αυτοεξορίζεται από τη χώρα όπου πρώτα βασίλευε και καταντά να γίνει ένας απόβλητος ζητιάνος.

Αλλά το πιο παράξενο σ' όλη αυτή την ιστορία είναι ότι μια μυστηριώδης δύναμη σπρώχνει τον Οιδίποδα στην πυρετώδη και αδυσώπητη έρευνα πρώτα για το φονιά του Λαίου, του βασιλιά των Θηβών και ύστερα για την αποκάλυψη της δικής του ταυτότητας που τελικά τον οδηγεί στην καταστροφή. Μια ανεξήγητη δύναμη και επιμονή φαίνεται πως ήταν συνυφασμένη με την πεποίθηση στον εαυτό του, στην ανωτερότητα του.

Ο Οιδίπους Τύραννος κλείνει πράγματι μέσα του τόσο τραγικότητα αλλά και τόσο μεγαλείο, τόσο αποτροπιασμό αλλά και τόσο αξιοπρέπεια, τόσο μεγάλο θρίαμβο της λογικής αλλά και τόσο φοβερή αυταπάτη. Πραγματικά ο Οιδίποδας, έρμαιο της μοίρας του εν μέρει, αλλά των πράξεων του κυρίως, οδηγείται στη φοβερή πτώση του. Αρχικά παίρνει χρησμό ότι θα σκότωνε τον πατέρα του και για να το αποφύγει αυτό πορεύεται προς τη Θήβα όπου ζούσε ο γνήσιος πατέρας του και έτσι εν αγνοία του σκοτώνει τον πραγματικό του πατέρα. Αφού με καταπληκτική ευφυΐα έλυσε το αίνιγμα της Σφίγγας, παντρεύεται τη βασίλισσα και μητέρα του και αποκτά μαζί της τέσσερα παιδιά. Αργότερα όμως, με αφορμή το λοιμό που μαστίζει την πόλη, επιδιέχεται σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να ανακαλύψει το φονιά του Λαίου και να τον εξορίσει από την πόλη για να την απαλλάξει από το μiasma. Ύστερα από πολλές προσπάθειες, αν

ΣΥΓΧΡΟΝΑ & ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ

και προειδοποιημένος από θεϊκή προφητεία να μην προχωρήσει άλλο τις έρευνές του, γιατί θα οδηγηθεί στην καταστροφή του, συνεχίζει και μαθαίνει πως είναι φονιάς του Λαίου και πατέρα του, σύζυγος της μητέρας του και ταυτόχρονα πατέρας και αδελφός των παιδιών του.

Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Οιδίποδας αποτελεί τον αιώνιο τύπο του ανθρώπου που δεν μπορεί να ησυχάσει, παρά μόνο αφού λύσει όλα τα αινίγματα –ακόμα και εκείνο το έσχατο αίνιγμα– στο οποίο η απάντηση είναι πως η ανθρώπινη δύναμη και ευτυχία δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια αυταπάτη και ένα όνειρο. **Αν πράγματι οι θνητοί μπορούσαν να κοιτάζουν πίσω από την απτηλή αυτή εικόνα, αν μπορούσαν να δουν τη ζωή τους όπως η προοπτική του χρόνου και οι θεοί την ατενίζουν, τότε μόνο θα καταλάβαιναν πλήρως τη μηδαμινότητα του ανθρώπου μπροστά στο θείο και το εύθραυστο και εφήμερο της δύναμης και ευτυχίας τους.**

Βέβαια δεν πρόκειται για τραγωδία του πεπρωμένου. Η θέληση του ήρωα είναι απόλυτα ελεύθερη. Ο

ήρωας είναι πλήρως υπεύθυνος για την καταστροφή του. Έτσι και η θέληση του σημερινού ανθρώπου είναι απόλυτα ελεύθερη. Γι' αυτό ο σύγχρονος άνθρωπος είναι πλήρως υπεύθυνος για την καταστροφή του, στην οποία πορεύεται ολοένα και περισσότερο.

Φυσικά ο Οιδίπους επηρεάστηκε από τους δύο χρησμούς που πήρε, αλλά επηρεάστηκε μερικά και σύμφωνα με την ισχυρή του διάνοια, την αγαθή θέληση του και τον ενεργητικό του χαρακτήρα. Δεν είναι ένας άνθρωπος ένοχος για ηθικό σφάλμα. Υπήρξε άνθρωπος που βασίστηκε στη νοημοσύνη του και πίστευε στη δύναμη της, και τώρα με την ίδια του τη νοημοσύνη ανακαλύπτει τη δική του άγνοια και την παντογνωσία των θεών. Έτσι αποτελεί ένα «παράδειγμα» για όλο το ανθρώπινο γένος, για την ύπαρξη και την αυθεντία της θείας πρόγνωσης και για τη θεμελιακή άγνοια του ανθρώπου.

Σε τελευταία ανάλυση, στο μύθο του Οιδίποδα, όπως τον πραγματεύθηκε ο Σοφοκλής, θα μπορούσε κανείς να διακρίνει τον τραγικό κλήρο του ανθρώπινου είδους, τη μοίρα του κάθε ανθρώπου, του σημαδεμένου από τη νηπιακή του ηλικία με τη σφραγίδα του πόνου και της οδύνης. Βρέφος έκθετο και καταφρονημένο, αλλά βλαστός βασιλικής γενιάς χωρίς να το ξέρει, οδοιπόρος ύστερα ολομύναχος βαδίζει στο τραχύ μονοπάτι της ζωής, αναγκασμένος να λύνει αινίγματα και γρίφους σε κάθε του βήμα· γεμάτος ωστόσο ακόρεστη περιέργεια κι αδιάλλακτη επιμονή ν' ανακαλύψει το μυστικό της ύπαρξης του – καταδικασμένος όμως να ζει στο πηχτό σκοτάδι της άγνοιας και του πόνου μέσα σ' έναν παράλογο και μυστηριώδη κόσμο.

Έτσι η τραγωδία του Σοφοκλή μας χαρίζει μια τρομερή βεβαίωση της υποδεέστερης θέσης του ανθρώπου μέσα στο σύμπαν και συγχρόνως μια τραγική θεώρηση της νίκης του ανθρώπου μέσα στην ήττα.

Σφακιανάκη Ελένη, Γ', Δέσμη 3η

Μιλάμε για πολιτισμό...

ΣΥΓΧΡΟΝΑ & ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ

να ραδιόφωνο, ξε-
χασμένο ανοιχτό
σε κάποια γωνιά, αναμεταδίδει: «Το
Πολυτεχνείο στις φλόγες!». Την ίδια
στιγμή ο κύριος Γενικός Διευθυ-
ντής του Νοσοκομείου διαβεβαιώνει
την κόρη του κυρίου Παπαδόπου-
λου ότι όλα θα πάνε καλά για τον
πατέρα της (Ποιος είναι ο κύριος
Παπαδόπουλος; Αυτός με το σπα-
σμένο πόδι ή ο άλλος που τη βγάζει
δεν τη βγάζει την εβδομάδα;) σκε-
φτόμενος ότι ένα πεντοχίλιario από
τα «κέρδη» του θα μπορούσε να δια-
τεθεί στην αγορά ενός καινούριου
CD για το γιόκα του. Εν τω μεταξύ
στη διπλανή αίθουσα κάποια νοσο-
κόμα προσθέτει λίγο μολύβι στα μά-
τια της, ενώ ένας γέρος βρίζει θεούς
και αγίους γιατί κανείς δε νοιάζεται
για το σπασμένο του χέρι.

Κι εμείς μιλάμε για πολιτισμό!
Μήπως θα 'ταν όμως καλύτερα να
ασχοληθούμε με κάτι ουσιαστικότε-

ρο, κάτι... πιο σημαντικό, το χρήμα
παραδείγματος χάριν; Γιατί είναι
ευνόητο ότι **αν υπήρχε μια «ζυγαριά
σπουδαιότητας», βάζοντας στη μια
μεριά το χρήμα και στην άλλη την
τέχνη, τα γράμματα, τις παραδοσια-
κές αξίες, κ.λπ., θα βλέπαμε ότι θα
'γερνε από τη μεριά του χρήματος.**
Ελάχιστοι είναι αυτοί που αντιστέ-
κονται στο θέλητρο του πλούτου,
πόσο μάλλον του εύκολου πλούτου.
Για τους περισσότερους, σκοπός ζω-
ής γίνεται η απόκτηση όσο το δυνα-
τόν περισσότερων υλικών αγαθών,
ξεχνώντας ότι όλα αυτά τα υλικά
αγαθά έχουν στόχο να κάνουν τη
ζωή πιο ευχάριστη και αμελώντας
γενικά την «ευγένεια» και σημασία
που δίνει ο πολιτισμός στη ζωή.

Μια πτυχή του πολιτισμού είναι
οι τέχνες. Για μένα η ευγενέστερη
των τεχνών είναι η μουσική, γιατί
είναι μια παγκόσμια γλώσσα που
αποτελεί συνδετικό κρίκο για όλους
τους ανθρώπους της γης, εκφράζο-
ντας όλων σκέψεις και συναισθήμα-

τα. Σήμερα όμως και η μουσική έχει
πέσει θύμα του εμπορίου. Δεν είναι
άγνωστος σε κανένα ο συναγωνι-
σμός μεταξύ των δισκογραφικών
εταιριών που αναπόφευκτα επηρεά-
ζει την εξέλιξη της μουσικής, η
οποία –με ελάχιστες εξαιρέσεις– δεν
δημιουργείται πλέον για να εκφρά-
σει κάποια κατάσταση αλλά για να
αρέσει, ή σωστότερα, για να πουλη-
σει.

Ένας άλλος τομέας του πολιτι-
σμού είναι τα γράμματα. Είναι
αναμφισβήτητο ότι στον επιστημο-
νικό τομέα υπάρχει συνεχής πρόο-
δος. Με τη βοήθεια της έρευνας οι
γνώσεις μας πάνω σε διάφορους το-
μείς βελτιώνονται. Το θέμα που τί-
θεται όμως είναι ότι σε πολλές περι-
πτώσεις η πρόοδος της επιστήμης
όχι μόνο δεν χρησιμοποιείται προ-
όφελος της ανθρωπότητας, αλλά εις
βάρος της. Τέτοιες περιπτώσεις εί-
ναι η κατασκευή όπλων και ιδιαίτε-
ρα η προετοιμασία για κάποιο πιθανό
βιολογικό πόλεμο. Όσον αφορά
το χώρο της λογοτεχνίας, πιστεύω
ότι πάντοτε υπάρχουν αξιόλογοι εκ-
πρόσωποι. Όμως το πρόβλημα είναι
η αδιαφορία των περισσότερων για
το βιβλίο, μια και τη θέση του έχουν
πλέον πάρει τα Μέσα Μαζικής Ενη-
μέρωσης και πολυάριθμοι άλλοι
τρόποι ψυχαγωγίας που προσφέ-
ρουν μια εύκολη λύση και αποτε-
λούν ένα φτηνό υποκατάστατο του
βιβλίου.

Νομίζω λοιπόν πως είναι δική
μας η ευθύνη για την τυχόν οπισθο-
δρόμηση του πολιτισμού και ίσως
χρειάζεται λίγο περισσότερο ενδια-
φέρον απ' τον καθέναν μας για να
βελτιωθεί η κατάσταση.

Σταυρουλάκη Ιωάννα ΒΙ

Marino' s... ντύνει

Αθήνα:
Χανιά:
Μοίρες

Λισίου 7
Καραϊσκάκη 49
Ηρακλείου

Τηλ. 9737448
Τηλ. 46858
Τηλ. 22641

Ρέθυμνο:

Πλ. 4ων Μαρτύρων Τηλ. 29580

ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

ή όχι;

Ετυμολογικά, **ευθανασία** σημαίνει το «καλώς ή ευγενώς θνήσκειν» (ευθανατείν). Όμως από καθαρά βιολογική πλευρά, σημαίνει τον ήρεμο και κυρίως τον ανώδυνο θάνατο, γιατί, ως ένα σημείο, ο «φυσιολογικός» θάνατος είναι και ήρεμος και ανώδυνος: στους υπερήλικες μάλιστα φαίνεται να είναι πραγματικά ο «τελευταίος του ύπνος». Πεθαίνει κανείς, πρέπει δηλαδή να πεθαίνει, όταν φτάσει η ώρα του, «εν ηρεμία και γαλήνη, άνευ αγωνίας, οδύνης, πόνων ή άλλων ενοχλημάτων», με άλλους λόγους χωρίς άγχος και δίχως ψυχική τυραννία, «ανώδυνα και ειρηνικά», με μια λέξη: φυσιολογικά. Τι γίνεται όμως με τους άλλους, το πλήθος, τη λεγεώνα, εκείνων που έχουν την ατυχία να πεθαίνουν μέσα στο μαρτύριο ενός αργού θανάτου, υποχρεωμένοι, λες, από τη σκληρή κι ανελέητη μοίρα τους, να «εκτίσουν» μια μακροχρόνια και οδυνηρή καταδίκη ζωής;

Από καθαρά **θρησκευτική άποψη** το θέμα της ευθανασίας αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα και με μεγάλη προσοχή. Ίσως μάλιστα και με κάποιο ιερό δέος, που είναι, πάντως, δικαιολογημένο, γιατί έχει άμεση σχέση και είναι κατευθείαν ανάλογο προς το βαθμό της θρησκευτικότητας του κάθε ατόμου, λαμβανομένου ξεχωριστά. Έχει γραφεί π.χ. πως η αυτοκράτειρα Μαρία-Θηρεσία, αρνήθηκε κατηγορηματικά να λάβει μορφίνη, που θα ησυχάζε κάπως τους φρικτούς πόνους της στις στερνές ώρες της ζωής της. «Θέλω» είπε «να είμαι άγριυπηνη, όταν συναντήσω το θεό μου» και, γυρνώντας στο γιο της, πρόσθεσε: «Τολμά κανείς να κοιμάται όταν τον καλεί ο θεός».

Αντίθετα, η **ιατρική**, ίσως γιατί βρίσκειται πιο κοντά στην αλήθεια, γιατί είναι απαλλαγμένη από δογματικές αντιλήψεις, γιατί γνωρίζει ότι ο θάνατος είναι, ουσιαστικά, η τελευταία φάση του κύκλου της ζωής μας και, κυρίως γιατί πιστεύει πως πέρα απ' αυτήν υπάρχει μόνον η ανυπαρξία, αντιμετωπίζει το τεράστιο πρόβλημα της ευθανασίας, με ρεαλισμό και θάρρος,

ΣΥΓΧΡΟΝΑ & ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ

χωρίς αυτό να σημαίνει φυσικά, πως οι απόψεις αυτές έχουνε γίνει δεκτές από τον ιατρικό κόσμο. Ίσα ίσα υπάρχει τόση διαφορά ιδεών, αντιλήψεων, απόψεων και προπαντός πεποιθήσεων στους ιατρικούς κύκλους όλης της γης, ώστε να είναι κανείς βέβαιος πως το χάσμα αυτό της αντιγνωμίας δεν θα γεφυρωθεί ποτέ, έστω και θεωρητικά, και πολύ περισσότερο στην πρακτική του μορφή.

Από **ψυχιατρική σκοπιά**, η ευθανασία θεωρείται και ερμηνεύεται σαν μια αταίριαστη, αφύσικη, άκαιρη και, πολλές φορές, άσκοπη παρέμβαση του

ανθρώπου στην ομαλή πορεία της ζωής κάποιου άλλου ή της ίδιας του ζωής...

Νομικά η ευθανασία ορίζεται σαν «η με τεχνητά μέσα διακοπή μιας ζωής που αλλιώς θα 'χε τελειώσει» (Fletcher). Από την άλλη μεριά κι από καθαρά **ιατρική σκοπιά**, άλλο είναι να επιβάλλει κανείς το θάνατο κι άλλο σημαίνει να τον επιτρέπει. Στη πρώτη περίπτωση πρόκειται, ασφαλώς για εγκληματική πράξη, ακόμα κι αν υπάρχει η συγκατάθεση του αρρώστου για τη θανάτωσή του με ιατρικά-φαρμακευτικά μέσα. Το να επιτρέπεις όμως το θάνατο, εκεί που δεν υπάρχει μια καμιά ελπίδα ζωής, είναι, σύμφωνα με τη γνώμη των περισσοτέρων γιατρών σ' όλο τον κόσμο, μια ανθρωπιστική πράξη....

Παρά την ερμηνεία της **ευθανασίας** από τις παραπάνω επιστήμες, οι γνώμες, οι κρίσεις και οι επικρίσεις πάνω σ' αυτό το θέμα διχάζονται. Ο κάθε επιστήμονας ή και ο απλός άνθρωπος δίνει τη δική του ερμηνεία και δέχεται ή απορρίπτει την ευθανασία. Δεν μπορούμε επομένως να καταλήξουμε σε μια συγκεκριμένη άποψη και να αποδεχτούμε ότι αυτή είναι μόνο σωστή. Για μας είναι φρόνιμο να χαράζουμε από τώρα, με πολλή προσοχή και περισσότερη σύνεση την τελική πορεία που θα ακολουθήσουμε ώπου να ολοκληρωθεί η σχετική διαδικασία και γίνει η επίσημη ιατροδικαστική καθιέρωση της ευθανασίας, αν γίνει. Κι όταν φτάσουμε στο σημείο αυτό, αν ποτέ φτάσουμε, θα πρέπει, ίσως τότε, μάλιστα, τότε πιο πολύ, να θυμόμαστε το μεγάλο λόγο του Ησιόδου: «Μέτρα φυλλάσσεσθαι... καιρός δε επί πάσιν άριστος...».

Με άλλα λόγια, ούτε υπερβολές, ούτε ακρότητες, ούτε όμως και αδιαφορία, προς το μεγάλο αυτό και δύσκολο πρόβλημα, που φαίνεται να απασχολεί τον άνθρωπο, αιώνες τώρα, ίσως από τη μέρα που πέθανε ο πρώτος άνθρωπος πάνω στη γη.

Σηφάκη Άννα Γ', Δέσημη 3η

«Γέρνει προς το σημείο που είναι τα γόνάτά της και κοιτά το μικρό σπρώ από τα χέρια, τις κόκκινες γυαλιστερές κάψουλες που είναι σαν γλυκά πάνω στην κίτρινη κουβέρτα. Παίρνει τρία ή τέσσερα με τα δάκτυλά της, τα ακουμπά πάνω στη γλώσσα της, σηκώνει το γεμάτο σόδα ποτήρι και με μια μικρή γουλιά τα καταπίνει κι έπειτα άλλα τρία. Κι έπειτα ακόμη τρία. — Τα καταφέρνει μητέρα — ψιθυρίζει. Είμαι όρθια τώρα. Τα χέρια μου είναι σταυρωμένα στο στήθος μου σαν γα να προστατεύσουν την καρδιά μου να μην εκραγεί από το θάνατο. Σταματά ξαφνικά και ανοίγει τα μάτια της. “Δε νυστάζω”. “Είναι σαν κάποιος να ‘κλείσει τη μουσική και ν’ ανοίξει τα φώτα”. “Θα νυστάξεις μητέρα”. “Δεν αντιδρά τόσο γρήγορα. Κλείσε τα μάτια σου και χαλάρωσε. Ηρέμησε. Είμαστε εμείς εδώ. Σ’ αγαπούμε”. “Σ’ αγαπώ Μητέρα!” της φωνάζω, “σ’ αγαπώ” κι όταν δεν απαντά γέρνω το πρόσωπό μου και τ’ ακουμπά στην απαλή σάρκα του λαιμού της. Κλαίω δυνατά αλλά όχι για πολύ. Γιατί όταν σηκώνω το βλέμμα μου και βλέπω πόσο γαλήνια είναι, ξέρω πως βρήκε την πόρτα που έψαχνε και πως την έβλεπε μαλακά, πίσω της, αφού τη διάβηκε...».

Απόσπασμα από το έργο της Betty Rollin «Last Wish» («Η τελευταία επιθυμία»).

ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ

ΚΑΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΑ & ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΛΟΝΙΣΜΟΣ

Η λέξη «κλωνοποίηση» μπήκε για τα καλά στο λεξιλόγιο και τη ζωή μας. Για την ώρα βέβαια στη ζωή των ζώων, που τους... «έχει αλλάξει τα φώτα». Έτσι αξιωθήκαμε μέχρι σήμερα να δούμε κλωνοποιημένο κοτόπουλο που κελαηδά σαν το ορτύκι(!) Το κοτόπουλο, ή ό,τι είναι τελοσπάντων αυτό, το έπλασε ο νευροφυσιολόγος δρ. Ιβάν Μπάλμαν, που κατάφερε να μεταμοσχεύσει επιτυχώς στον εγκέφαλο του κοτόπουλου τμήμα του εγκέφαλου ορτυκιού.

Ακολούθησε η διάσημη «Ντόλι», το κλωνοποιημένο πρόβατο. Η «Ντόλι» δε μοιάζει απλώς στην προβατίνα μαμά της, αλλά είναι το διδυμο αδερφάκι της, όπως

έδειξε η ανάλυση του DNA της. Αυτούργος αυτού του εντυπωσιακού επιτεύγματος ο δρ Ουίλμουτ του Ινστιτούτου Ρόσλιν του Εδιμβούργου, ο οποίος, όσο απίστευτο και αν ακούγεται, τη δημιουργήσε από ένα κύτταρο μαστικού ιστού της μητέρας της. Είναι μόνο «κατά μάνα» και όχι και «κατά κύρη», αφού γεννήθηκε χωρίς τη βοήθεια κάποιου μπαμπά. Γεννήθηκε δηλ. χωρίς γονιμοποίηση, όπως και πριν 37 χρόνια, ο πρώτος κλωνοποιημένος βάτραχος από το δρ. Curdon. Μάλιστα το ερχόμενο Ιούλιο η «Ντόλι» θα εορτάσει τα πρώτα της γενέθλια.

Ο άνθρωπος δεν σταμάτησε στην κλωνοποίηση στα πρόβατα, αλλά συνέχισε σε αντίστοιχες δοκιμές πάνω σε πιθήκους, ενώ σήμερα πειραματίζεται με την κλωνοποίηση της αγελάδας. Ας μην ξεχνιαστούμε λοιπόν, αν σε λίγο καιρό ακούσουμε ότι μεγαλοφυείς επιστήμονες έφτιαξαν την πρώτη αγελάδα που κατεβάζει γάλα με κακάο (διασταύρωση αγελάδας και κακαόδενδρου).

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι πρόσφατες αυτές κλωνοποιήσεις φέρνουν πιο κοντά την πιθανότητα να δούμε αντίστοιχα φαινόμενα και με ανθρώπους, πράγμα που προκαλεί έντονους προβληματισμούς γύρω από τους ηθικούς κανόνες και από την πλευρά των νομομαθών, των θεολόγων, των φιλοσόφων, των περιβαλλοντολόγων και την κοινή γνώμη.

Βέβαια το ερώτημα παραμένει. Στόχος των επιστημόνων είναι η έρευνα της αλήθειας; Είναι σίγουρο ότι ο άνθρωπος θα χρησιμοποιήσει την κλωνοποίηση μό-

νο προς όφελος του; Γιατί ούτε ο Αϊνστάιν δεν φανταζόταν ότι η εξίσωσή του για την ισοδυναμία μάζας και ενέργειας θα οδηγούσε στη πρώτη ατομική βόμβα.

Η είδηση της κλωνοποίησης της «Ντόλι», προκάλεσε ιδιαίτερες αντιδράσεις και ανάμικτα συναισθήματα θαυμασμού και φόβου από τη μεριά των Γερμανών. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι οι διώξεις των ναζι είχαν γίνει με το πρόσχημα της ευγονικής, της βελτίωσης δηλ. του ανθρώπου μέσα από επιλεγμένους γάμους, σε συνδυασμό με τη στείρωση χιλιάδων αντρών, που δεν ανήκαν στη Αρία Φυλή. Σκεφτείτε όλα αυτά να συνέβαιναν επί Χίτλερ!

Το 1932 ο Άγγλος συγγραφέας Άλντους Χάξλεν στο μυθιστόρημά του «Νέος Κόσμος» πα-

ριγράφει ένα πείραμα κλωνοποίησης ανθρώπων που προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν σαν σκλάβοι. Αποκλείεται να επληθευτούν τα πειράματα αυτά, όπως επληθεύτηκαν τα μυθιστορήματα του Ιονάθαν Βερν από τη σύγχρονη τεχνολογία.

Άλλωστε η ύπαρξη της ομορφιάς στη ζωή βασίζεται στην ανομοιομορφία. Πόσο άσχημη θα ήταν η ζωή και η φύση αν όλα ήταν ομοιόμορφα! Δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι η ζωή, η φύση και η κοινωνία είναι πολυσύνθετη.

Τελικά με την κλωνοποίηση μάλλον οδηγούμαστε σε μια νέα ύβρη σαν αυτή του Πύργου Βαβέλ.

Η φύση παραβιάζεται από τον «άνθρωπο το σοφό» για άλλη μια φορά. Η φύση όμως εκδικείται. Άλλωστε όπως υποστηρίζει ο Πλάτων «πάσα επιστήμη χωρίς μένη αρετή πανουργία ου σοφία φαίνεται».

Ψυχaráκη Ελευθερία Γ4, Δέσμη.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ
ΝΑ ΕΞΑΓΓΕΙΛΕΙ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ...

Μέτρο
Α' : Διορισμός καθηγητών με τιτλους και
παγκόσμιες διακρίσεις στην πυγμαχία
βαρέων. βαρών...

Μέτρα
απαιτούνται για
την ελληνική
παιδεία...

Μέτρο Β':

«Ξυετοί» Βαθμοί
στα διαγωνίσματα
προς αποφυγήν
εμφραγμάτων στους
μαθητές...

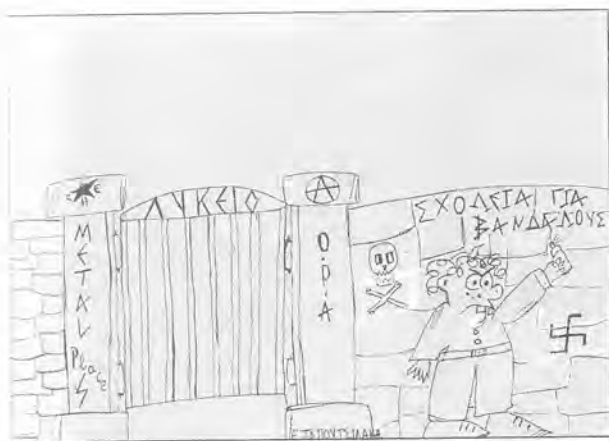
Μέτρο Γ':
Διορισμός καθηγητριών
που έχουν διατελέσει
Ιταρ-Ελλάς...

Μέτρο Δ':

Οι μαθητές γράφουν
ολόγυγνοι τα δια-
γωνίσματα γέβα
δε παντελώς
άδεια δωράκια
για να υπάρχει η
βεβαιότητα ότι
δεν έχουν κρύψει
πουνθενά
έκονάκια...

Μετά από πολλή σκέψη, παρόλο που είχαμε επιφυλάξεις κάθε είδους (...), ξεκινάμε να γράψουμε αυτό το άρθρο σχετικά με το θέμα που αναμφισβήτητα σημάδεψε τη φετινή σχολική χρονιά όλων των Γυμνασίων και Λυκείων της χώρας μας: την περίφημη «Απεργία Διαρκείας '97». Ένα γεγονός που μας προβλημάτισε όλους, καθηγητές, μαθητές και γονείς, και για το οποίο πιστεύουμε ότι έπρεπε να γίνει λόγος στη ΣΧΕΔΙΑ μας.

Η απεργία είναι σίγουρα όπλο στα χέρια των εργαζομένων σε κάθε δημοκρατικό καθεστώς, με την προϋπόθεση βέβαια ότι τη χειρίζονται σωστά, την προωθούν κατάλληλα και δεν ξεπερνούν το μέτρο. Όλα τούτα όμως λίγο θυμίζουν τη φετινή απεργία των καθηγητών μας. Γιατί ολόκληρες εβδομάδες μακριά από τις σχολικές αίθουσες είναι μάλλον υπερβολή.

Όποιος δε συμφωνεί στο ότι η ελληνική παιδεία χρειάζεται μια σοβαρή αναβάθμιση είναι το λιγότερο Αρειανός! Εμείς λοιπόν, ως γήινοι, συμφωνούμε με τα αιτήματα της απεργίας. Ναι, είναι σωστό να γίνονται απεργίες, σ' αυτό τον κλάδο, γιατί όλοι ονειρευόμαστε το περίφημο 15% για τη παιδεία (...), και σίγουρα όλοι θα θέλαμε καθηγητές με μεγαλύτερες αποδοχές που ίσως να δούλευαν με περισσότερη όρεξη. Έτσι μια πιο οργανωμένη προβολή των υπόλοιπων αιτημάτων της απεργίας αυτής πέρα από το χρηματικό, θα κέρδιζε την υποστήριξη της κοινής γνώμης. Ίσως μάλιστα να ήταν καλύτερα, στο νομό μας τουλάχιστον, οι καθηγητές να έκαναν ενεργότερη τη συμμετοχή τους στην απεργία, εκτός από την απλή αποχή απ' τα σχολεία, με παραπέρα εκδηλώσεις, ενημερώνοντας έτσι καλύτερα το ευρύ κοινό. Είναι όμως σωστό κάποια σχολεία να μη λειτουργήσουν καθόλου για 2 σχεδόν μήνες; Είναι σωστό ένας αγώνας για την παιδεία, που πραγματοποιείται από μορφω-

μένους ανθρώπους, να έχει σα θύματά του τους ίδιους τους μαθητές;

Όλοι γνωρίζουμε την κατάσταση που επικρατούσε στα σχολεία από τις 20 Ιανουαρίου μέχρι τις 17 Μαρτίου του 1997: εικόνα πλήρους σύγχυσης και αποδιοργάνωσης,

όπου οι δέσμες κυριολεκτικά τινάζονταν στον αέρα και οι απουσίες μας πολλαπλασιάζονταν με ταχύτατους ρυθμούς. Με λίγα λόγια, βγήκαμε όλοι απ' τα νερά μας. Κι ενώ ο αγώνας γινόταν κατά της παραπαιδείας, τα φροντιστήρια έκαναν χρυσές δουλειές, μια και γονείς και μαθητές κατάλαβαν γρήγορα ότι το κενό της ύλης θα μπορούσε να αναπληρωθεί μόνο με εξωσχολικά μαθήματα. Και πάνω στο όλο χάος, να σου κι ο υπουργός να παρουσιάζει δημόσια τα φροντιστήρια ως «ούτως ή άλλως» σωτήριες λέμβους για τη Γ' Λυκείου, η οποία να σημειωθεί ότι θα δώσει Πανελλήνιες με σαφώς λιγότερα εφόδια από τους μαθητές των ιδιωτικών σχολείων, που έκαναν κανονικά τις ώρες διδασκαλίας.

Μέσα απ' αυτή τους την κίνηση, οι δάσκαλοί μας αγωνίστηκαν για καλό σκοπό. Μας υπολόγισαν όμως καθόλου; Αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός αυτού του άρθρου. Θέλουμε, ως μαθητές, να εκφράσουμε το παράπονο μας γι' αυτή την υπερβολικά μεγάλης διάρκειας απεργία, που δε μας στέρησε απλά από γνώσεις, αλλά και από δύο μήνες πολύτιμης μαθητικής ζωής, που δεν πρόκειται ποτέ να αναπληρωθούν.

Μέσα απ' αυτή τους την κίνηση, οι δάσκαλοί μας αγωνίστηκαν για καλό σκοπό. Μας υπολόγισαν όμως καθόλου; Αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός αυτού του άρθρου. Θέλουμε, ως μαθητές, να εκφράσουμε το παράπονο μας γι' αυτή την υπερβολικά μεγάλης διάρκειας απεργία, που δε μας στέρησε απλά από γνώσεις, αλλά και από δύο μήνες πολύτιμης μαθητικής ζωής, που δεν πρόκειται ποτέ να αναπληρωθούν.

Πολίτη Δημήτρη Β1
Σταυριδάκης Γρηγόρης Β1

Απεργίες και αεργίες...

... απόψεις και προβληματισμοί

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1985

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
167

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1566

Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1.

Σκοπός - Γλώσσα

1. Σκοπός της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι να συμβάλει στην ολοκλήρωση, αρμονική και ισορροπημένη ανάπτυξη των διανοητικών και φυγγοσωματικών δυνάμεων των μαθητών, ώστε ανεξάρτητα από φύλο και καταγωγή, να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά.

Ειδικότερα υποδηλώνει τους μαθητές:

α) Να γίνονται ελεύθεροι, υπεύθυνοι, δημοκρατικο πολίτες, να υπερασπίζονται την εθνική ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και τη δημοκρατία, να εμπνέονται από αγάπη προς τον άνθρωπο, τη ζωή και τη φύση και να διακατέχονται από πίστη προς την πατρίδα και τα γνήσια στοιχεία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης. Η ελευθερία της βεληνεκτικής τους συνείδησης είναι απαραίτητη.

β) Να καλλιεργούν και να αναπτύσσουν αρμονικά το πνεύμα και το σώμα τους, τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντα και τις δεξιότητές τους. Να αποκτούν, μέσα από τη σχολική τους αγωγή, κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση, να αντιλαμβάνονται και να συνειδητοποιούν την κοινωνική αξία και ισοτιμία της πνευματικής και της χειρωνακτικής εργασίας. Να ενημερώνονται και να ασκούνται πάνω στη σωστή και ωφέλιμη για το ανθρώπινο γένος χρήση και αξιοποίηση των αγαθών του σύγχρονου πολιτισμού, καθώς και των αξιών της λαϊκής μας παράδοσης.

γ) Να αναπτύσσουν δημιουργική και κριτική σκέψη και αντίληψη συλλογικής προσπάθειας και συνεργασίας, ώστε να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και με την υπεύθυνη συμμετοχή τους να συντελούν αποφασιστικά στην πρόοδο του κοινωνικού συνόλου και στην ανάπτυξη της πατρίδας μας.

δ) Να κατανοούν τη σημασία της τέχνης, της επιστήμης και της τεχνολογίας, να σέβονται τις ανθρώπινες αξίες και να διαφυλάττουν και προάγουν τον πολιτισμό.

ε) Να αναπτύσσουν πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους λαούς της γης, προσδίδοντας σε έναν κόσμο καλύτερο, δίκαιο και ειρηνικό.

2. Το λύκειο επιδιώκει την ολοκλήρωση των σκοπών της εκπαίδευσης.

Ειδικότερα εσηθεί τους μαθητές:

α) Να κατανοούν βαθύτερα την κοινωνική πραγματικότητα, να κάνουν σωστές επιλογές για τις παραπέρα σπουδές και την επαγγελματική τους αποκατάσταση και να διαμορφώνουν το χαρακτήρα και την προσωπικότητά τους έτσι, ώστε να εντάσσονται αρμονικά στο κοινωνικό σύνολο και να συμβάλλουν στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της πατρίδας.

β) Να συνειδητοποιούν τη βαθύτερη σημασία του ορθόδοξου χριστιανικού ήθους και της σταθερής προσήλωσης στις ανθρωπίνες αξίες και να κατανοούν τη σκοπιμότητα του δημοκρατικού διαλόγου και της συμμετοχής σε συλλογικές δραστηριότητες.

γ) Να αποκτούν βαθύτερη και ουσιαστικότερη γνώση και κριτικότητα, ώστε να αντιμετωπίζουν με κριτικό και δημιουργικό πνεύμα τη ζωή, την επιστήμη, την τέχνη και τον εθνικό και παγκόσμιο πολιτισμό.

δ) Να αναπτύσσουν τον προβληματισμό τους με τη μελέτη και τη βαθύτερη γνώση των ιστορικών γεγονότων (ελληνικών και παγκόσμιων) και της ιστορίας της τέχνης και της επιστήμης.

ε) Να εμπλουτίζουν το γνωστικό και γλωσσικό τους ερμηνεύουν και να αναπτύσσουν το αισθητικό τους κριτήριο και την ποιότητα της καλλιτεχνικής τους έκφρασης.

στ) Να εμπνεύσουν τις κινητικές ικανότητες και κλίσεις μέσα από συγκεκριμένες αθλητικές δραστηριότητες και να αποκτούν αθλητικές συνήθειες που αναβαθμίζουν την ποιότητα της ζωής τους.

Η θεωρία και η πράξη

Κατά πόσο άραγε ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα όλα τα παραπάνω; Έχει πετύχει, λοιπόν, το σημερινό σχολείο τους σκοπούς αυτούς;

Θα έλεγα ελάχιστα, ίσως και καθόλου. Γιατί πώς μπορούμε και μιλάμε για ελεύθερους, δημοκρατικούς και υπεύθυνους πολίτες, όταν όλες οι αποφάσεις που αφορούν τους μαθητές παίρνονται χωρίς τη συμμετοχή τους; Πώς μπορούμε να μιλάμε για υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας, όταν οι σημερινοί μαθητές και αυριανοί πολίτες μένουν εντελώς ανυποψίαστοι για τα δραματικά γεγονότα της τελευταίας περιόδου της νεότερης ιστορίας, για τις σχέσεις της χώρας μας με τις άλλες και ιδιαίτερα με τις γειτονικές, για την καταστροφή της Κύπρου; Πώς μπορούμε να μιλάμε για καλλιέργεια των κλίσεων, των ενδιαφερόντων και των δεξιοτήτων των μαθητών, όταν δεν υπάρχουν επιλεγόμενα μαθήματα και κατάλληλες υποδομές, για ανάπτυξη κριτικής σκέψης, όταν το σχολείο περιορίζεται μόνο σε στείρες γνώσεις, για σωστές επιλογές στις σπουδές, όταν ο Σ.Ε.Π. απουσιάζει; Πώς μπορούμε να μιλάμε για κοινωνική συνειδηση, όταν ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων υπολείπεται και οι μαθητές δεν λαμβάνουν πρωτοβουλίες; Πώς μπορούμε να μιλάμε για όλα τα παραπάνω όταν η παραπαιδεία ανθίζει και οι μαθητές ζουν συνεχώς μέσα στην πίεση και στο άγχος εξαιτίας του εφιάλτη των πανελληνίων εξετάσεων;

Πώς, λοιπόν, θα μπορούσε να εκπληρώσει το σημερινό σχολείο τους παραπάνω σκοπούς; Από τη μεριά της υλικοτεχνικής υποδομής είναι αναγκαίο να υπάρξουν κατάλληλες κτιριακές εγκαταστάσεις: ευρύχωρες τάξεις με λιγότερα παιδιά, εργαστήρια σε όποια μαθήματα τα χρειάζονται, γυμναστήριο, βιβλιοθήκες, όπου τα παιδιά θα μπορούσαν να κάνουν διάφορες εργασίες, χώροι αναψυχής και καλλιτεχνικής δημιουργίας. Καινούρια, πιο ενδιαφέροντα μαθήματα θα μπορούσαν να εισαχθούν, όπως ο σχολιασμός της καθημερινής επικαιρότητας, επιλεγόμενα μαθήματα όπως άλλες ξένες γλώσσες, μουσική, χορός, θέατρο, όπου ο κάθε μαθητής θα μπορούσε να διαλέξει αυτό που τον εκφράζει. Η τηλεόραση και οι υπολογιστές πρέπει να εισαχθούν στη διδακτική διαδικασία για την καλύτερη κατανόηση του μαθήματος και την κίνηση του ενδιαφέροντος των νέων. Ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός είναι αναγκαίο να εκσυγχρονιστεί και οι καθηγητές να είναι κατάλληλα ειδικευμένοι στο μάθημα, ώστε να ενημερώνουν έγκυρα τους μαθητές. Επίσης, η πληροφορική πρέπει να εισαχθεί και στο Λύκειο.

Η αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας είναι, επίσης, αναγκαία καθώς στα περισσότερα μαθήματα κυριαρχεί ο μο-

νολογος του καθηγητή και οι μαθητές δεν συμμετέχουν καθόλου. Ο διάλογος πρέπει να γίνει κύριο μέσο διδασκαλίας και ο νέος να συμμετέχει ενεργά, να παίρνει πρωτοβουλίες. Έτσι θα μάθει να είναι υπεύθυνος και να αγωνίζεται μέσω του διαλόγου. Με την ενεργοποίηση των μαθητών για τη συμμετοχή τους στις σχολικές κοινότητες θα μάθουν να είναι ενεργοί πολίτες, που θα συμμετέχουν στα κοινά, θα γνωρίζουν ποιες είναι οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματά τους και πώς να τα διεκδικούν. Αν και υπάρχει ειδικός κανονισμός με θετικά στοιχεία για τις σχολικές κοινότητες, στην πράξη καταργούνται εξαιτίας του ασφυκτικού τρόπου λειτουργίας του σχολείου. Το σχολείο θα έπρεπε, ακόμα, να φέρνει τους νέους σε επαφή με την πραγματικότητα, να τους αφυπνίζει και να τους μαθαίνει να αγωνίζονται για ένα καλύτερο κόσμο.

Η θεσμοθέτηση της δωρεάν παιδείας στο σχολείο θα πρέπει να είναι πρωταρχική προϋπόθεση. Μπορεί να μιλάμε σήμερα για δωρεάν παιδεία, όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι. Εξαιτίας της ανεπάρκειας του εκπαιδευτικού μας συστήματος και του συστήματος των Γενικών Εξετάσεων, η πλειοψηφία των μαθητών καταφεύγει στην παραπαιδεία. Όμως τα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα μένουν αδικημένα απ' την Πολιτεία.

Το σύστημα των Γενικών Εξετάσεων είναι αναγκαίο να αλλάξει, καθώς είναι τελείως ακατάλληλο και ανάνθρωπο. Χιλιάδες μαθητές των τελευταίων τάξεων του Λυκείου κάθε χρόνο γυρνάνε όλη μέρα από φροντιστήριο σε φροντιστήριο έχοντας να αντιμετωπίσουν στο τέλος της ημέρας ένα κυκεώνα γνώσεων. Και καλούνται να κριθούν από την εξέτασή τους σε τέσσερα μαθήματα στο τέλος της χρονιάς. Φυσικά, ο ελεύθερος χρόνος είναι ανύπαρκτος. Η κατάσταση πρέπει να αλλάξει και ο υποψήφιος θα πρέπει να κρίνεται από τη γενικότερη εικόνα του σ' όλα τα χρόνια του Λυκείου. Βέβαια, είδαμε πρόσφατα μια προσπάθεια του υπουργείου Παιδείας να αλλάξει το σύστημα, όμως δεν προχώρησε και στην προσπάθεια αυτή οι άμεσα ενδιαφερόμενοι μαθητές αγνοήθηκαν.

Βέβαια, οι καθηγητές είναι απαραίτητο να παρακολουθούν διάφορα σεμινάρια για την επιμόρφωσή τους, όχι μόνο για τις εξελίξεις που αφορούν το αντικείμενό τους, αλλά και σε θέματα παιδαγωγικής και ψυχολογίας, ώστε να κατανοούν καλύτερα νέους με τους οποίους έρχονται σε επαφή καθημερινά. Η ύπαρξη ψυχολόγου στο σχολείο, ο οποίος θα συμβούλευε τους νέους σε κάποια θέματα, σίγουρα θα είχε θετικά αποτελέσματα.

Όλα αυτά, βέβαια απαιτούν ένα σχολείο που θα λειτουργεί περισσότερες ώρες, το λεγόμενο «ολοήμερο σχολείο» που προτείνουν πολλοί επιστήμονες το οποίο θα καταργεί εκ των πραγμάτων την παραπαιδεία. Αυτό το σχολείο θα είναι ανοιχτό στη ζωή και κύριο σκοπό θα έχει να διαμορφώσουν οι νέοι δυνατές προσωπικότητες, που θα αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα, θα μπορούν να την κρίνουν και ελεύθεροι πνευματικά θα έχουν την θέληση να αγωνιστούν για μια καλύτερη κοινωνία.

Τι περιμένουμε λοιπόν; Γιατί η πολιτεία δεν έχει κάνει ως τώρα ένα τέτοιο σχολείο πραγματικότητα; Γιατί δεν κινητοποιούνται καθηγητές, μαθητές και γονείς για την επίτευξη αυτού του στόχου; Δεν αποτελεί, άλλωστε, η εκπαίδευση την καλύτερη επένδυση μιας χώρας;

Αποστολάκη Μαρία, Β1

Έχει κατά καιρούς γίνει λόγος για την παιδεία και για το πώς αυτή σφυρηλατεί και επηρεάζει τη διάπλαση του χαρακτήρα του «προς ωρίμανση» ατόμου. Συγκεκριμένα κάποιοι, συμφωνώντας με τον Πλάτωνα, υποστηρίζουν πως παιδεία είναι η εξάσκηση που αρχίζει από την παιδική ηλικία και αποβλέπει στην αρετή με την οποία πραγματώνεται ο τέλειος πολίτης. Με άλλα λόγια τη θεωρούν ως μέσο για να εξευγενιστεί, να μορφωθεί και να κοινωνικοποιηθεί ο νέος.

Έτσι, η ανθρωπιστική εκπαίδευση των νέων αποτελούσε κύριο μέλημα των ανθρώπων όλων των ανώτερων κοινωνιών, από τα πρώτα κιόλας βήματά τους. Σ' αυτήν λοιπόν στηρίξαν την ανάπτυξή τους όλοι οι μεγάλοι πολιτισμοί της αρχαιότητας και τα δημιουργήματά τους επέζησαν μέσα στην πάροδο του χρόνου. Για την αθηναϊκή παιδεία καυχιέται και ο Περικλής συνοψίζοντας τον Επιτάφιό του ύμνο προς το μεγαλείο της Αθήνας.

Σφοδρή εν τούτοις είναι η σύγκρουση αυτής της εικόνας της παιδείας, που αναμφισβήτητα προβάλλεται στο ύψιστο ιδανικό της, μ' αυτήν που σήμερα παρουσιάζει, η εκπαίδευσή μας.

Για τους νέους σήμερα, παιδεία σημαίνει φτωχή διδα-

Παρακαλώ, διευκρινίστε μου κάτι...

σκαλία, στείρα εκμάθηση, που συνοδεύεται από πολυδάπανες αποζημιώσεις ιδιαιτέρων φροντιστών, καθώς επίσης και μεγάλος μόχθος και συνεχές άγχος για τους μαθητές που διδάσκονται μέσα σε χώρους που γενικά δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις.

Δίνοντας παράδειγμα, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόγραμμα των υποψηφίων φοιτητών.

Των παιδιών αυτών που αναγκάζονται να πνίγουν τη ζωτικότητα και την ενέργειά τους, να σπαταλούν ώρες προσπαθώντας να απομνημονεύσουν ατελείωτες και συχνά ανούσιες σελίδες, να εγκαταλείψουν τα όνειρά τους, καθώς βλέπουν πως δεν έχουν άλλα αποθέματα ψυχικής αντοχής.

Σ' αυτή την περίπτωση η εκπαίδευση χάνει το μοναδικό σκοπό και στόχο της. Γίνεται

βάσανο, που ταλαιπωρεί και τους νέους, κάνοντάς τους να απεχθάνονται κάθε είδος «μόρφωσης».

Αυτή που δίνει σήμερα η παιδεία στη χώρα μας σίγουρα δεν είναι αυτή που οι αρχαίοι πρόγονοί μας θέλησαν να μας κληροδοτήσουν. Τελικά όμως, ποιος είναι ο ρόλος της παιδείας σήμερα; Ποια θα είναι η πορεία της στο μέλλον και ποιοι είναι οι υπεύθυνοι που θα αναλάβουν την εξυγίανσή της; Παρακαλώ, διευκρινίστε μου κάτι...

Τσιγκνάκη Κάλλια, Γ4 Δέσμη 3η

Τι ζωή κι αυτή! Όλη μέρα κούραση, άγχος, προβλήματα... Καθημερινή απασχόληση η προετοιμασία της δέσμης και η προσπάθεια για μια, όσο γίνεται, καλύτερη εκλογή επαγγέλματος. Χρειάζεται να βρίσκεσαι συνεχώς σε ετοιμότητα, ικανός να δεχτείς και να αφομοιώσεις όλα «τα βουνά» γνώσεων που σου προσφέρονται καθημερινά. Όλο το βάρος των εξετάσεων, σαν βράχοι ΜΑΘΗ-

Νεανική ή σκυλίσια ζωή; (ΠΡΟΣ «ΝΕΟΥΣ» ΚΑΙ «ΝΕΕΣ» ΤΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ)

ΜΑΤΙΚΩΝ, ΦΥΣΙΚΗΣ ή ΑΡΧΑΙΩΝ, έχουν πέσει πάνω σου και δε «εξοντώνουν».

Συχνά είναι τα προβλήματα στο σπίτι, στις παρέες, στο σχολείο. Οξύνονται και διογκώνονται υπερβολικά τα προβλήματα, κυρίως από το φόβο, την αγωνία και την αβεβαιότητα του μέλλοντος. Άλλοτε σε «νικάνε» και θες να τα παρατήσεις όλα, εύχεσαι να μεγαλώσεις ξαφνικά και να γλυτώσεις απ' τα «βάσανα» που σε πνίγουν και σε καταπιέζουν.

Κι όμως, σύμφωνα με «απολογίες» των ενηλίκων, τα νεανικά χρόνια είναι τα πιο «γλυκά» χρόνια της ζωής, τα χρόνια που θυμούνται και αναστενάζουν. Έχουν άδικο;

«Προσπαθήστε να ζήσετε αυτή τη

χρονιά, την τελευταία των μαθητικών σας χρόνων! Ρουφήξτε το μεδούλι της κάθε ημέρας: απολαύστε την βλέποντας πέρα από το σήμερα. Κρατήστε αναμνήσεις από τους φίλους και τις παρέες σας: τις παρέες που θα χωρίσουν και θα χαθούν, από την καθημερινότητα που δε θα ξανάρθει.

Τα ξέγνοιαστα και ανέμελα μαθητικά χρόνια τελειώνουν!

Φεύγουν! Κρατήστε τα για όσο μπορείτε: ζήστε τα ως το τέλος...».

Καλή η συμβουλή σου παππού! Ίσως αύριο «απολογούμαι» κι εγώ τα ίδια! Μα σήμερα βιάζομαι με κυνηγά... το σήμερα!!

Αγγελογιαννάκη Κατερίνα, Β1

Τι ζωή κι αυτή...!

Δεν είναι κατάσταση αυτή! Κάθε μέρα ξυπνάς στις 5.30 ή το πολύ στις 6.00, αν κάνεις (τι) δεν άκουσες το ξυπνητήρι. Σηκώνεσαι και διαβάζεις ξανά τα χθεσινά μαθήματα. Μια πιθανότητα ποτέ δε βλάπτει! Μετά, οι ώρες στο σχολείο περνάνε αργά, εκτός και αν έχεις καμιά κενή, οπότε και ξεφαντώνεις για τα καλά. Όταν σχολάσεις, πας για κανα καφέ στα γρήγορα, και μετά πάλι σπίτι. Τότε είναι που οι ώρες περνάνε σαν αστραπή: φροντιστήριο στα αγγλικά, στα γαλλικά, στα γερμανικά, στα μαθηματικά (για να καλύψεις τα κενά στην ύλη του σχολείου), στα μαθηματικά ξανά (για τη δέσμη), στη φυσική (για να μην πέσεις στο τρίμηνο), στη χημεία (για να κάνεις παρέα στην κολλητή σου) κ.λπ. κ.λπ. Η μόνη στιγμή που καταλαβαίνεις ότι έχει πια περάσει η ώρα είναι καθώς βρίσκεσαι στη στάση περιμένοντας το ως συνήθως καθυστερημένο λεωφορείο, προσπαθώντας να θυμηθείς τις ιδιότητες των λογαρίθμων, χωρίς να μπερδεύεις με τους κανόνες του συντακτικού των αρχαίων.

Φτάνοντας στο σπίτι, τρώς βιαστικά ένα παντούις (φυσικά, όποτε έχεις χρόνο για μα-

καρονάδα την τιμωρία δρόμους), και με τον καφέ (που είχες φτιάξει λίγο πριν τα γαλλικά) στο χέρι, τρέχεις να διαβάσεις για τα μαθήματα της επόμενης μέρας.

Τότε είναι που αρχίζουν τα δύσκολα: βρίσκεσαι μπροστά στο δίλημμα να τα διαβάσεις όλα, ή μόνο αυτά που σε ενδιαφέρουν. Συνήθως προτιμάς τη δεύτερη λύση, όχι μόνο επειδή είναι η πιο εύκολη, αλλά επειδή είναι η πιο κατάλληλη στην περίπτωση σου.

... Και ο χρόνος περνάει, ο χρόνος κυλάει. Φτάνει η στιγμή που βγαίνουν τ' αποτελέσματα των Πανελληνίων στον πίνακα ανακοινώσεων του σχολείου σου. Ύστερα από αρκετό σπρώξιμο, λίγες αγκωνιές, μερικά ξευχιάσματα και πολύ ιδρώτα, καταφέρνεις να φτάσεις μπροστά. Ψάχνεις το όνομά σου και... τι απογοήτευση: αντί για τη σχολή που ήθελες εσύ, πέρασες ιατρική (το όνειρο των γονιών σου). Βέβαια ούτε λόγος να δώσεις ξανά εξετάσεις. Θα βγεις γιατρός, για να ικανοποιήσεις τους γονείς σου!

... Και ξανά κυλάνε τα χρόνια.. Και τώρα να 'σαι μετά από τόσους κόπους ένας καταξιωμένος γιατρός, επιτυχημένος κατ' όλους τους υπολοίπους, κορόιδο κατά τη γνώμη σου! Αυτό το πρωί μέχρι το βράδυ να τρέχεις από ασθενή σε ασθενή: «Κύριε Χ, πάλι ξεχάσατε να πάρετε τα χάπια σας», «Πρόκειται για μια απλή περίπτωση ίωσης», «Χρειάζεται χειρουργία», κ.λπ.

Σύμφωνοι, καλό το επάγγελμα του γιατρού και πολλές οι υπηρεσίες που προσφέρει,

αλλά τι να το κάνεις άμα δε σου αρέσει εσένα; Κάθε στιγμή είναι αγγαρεία όλα τα κάνεις κατ' ανάγκη!

... Να 'σαι τώρα κλεισμένος για τα καλά στο τοπικό γηροκο-

μείο της γειτονιάς σου, κάνοντας παρέα στους άλλους συνομηλικούς σου και συλλογίζεσαι όσα έμαθες τα χρόνια που πέρασαν και όσα δε σε άφησαν άλλοι να μάθεις! Τελικά ένα είναι το μήνυμα της ζωής: «Ποτέ μην αφήσεις τους άλλους ν' αποφασίσουν για σένα. Κάνε αυτό που θες εσύ στη ζωή σου, δεν θα ξανάχεις άλλη ευκαιρία για να διορθώσεις όσα δε σου αρέσουν. Ζήσε την κάθε στιγμή με πάθος και αγάπη για τη ζωή».

Τι ζωή κι αυτή...

Αλεξανδράκη Νατάσα, Β1

... Ζωή γεμάτη άγχος

17

Σχεδία

Η φύση των νέων, τους θέλει αισιόδοξους και επαναστάτες. Οι νέοι, με κοινά ενδιαφέροντα και ανησυχίες, οφείλουν να πιστέψουν σ' έναν καλύτερο κόσμο. Ξεκινώντας έτοιμοι ν' αναμετρηθούν με τη ζωή μόλις έρθουν σ' επαφή με την πραγματικότητα και δουν τα όνειρά τους να καταρρέουν αφήνοντας σ' έναν κλίμα κατάθλιψης, νιώθουν έντονα την απογοήτευση και την απελπισία. Άρα παύουν να είναι νέοι.

Εξάλλου ο νέος επειδή είναι και άπειρος, νιώθει ενοχές με την πρώτη κιόλας αποτυχία. Κλείνεται στον εαυτό του και αρνείται να ξεπεράσει την οδύνη του. Όταν μάλιστα το γύρω περιβάλλον είναι αποτρεπτικό, τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα. Σημαντικό ρόλο παίζει και η ιδιοσυγκρασία του ατόμου. Οι αδύναμες προσωπικότητες αποδιοργανώνονται με την πρώτη κιόλας αποτυχία. Άλλοι, όμως, βλέπουν την αποτυχία σαν μια αρχή για αυτοκριτική, γίνονται πιο реалистές και ξεκινούν απ' την αρχή με περισσότερη αγωνιστικότητα.

Σίγουρα μια αποτυχία συνεπάγεται δυσάρεστα συναισθήματα. Παρόλα

Αισιοδοξείτε

... είναι
μεταδοτικό

αυτά, ο νέος πρέπει να καταλάβει πως σ' αυτή τη ζωή τα πάντα κατακτώνται με επιμονή. Άρα δεν είναι σωστό να βυθίζεται σ' αυτόν τον ληθαργό, αλλά να ξεπεράσει τις τύψεις που έχει και να αντιμετωπίσει τα λάθη του με ειλικρίνεια. Μπορεί ακόμα να μοιραστεί τους προβληματισμούς του με ανθρώπους που νιώθει κοντά του (γονείς, αδέρφια, φίλοι) καθώς και να βλέπει όχι μόνο την αρνητική, αλλά και τη θετική πλευρά των προβλημάτων. Άλλωστε οι δυσκολίες προσφέρουν περισσότερες εμπειρίες και μας κάνουν πιο δυνατούς.

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χάνουμε την αισιοδοξία μας και να παραιτούμαστε μπροστά στα προβλήματα που εμφανίζονται στη ζωή μας. Μετά από ψυχραιμίες και λογικές σκέψεις θα συνειδητοποιήσουμε πόσο ικανοί είμαστε. Μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι στη μάχη νικητής δεν είναι αυτός που δεν πέφτει, αλλά αυτός που πέφτει και ξανασηκώνεται.

Τζεβεβράκη Μαρία, Β4
Δασκαλάκη Αντζελα, Β2
Γιαλλούρη Αικατερίνη, Β2

Ο ΚΑΛΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

Ανάμεσα στους πολλούς μαθητές μιας τάξης υπάρχει πάντοτε και ξεχωρίζει ο ένας και μοναδικός, ο επονομαζόμενος «καλός μαθητής». Έχει την υψηλότερη βαθμολογία, πολλούς επαίνους, αριστεία και σπάνιες επιπληξεις από τους καθηγητές. Είναι ο μαθητής που όλοι τον θαυμάζουν και κάποιοι ίσως ζηλεύουν.

Είναι πάντα συνεπής στην ώρα του και τη μελέτη του, είναι το πρότυπο του «σωστού» μαθητή στην τάξη. Νομίζω, ότι ο καλός μαθητής στην προσπάθειά του να είναι αψεγάδιαστος, διαπράττει ένα τεράστιο λάθος. Ξεχνά ότι τα λάθη είναι για τους ανθρώπους και γι' αυτό δεν τα συγχωρεί στον εαυτό του. Μια μικρή επίπληξη από τον καθηγητή τον απασχολεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, ένα λάθος απροσεξίας τον κάνει να χτυπάει το κεφάλι του στον τοίχο, ένας μέτριος βαθμός τον

οδηγεί στην απελπισία και την απαισιοδοξία. «Δεν έχω μέλλον, είμαι άχρηστος!».

Κι όμως, ενώ οι μέτριοι συμμαθητές του δεν τον υπολογίζουν σε κανονικές περιστάσεις, την περίοδο των διαγωνισμών... γίνεται το επίκεντρο της τάξης. Όλοι ζητούν τη συμβουλή του. Του ζητούν να τους εξηγήσει το Παιταγόρειο Θεώρημα ή τον Ύποκυπτον Λόγους και τα τετράδια που γίνονται ανάρπαστα. Όσα έχει πει ή έχει γράψει αποτελούν αδιάφρεστο νόμο!

Όπως, λοιπόν, είναι επόμενο, ο καλός μαθητής συγκεντρώνει το θαυμασμό, αλλά και τη ζηλία των συμμαθητών του. Τον παραδέχονται μα και τον αντιπαθούν συγχρόνως! Ίσως, γιατί κατά βάθος θα ήθελαν να του έμοιαζαν. Συχνά περιμένουν εναγώνια να κάνει κάποιο λάθος, για να ταπεινωθεί κι οι ίδιοι να νιώσουν ότι υπερτερούν. «Για να μάθει να κάνει τον έξυπνο! Δεν είναι και τόσο τέλειος»!

Σίγουρα πάντως, ο καλός μαθητής είναι ο χαϊδεμένος των καθηγητών. Είναι ο συνδυασμός του παιδιού και του ώριμου ανθρώπου, το παιδί που

με τις γνώσεις του καταπλήσσει τους πάντες. Ετοιμόλογος και ορθός, δίνει απάντηση ακόμη και στην πιο δύσκολη ερώτηση που του θέτουν!

Δεν τον κατακρίνω, αντίθετα τον επιβραβεύω. Είναι αξιέπαινος, γιατί με την επιμέλεια, την υπομονή και την επιμονή κατορθώνει να φτάνει στον προορισμό του, να πραγματοποιεί τους στόχους και τα όνειρά του. Αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Βανέσσα Βάμβουκα, Γ1 Δέση 3η

Πηγή: «Ανθολογία Μαθητικών Κειμένων και σχεδίων», 1976

Κάθε θρανίο και καημός

Για έναν ολόκληρο χρόνο οι μαθητές μοιράζονται ανά δύο ένα θρανίο. Είναι αναγκασμένοι να κάθονται στις άβολες καρέκλες και να... βαριούνται ευγενικά, πολλές φορές όμως και ευθαρσώς. Σαρανταπέντε ολόκληρα λεπτά διαρκεί η σχολική ώρα μείον τα δέκα λεπτά της «Ιεράς Εξέτασης», οπότε η αδρεναλίνη του εξεταζόμενου ανεβαίνει στα ύψη, και μετά; Τί μένει; Παίρνεις μολύβι και αρχίζεις να γράφεις, ενώ ο καθηγητής ζει με την ψευδαίσθηση ότι κρέμεσαι απ' το χερίλη του! Αχ καημένε δάσκαλε! Η σκληρή επιφάνεια των θρανίων προσφέρεται για κάθε είδους καλλιτέχνημα κι ο πειρασμός... μεγάλος!

Σκοπιά, έρωτες, νεανικές φιλοσοφίες.

Αποτολμήσαμε μια περιπλάνηση στις αιθουσές διδασκαλίας του Λυκείου μας, αν και τα ευρήματα θα ήταν τα ίδια σε όλα τα σχολεία. Οι μαθητές όλων των χρόνων και των εποχών γράφουν πάντα πάνω στα θρανία, ζωγραφίζουν, συνομιλούν, σατιρίζουν, δημιουργούν και θυμούνται...

Προσωπικές ημερομηνίες, ορόσημα «M+K=Love for ever, 18/3/95», αλλά και ημερομηνίες της Ιστορίας «28-7/10-8-1920, Συνθήκη των Σεβρών». Οι πρώτες είναι χαραγμένες στην καρδιά, οι δεύτερες τώρα... Πώς να το κάνουμε; Δε μένουν όσο κι αν τις παπαγαλίσουμε!

Κι ακόμη: χημικοί τύποι (KMnO₄), μαθηματικές σχέσεις (αx+βx+γ=0), νόμοι της φυσικής, θεωρήματα της Γεωμετρίας (που 'σαι Θεέ μου μέγα γεωμέτρη!) ακόμη και οι μεταφράσεις των αρχαίων! Κι όλα αυτά πρόκειται για κατασκευάσματα κι επινοήσεις της εκάστοτε νεολαίας. Τα λεγόμενα «σκοπιάκια επί ξύλου»!

Έρωτες, έρωτες και καρδιές συναντάς στα περισσότερα θρανία κι ονόματα. Χιλιάδες ονόματα: Γιώργος, Φάνη, Ζωή, Αντώνης και πολλά άλλα. Οι νέοι ερωτεύονται παράφορα και δίνουν όρκους για πάντα.

Γιατί... «αν η αγάπη είναι έγκλημα, αξίζει να γίνει κανείς εγκληματίας», γράφει κάποιος στο θρανίο του. Σε άλλο πάλι θρανίο βρίσκουμε ζωγραφισμένο ένα κουτί καραμέλες κι από κάτω η εξής ευχή: «Και να 'ναι η ζωή σου γλυκιά σαν καραμέλα»! Αλλού, κάποιος μάλλον αγανακτισμένος, γράφει: «Για να γνωρίζεις τι γίνεται εις βάρος σου... αγόρασε μια ζυγαριά μπάνιου»!

Κι όχι μόνο έρωτες και καρδιοχτύπια αλλά και πάθη! Πάθη για ομάδες και παίκτες ποδοσφαίρου μπάσκετ, βόλεϊ και στίβου. Βρήκαμε την ΑΕΚ, την ΕΑΡ, το Αρκάδι και φυσικά την άνετη κυριαρχία του Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού με τα «στελέχη» τους: Αλφέρτης, Οικονόμου, Σαραβάκος για τους πράσινους, Σιγάλας, Ρίβερς και Καραπίδης για τους ερυθρόλευκους.

Από μουσική τα ονόματα που «γράφονται» περισσότερο είναι: Κατσιμιαίοι, Τρύπες, Παπακωνσταντίνου, Magic de Sple και οι πιο χαμηλοί όπως Ρουβάς, Καλλίρης, Μαντώ και οι λοιποί. Από την ξένη σκηνή μας επισκέπτονται οι Guns' and Roses, οι Metallica, οι Scorpions, οι Bon Jovi και Harley Davidson.

Συγγνώμη, το τελευταίο πρέπει να ναι μάλλον μπροστά!

Και τελειώνουμε με το αξίωμα του καλύτερου μαθητή: «Μη ροχαλίξεις την ώρα του μαθήματος. Σαφώς το ερωτήσιό σου που κοιμάται»!

Βανέσσα Βάμβουκα Γ1, Δέση 3η

Η ιδέα του τίτλου προέρχεται από ένα άρθρο για το σχολείο που έχω συντάξει, ελπίζω να σας αρέσει.

ΣΧΟΛΕΙΟ:

Παράγεται από τη λέξη «σχυρή», η οποία σημαίνει αργία, καιρό ανάπαυσης και ησυχίας, χρόνο για προσωπική μελέτη, η οποία δεν είναι δυνατή χωρίς ηρεμία. Μια ευκαιρία δηλαδή για να ξεφύγουμε από το «λούκι» της καθημερινότητας. Βέβαια αυτή η έννοια έχει χάσει εδώ και

πολλά χρόνια την πραγματική της σημασία. Το σχολείο είναι το βίωμα των εντονότερων χρόνων της νεολαίας.

Ενώ λοιπόν «τα πράγματα» ξεκινούν μια χαρά και όλα τα μικρά παιδιά» περνούν την καγκελόπορτα γελαστά, στην πορεία «κάτι στραβώνει» και κάθε μα κάθε ημέρα τα παιδιά μπηχίζουν τις φωνές, τσιρίζουν, βάζουν τα κλάματα, προσπαθώντας να γαντζωθούν πάνω στις μανάδες και να κρατηθούν έξω από το σχολείο.

Αλλά και με τα «μεγαλύτερα παιδιά», δηλαδή εμάς, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα! Το τέλος των υπέροχων διακοπών διαδέχεται το άνοιγμα του σχολείου. Οι πρώτες μέρες είναι αρκετά ευχάριστες αν λάβουμε υπόψη μας ότι το σχολείο δεν είναι ακόμα άριστα οργανωμένο. Έτσι οι καλοκαιρινές ιστορίες πάνε κι έρχονται ανάμεσα στα τηγνάκια που υπάρχουν στην αυλή.

Σε ποια γωνιά της αυλής έχουμε πετάξει την άσπρη κυματιστή ποδιά μας και το πρώτο σχολικό τετράδιο με τα φοβερή σχέδια των προβάτων και των ανθρώπων;

(Γ. Ρίτσος, Δοκιμασία, Μια πυγολαμπίδα φωτίζει, Τρακτέρ, Στο Μαρξ, Ποιήματα Α', σ. 49)

Το κλίμα όμως γρήγορα αλλάζει και τη θέση του παίρνουν οι φωνές των καθηγητών, το άγχος του διαβάσματος και ο φόβος των διαγωνισμάτων.

Το πρωινό ξύπνημα δεν είναι πλέον τόσο ευχάριστο, αλλάζει περισσότερο με καταναγκαστικό έργο. Όμως, τα αίτια που έχουν προκαλέσει όλες αυτές τις δυσάρεστες αλλαγές είναι σίγουρα πιο βαθιά.

Ο λιγνός δάσκαλος που φοράει ματογυάλια από χιόνι και τρεκλάκι από τσουκνίδες θα μας μαλώσει πάλι γιατί δεν έμαθε πως το φως λουλούδισε στις αυλές απ' τα δικά μας μόνο μάτια.

(Γ. Ρίτσος, Ποιήματα Α', σ. 356.)

Βέβαια αυτό δεν είναι σύμπτωμα μονάχα της δικής μας εποχής.

Ίσως γιατί το σχολείο φάνταζε πάντα σαν φυλακή στα μάτια των μαθητών. Πράγματι, από τα προηγούμενα χρόνια οι σχέσεις των μαθητών και των καθηγητών δεν ήταν άριστες! Ο φόβος πάντοτε κυριαρχούσε κάνοντας τις σχέσεις όλο και πιο ψυχρές.

Καθηγητές με το άφωτο κιτρινωμένο βλέμμα, πίσω από τα κρύσταλλα θαμπά, σε βλέπουν μοχθηρά.

Δεν υπήρχε θάρρος για συζήτηση και αλληλοσεβασμός. Οι μαθητές ακόμα και τις ώρες έξω από το σχολείο είχαν άγχος μήπως συναντήσουν κάποιους από τους καθηγητές

Το Σχολικό Βίωμα χθες και σήμερα

τους και την επομένη «μαρτυρήσουν».

Τώρα όμως όλοι λένε ότι η κατάσταση είναι πολύ καλύτερη. Όμως όπως λέει ο λαός: «όποιος είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει».

Ποιος λέει ότι τα παιδικά μας χρόνια είναι τα πιο χαρούμενα, ξέγνοιαστα, ελεύθερα; Όχι, όχι. Τα πιο πικρά, τα πιο βασανισμένα – να θέλεις, να θέλεις και να μην ξέρεις τι θέλεις, κι οι μεγάλοι να λένε «μη αυτό, μη εκείνο», κι η θάλασσα να 'ναι απέραντη και να μην μπορείς να την πάρεις, και να περνάνε τα βαπόρια μακριά δίχως ν' αράζουν στο νησί μας αφήνοντας μια τούφα λυπημένο καπνό πέρα στο λιόγερμα σαν τον καπνό της Θιάκης που σε κάνει να μαντεύεις το μακρινό, το αμέτρητο, το άπιαστο, τη στιγμή που εσύ όλα τα θέλεις να τα πιάνεις με τα δάχτυλά σου, να τα μετράς στα δέκα δάχτυλά σου κι αυτό το 10 να 'ναι Άριστα με κόκκινο μελάνι όχι στα δικά σου τετράδια. Αμ' εκείνος ο μαυροπίνακας του σχολείου; – το πιο μεγάλο ΜΗ, να σου κόβει το κεφάλι με το έμπα της άνοιξης κι η σκόνη της κιμωλίας στα τρία δάχτυλα του δεξιού χεριού σου να σε κάνει ν' ανατριχιάζεις σα ν' άγγιζες την παγωμένη μύτη του πεθαμένου.

(Γ. Ρίτσος, Εικονοστάσιο ανωνύμων αγίων, Ίσως να 'ναι κι έτσι, σ. 54.)

Ενώ υπάρχει ελευθερία «οι σχέσεις μας» δεν είναι ό,τι καλύτερο. Τα παιδιά νιώθουν καταπιεσμένα δίχως να αισθάνονται τη σημασία της φράσης «είμαι μαθητής». Οι περισσότεροι δεν έχουν ουσιαστικό λόγο για να έρχονται στο σχολείο. Θα προτιμούσαν σίγουρα τις ώρες αυτές να βρίσκονται σε κάποια καφετέρια απολαμβάνοντας το καφεδάκι τους και παίζοντας τάβλι με τους κολλητούς!

Πιστεύουμε ότι το σχολείο έτσι όπως λειτουργεί σήμερα περιορίζει τη φαντασία και τη δημιουργικότητά μας! Μας προσφέρει ξερές γνώσεις χωρίς να σκέφτεται τις τόσες πολλές ανάγκες που έχουμε. Γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι ότι οι εποχές αλλάζουν διαφοροποιώντας τα πάντα γύρω μας. Έτσι, το σχολείο θα έπρεπε συχνά σε κάθε τέτοια αλλαγή να ανανεώνεται και να εκσυγχρονίζεται για να μπορεί να καλύπτει καλύτερα τις σύγχρονες ανάγκες των μαθητών του.

Αντιμετωπίζει τους νέους σαν απλά αντικείμενα τα οποία βρίσκονται εκεί για συγκεκριμένο λόγο δίχως να βλέπει τις ανθρώπινες ανάγκες τους. Χωρίς να προσπαθεί καν να τους πλησιάσει...

Ε. Παπουτσιδάκη, Β1

—Τέχνη; —Απούσα, κύριε...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

20

Σχεδία

Α
εν ξεκίνησα να γράφω αυτό το άρθρο έχοντας κατά νου ν'αρχίσω και 'γω με τη σειρά μου να «θάβω» το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Όχι, δεν είναι αυτός ο σκοπός μου. Έχουν ειπωθεί χίλιες σωστές απόψεις για τις μηδαμινές αποδοχές των καθηγητών μας, αποδοχές που δε δίνουν κανένα κίνητρο για εργασία, για το πανάθλιο και άδικο σύστημα των εισαγωγικών, για την πάντα ακάλυπτη διδακτέα ύλη, για τα αναχρονιστικά βιβλία που δύσκολα διαβάζονται—πόσο μάλλον απομνημονεύονται—και για τόσα άλλα που όλοι έχουμε ζήσει από κοντά. Και πιστεύω ότι όλοι λίγο-πολύ ξέρουμε τι

έχει προταθεί κατά καιρούς, τι είναι εφαρμόσιμο και τι ουτοπικό. Το παράπονό μου δεν είναι ότι δε μου προσφέρονται γνώσεις από το σχολείο: έντεκα χρόνια στα θρανία, όλο και κάτι έμαθα από Αρχαία, Μαθηματικά και Φυσικοχημείες. Αλλά να, σε ένα χρόνο τελειώνω το σχολείο και κανένας δε μου 'κανε την παραμικρή εισαγωγή στο χώρο της τέχνης, χώρο που είχα την περιέργεια να γνωρίσω από μικρή, θυμάμαι, όταν ζωγράφιζα, τραγουδούσα ή έπαιζα σε παιδικά σκετσάκια τα Χριστούγεννα.

Ναι, στον παιδικό σταθμό που με έστειλαν οι γονείς μου όλα ήταν καλά: χορός, μουσική, ζωγραφική... Και στο Δημοτικό, η Αισθητική Αγωγή και η Μουσική ήταν αναπόσπαστο μέρος του σχολικού προγράμματος, είχαμε και την καθιερωμένη χορωδία για γιορτές και εκδηλώσεις, οργανώναμε και σκετσάκια... Προς το τέλος βέβαια στένεψαν τα όρια, αλλά εμένα τι με ενόιαζε; Εγώ, μια φορά τη βδομάδα τουλάχιστον, τραγουδούσα και ζωγράφιζα με τους συμμαθητές μου, και αυτό μου ήταν αρκετό... Άλλωστε το σχολείο μου στεγαζόταν σε ένα πολύ όμορφο κτίριο, γεμάτο χρώμα και ζωή—γιατί να μη μου αρέσει;

Ξαφνικά όμως έκανα τη μεγάλη βουτιά στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση! Ε, ξαφνικά, χωρίς να το πολυκαταλάβω, κομμένα τα ωραία κτίρια, οι Αισθητικές Αγωγές και τα τραγουδάκια. Ξαφνικά όλοι σταμάτησαν να ενδιαφέρονται—έτσι απλά, είχαν αποκτήσει άλλες ασχολίες, σημαντικότερες—, η Χορωδία ήταν πάντα υποτυπώδης και οι τάξεις διακοσμούνταν στην καλύτερη περίπτωση από ένα-δυο αιωνίως στραβά καθράκια. Κι όταν προσπαθήσα να ρωτήσω τι συνέβαινε, μου 'παν ότι μεγάλωσα—λέει—κι αυτά που ήξερα να τα ξεχάσω. Αμ δε που θα τα ξεχνούσα! Πώς να τα ξεχνούσα; Ακόμα δεν τα 'χω ξεχάσει...

Όλα αυτά, για να πω απλά πως μου 'χει λείψει η τέχνη, σαν θε-

ωρία και σαν πράξη. Γιατί μέχρι του χρόνου, που τελειώνει η γενική μου παιδεία, δε θα ξέρω τίποτα για κανένα καλλιτεχνικό ρεύμα, και δε θα θυμάμαι πώς ζωγραφίζουν... Κι η τέχνη είναι από τα λίγα πράγματα που δε μου έδωσε το σχολείο... Δεν κατηγορώ αυτούς που με δίδαξαν, γιατί πολύ φοβούμαι ότι δε δόθηκε ούτε σ'αυτούς, όχι απ' το σχολείο τουλάχιστον... Μα λυπάμαι, κι εμάς κι αυτούς...

Μάλλον εκείνοι—όποιοι είναι—που αποφασίζουν τι θα προσπαθήσουν να βάλουν στα κεφάλια μας σε δώδεκα χρόνια μαθητικής ζωής, θα 'πρεπε να θυμηθούν—ή να μάθουν—πως η τέχνη εξευγενίζει, ολοκληρώνει τα άτομα και διαμορφώνει ισορροπημένες και δημιουργικές προσωπικότητες, έτοιμες για ενεργό δράση στο κοινωνικό σύνολο. Είναι αναγκαίο να καταλάβουν πως δε θα προφυλάξουν τους νέους από τις γνωστές νοσογόνες πηγές με βαρετές και μακρόσυρτες διαλέξεις ή με πάκους επιστημονικών φυλλαδίων που πάντα καταλήγουν τσαλαπατημένα στις σχολικές αυλές... Όλα τούτα βοηθούν, δε λύνουν όμως το πρόβλημα, ή μάλλον τα προβλήματα που υπάρχουν. Νομίζω πως θα σταματήσουν να πεθαίνουν παιδιά μέσα στα σχολεία—ακούς εκεί, στα σχολεία!—από υπερβολική δόση, αν όλοι νιώσουν χρήσιμοι στο σχολικό περιβάλλον, αν προσφερθούν σε όλους πολλαπλά ενδιαφέροντα, πέρα από τα γνωσεολογικά μαθήματα. Γιατί όλοι έχουν ταλέντα, λιγότερα ή περισσότερα. Το σχολείο πρέπει λοιπόν να δίνει σε όλους ευκαιρίες να αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους και να εκτιμά τα ταλέντα αυτά, για να νιώθουν όλοι δραστήρια μέλη ενός συνόλου. Γι'αυτό πρέπει η τέχνη να μπει για τα καλά στο σχολείο. Ε, πώς να το κάνουμε, ας μη ζωγραφίζουμε μόνο πάνω στα θρανία και τα βιβλία μας! Και γιατί να μην υπάρχει μάθημα θεάτρου σε όλα τα σχολεία; Εν πάση περιπτώσει, κάποιο μάθημα που θα δίνει πραγματικές δυνατότητες στους μαθητές να δημιουργούν οι ίδιοι, και όχι να μαθαίνουν μόνο τι δημιούργησαν κά-ποιοι άλλοι κάποτε...

Πολίτη Δημήτρε Β1

«Τρίχες»

Τα παιδιά του Δευτέρου Λυκείου έχουν την τιμή να είναι μαθητές σ' ένα σχολείο, που μάλλον σωστά θεωρείται το καλύτερο της Ρεθύμνης και ένα από τα καλύτερα της Ελλάδας.

Μέσα από τα προβλήματα που έχει, όπως κάθε άλλο σχολείο λόγω του ελλιπούς εκπαιδευτικού μας συστήματος, έχει καταφέρει να ξεχωρίσει. Μυστικό της επιτυχίας του, όπως πολλοί ισχυρίζονται, είναι η αυστηρότητα που το διακρίνει.

Πράγματι, η διατήρηση κάποιων ηθών και η ύπαρξη ορισμένων κανόνων έχουν εμποδίσει τη σήψη του σχολείου και τη μετατροπή του σε «ξέφραγο αμπέλι» φαινόμενο που παρατηρείται σε πολλά άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Σε ένα όμως ζήτημα ασκείται περισσότερη πίεση από ότι θα έπρεπε. Είναι το γνωστό ζήτημα της εμφάνισης των μαλλιών.

Τον τελευταίο αιώνα, κυρίως πριν από τη δεκαετία που ζούμε και λόγω των σφικτών ηθών που υπήρχαν, είχε αναπτυχθεί η αντίληψη ότι κάποιος με μακριά μαλλιά συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με περιθωριακές και αναρχοαυτόνομες ομάδες.

Αυτή είναι μια εσφαλμένη ιδεολογία που μπορούμε άνετα να την αντικρούσουμε μέσα από την ίδια την ιστορία. Μια ματιά στους αιώνες που έχει διανύσει η ανθρωπότητα μας φέρνει μπροστά σε λαμπρά παραδείγματα, εξαιρέσεις του αυθαίρετου αυτού κανόνα, όπως ήταν ο Μέγας Αλέξανδρος, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Αλβέρτος Αϊνστάιν, ο Μότσαρτ και τόσοι άλλοι που μου είναι πρακτικά αδύνατο να τους αναφέρω, όλοι αποδεικνύουν ότι η προσωπικότητα του κάθε ατόμου δεν εξαρτάται από το μήκος των μαλλιών του.

Φυσικά αναφέροντας τα προηγούμενα παραδείγματα δεν εννοούμε ότι απαιτούμε να υπάρχει απόλυτη ελευθερία ακόμα και στην πιο εξεζητημένη εμφάνιση, απλώς ζητάμε μια ανοχή στο μήκος των μαλλιών εφόσον οι φορείς τους είναι σωστοί και δεν δημιουργούν προβλήματα στο σχολείο.

Γι' αυτό ίσως θα έπρεπε να θέσουμε νέες προτεραιότητες σχετικά με τα προβλήματα που απασχολούν το λύκειό μας. Άλλωστε όπως απάντησε ο Μητροπολίτης Ρεθύμνης κ.κ. Ανθίμος σε σχετική με τα μαλλιά από τους μαθητές ερώτηση: «Δεν ασχολούμαι με τρίχες».

Σ. Μ., Β1

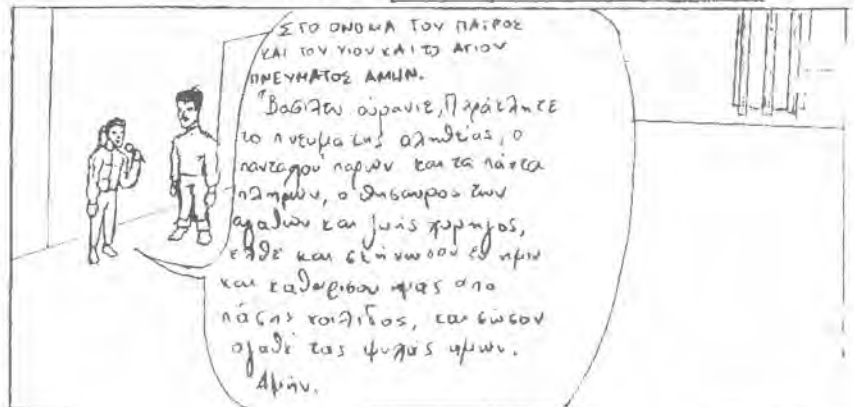
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ-ΜΠΟΚΟΥ

Χατζηνδάκη 9 – τηλ. 55987

Η Πενταήμερη

by: Ο άγνωστος 'X'

Τὴν Επταῦρο

22

Σχεδία

Και Μετά Από Ένα Πολύωρο Απόγευμα.....

Η εποχή που τα παιδιά έπαιρναν από το σπίτι τους για το σχολείο τρόφιμα που παράγονταν από τη φύση, όπως φρούτα, δημητριακά και ό,τι άλλο μπορούσε να τους παρέχει το σπίτι που ζούσαν τελείωσε. Αυτή η εποχή ήταν πολύ δύσκολη και οι άνθρωποι περνούσαν φτώχειες και είχαν σαν πρώτη ανάγκη την εύρεση τροφής. Φυσικά και τα χρήματα που έδιναν οι γονείς στα παιδιά τους ήταν ελάχιστα με αποτέλεσμα τα παιδιά να αγοράζουν σουσαμένα κρουλουράκια από τον επιστάτη.

Καλώς ή κακώς όλα αυτά πέρασαν και με το χρόνο άλλαξαν οι νοοτροπίες των ανθρώπων. Έτσι ο άνθρωπος αυτός προσπαθώντας να εξασφαλίσει την τροφή του, έγινε κυνηγός του χρήματος και των υλικών αγαθών. Παράλληλα, τη θέση του παραδοσιακού επιστάτη την πήρε το κυλικείο (σχολικό σούπερ μάρκετ) με την ατέλειωτη ποικιλία τροφίμων, που είναι συσκευασμένα μέσα σε πολύχρωμα νάυλον, για να τραβούν την προσοχή των πιτσιρι-

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ... ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ

κάδων, αλλά και των μεγαλύτερων που ξοδεύουν ένα μικρό μεροκάματο για να τα δοκιμάσουν.

Το θέμα, όμως, δεν είναι ότι άλλαξε το παραδοσιακό καροτσάκι του επιστάτη μ' ένα κυλικείο που έχει μεγαλύτερη ποικιλία σε τρόφιμα, αλλά η ποιότητα αυτών των τροφίμων που όλο και πιο πολύ αμφισβητείται. Διότι **τα περισσότερα από αυτά τα τρόφιμα έχουν χημικές ουσίες** για να παίρνουν ζωηρά χρώματα και για να μην αλλοιώνονται γρήγορα. Εκτός όμως από τα χημικά, είναι πλούσια σε αλάτι και βούτυρο, και όλοι πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό το είδος διατροφής «προσφέρει» αρκετές περιττές θερμί-

δες στον οργανισμό μας.

Τα αποτελέσματα όλων αυτών των ειδών οδηγούν στην παχυσαρκία και δυστυχώς **τα Ελληνόπουλα είναι**

τα πιο παχύσαρκα παιδιά της Ευρώπης. Παράλληλα, όμως, καταστρέφονται και τα δόντια των νέων με την υπερβολική κατανάλωση τροφίμων με ζάχαρη και αλάτι. Ταυτόχρονα τα αναψυκτικά και γενικότερα αυτές οι τροφές προκαλούν στομαχικές διαταραχές και υπέρταση.

Είναι λοιπόν καίριος να προσέξουμε τη διατροφή μας και να μην καταναλώνουμε τροές που δεν είναι φυσικές, αλλά έχουν υποστεί χημική μεταποίηση. Γιατί μόνο έτσι θα καταφέρουμε να αποφύγουμε τις βλαβερές συνέπειες και θα μας μείνουν περισσότερα χρήματα για να τα αξιοποιήσουμε σε πιο χρήσιμους σκοπούς.

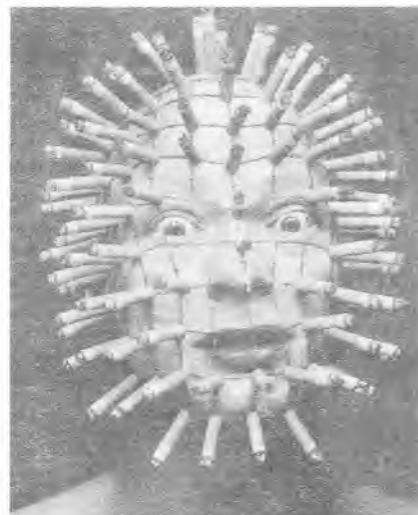
Γιώργος Παγώνης Β1

Κάπνισμα και αριθμοί

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ σημαίνει να ζεις χωρίς καμία εξάρτηση. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι καπνιστές είναι «ανελεύθεροι», καθώς είναι εξαρτημένα άτομα. Έχουν εξάρτηση από τη νικοτίνη, την οποία οι ερευνητές έχουν διαβαθμίσει ως την ουσία που προκαλεί μεγαλύτερο εθισμό από την ηρωίνη, την κοκαΐνη, τη μαριχουάνα ή το αλκοόλ. Εν τούτοις, τα προϊόντα καπνού είναι τα μόνα **νόμιμα καταναλωτικά αγαθά που «σκοτώνουν»** όταν χρησιμοποιούνται, όπως ακριβώς παραδίδονται από τον κατασκευαστή. Έτσι, ενώ πολλοί πιστεύουν ότι το κάπνισμα είναι απλώς μια βλεβερή συνήθεια, χωρίς αυτό να σημαίνει τίποτε άλλο, κάνουν μεγάλο λάθος. Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (Π.Ο.Υ.), αυτή τη στιγμή **τα προϊόντα του καπνού σκοτώνουν τρία εκατομμύρια ανθρώπους κάθε χρόνο.** Στη δεκαετία που διανύουμε, περίπου τριάντα εκατομμύρια άνθρωποι θα πεθάνουν από ασθένειες που συνδέονται με το κάπνισμα, κυρίως αφού με το μακροχρόνιο κάπνισμα οι καπνιστές έχουν έναν ρυθμό θανάτων τρεις φορές υψηλότερο από

αυτών των μη καπνιστών. Κατ' αρχήν το κάπνισμα αποτελεί την πρωταρχική αιτία για το ένα τρίτο των κρουσμάτων **καρκίνου** που εμφανίζονται στην Ευρώπη, ιδιαίτερα για τον καρκίνο των πνευμόνων. Επίσης το κάπνισμα θεωρείται **ο πιο σημαντικός παράγοντας των καρδιακών προσβολών** και, όπως έδειξαν στατιστικές μελέτες, οι καπνιστές έχουν 70% περισσότερες πιθανότητες να πάθουν καρδιακή προσβολή απ' ό,τι οι μη καπνιστές. Όμως και το **παθητικό κάπνισμα** επηρεάζει αρνητικά την αναπνευστική λειτουργία ενός μη καπνιστή και αυξάνει τις πιθανότητες καρκίνου του πνεύμονα, καθώς και αναπνευστικών και καρδιαγγειακών παθήσεων. Παρ' όλα αυτά οι εταιρείες καπνού συνεχίζουν τη διάθεση των προϊόντων τους στην αγορά, με αποτέλεσμα η παγκόσμια κατανάλωση καπνού να έχει διπλασιαστεί από τότε που η ιατρική επιστήμη απέδειξε πως αυτά τα προϊόντα μπορεί να επιφέρουν το θάνατο. Αν, λοιπόν, δεν αντιστραφούν οι τρέχουσες τάσεις, τότε το ετήσιο κόστος σε ζωές θα ανέρχεται σε δέκα εκατομμύρια μέσα στα επόμενα 30-

Πρόσφατη ολλανδική αντικαπνιστική αφίσα.

40 χρόνια. Γι' αυτό οι νέοι δεν θα πρέπει να αρχίζουν το κάπνισμα, έστω και για δοκιμή, γιατί πρέπει να γνωρίζουν ότι, όταν αργότερα θα θέλουν οι ίδιοι να το κόψουν, όταν θα δουν τις βλαβερές του επιπτώσεις, τότε δεν θα είναι καθόλου εύκολο. **ΟΧΙ λοιπόν στο κάπνισμα και ΝΑΙ στη ζωή, γιατί η ζωή και όχι το τοιγάρο είναι «μαγκιά».**

Ασπασία Μαθιουλάκη, Γ3 Δέσμη 4η

Για τη σωστή διατροφή των παιδιών

Στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες, η οικονομική ανάπτυξη είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της κατανάλωσης τροφίμων και την τροποποίηση των διατροφικών συνηθειών. Οι συνέπειες του γεγονότος αυτού ήταν μέχρις ένα σημείο ευνοϊκές. Μια ματιά αν ρίξουμε στις αυλές των σχολείων μας θα δούμε τα παιδιά μας να είναι πιο ψηλά και πιο γεροδεμένα από ήταν είκοσι χρόνια πριν. Πολυάριθμες έρευνες έχουν τεκμηριώσει την υποκειμενική αυτή εντύπωση παρέχοντας αριθμούς και στοιχεία. Γρήγορα όμως ξεπεράσαμε το σημείο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «επάρκεια» και ολόένα συχνότερα κάνουμε «αλόγιστη χρήση». Οι συνέπειες αυτής της εκτροπής είναι γνωστές σε όλους μας. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι πάσχουν από σακχαρώδη διαβήτη, καρδιαγγειακά νοσήματα, καρκίνους του ενδομητρίου και του παχέος εντέρου και άλλα νοσήματα. Δε φταίει μόνο η κακή διατροφή για όλα αυτά, γιατί η υγεία είναι έκφραση τόσο του τρόπου ζωής όσο και πολλών άλλων παραγόντων. Αναμφισβήτητο, όμως, ο ρόλος της διατροφής είναι καίριος.

Βέβαια, το τι τρώμε και πώς τρώμε είναι συνήθειες που δύσκολα μεταβάλλονται σε μεγάλη ηλικία. Εδώ προβάλλει η σημασία της αγωγής του παιδιού σε θέματα διατροφής. Αν δε συνεργαστούμε μεταξύ μας και μαζί του δε θα μπορέσουμε να προλάβουμε την επίταση δυσμενών τάσεων και τη διαμόρφωση δυσχερών καταστάσεων.

Διάφορες έρευνες δείχνουν ότι στα Ελληνόπουλα σήμερα:

- Η παχυσαρκία είναι πολύ συχνή.
- Η στάθμη των λιπιδίων είναι δυσανάλογα υψηλή, ιδίως στα παιδιά του αστικού πληθυσμού.
- Η λανθάνουσα σιδηροπενία είναι συχνή.
- Η συχνότητα της τερηδόνας είναι πολύ μεγάλη τόσο στον αστικό, όσο και στον αγροτικό πληθυσμό.
- Άλλες έρευνες δείχνουν επίσης ότι τα παιδιά:
 - Συχνά δεν παίρνουν πρωινό ή πίνουν μόνο γάλα.

- Σπάνια παίρνουν μαζί τους δεκατιανό από το σπίτι.

- Προμηθεύονται δεκατιανό από τα κυλικεία, που συχνά δε διαθέτουν φρούτα, ξηρούς καρπούς, ψωμί και τυρί.

Τα παραπάνω στοιχεία δε σκιαγραφούν μόνο την υγεία του μαθητικού πληθυσμού σήμερα αλλά, προδιαγράφουν και την υγεία του πληθυσμού των ενηλίκων στις δεκαετίες που θα ακολουθήσουν.

Αυτό, όχι μόνο γιατί η νοσολογία των ενηλίκων έχει τις εγγραφές της στις εκτροπές της νεανικής ηλικίας, αλλά και γιατί οι διατροφικές συνήθειες στον παιδικό πληθυσμό διατηρούνται και επιδεινώνονται στα μετέπειτα χρόνια. Το πρόβλημα νομίζω ότι είναι πιο γνωστό. Όχι μόνο το έχουμε συνειδητοποιήσει, αλλά ξέρουμε και τι πρέπει να κάνουμε για να το λύσουμε.

Τότε γιατί η θεωρία, η γνώση, η ευχή δεν γίνεται πράξη; Πράξη που αφορά όλους μας και δημιουργεί προϋποθέσεις για ένα καλύτερο μέλλον, αφού το παιδί του σήμερα είναι ο υπεύθυνος πολίτης του αύριο.

Πιστεύω ότι, μόνο αν όλοι μας, ως άτομα αλλά και ως μέλη συλλογικών φορέων, συνεργαστούμε στην κατεύθυνση αυτή, θα μπορούσαμε να βρούμε τρόπους, ώστε οι λίγες και απλές επιταγές της σωστής διατροφής να γίνουν βίωμα και καθημερινή πράξη.

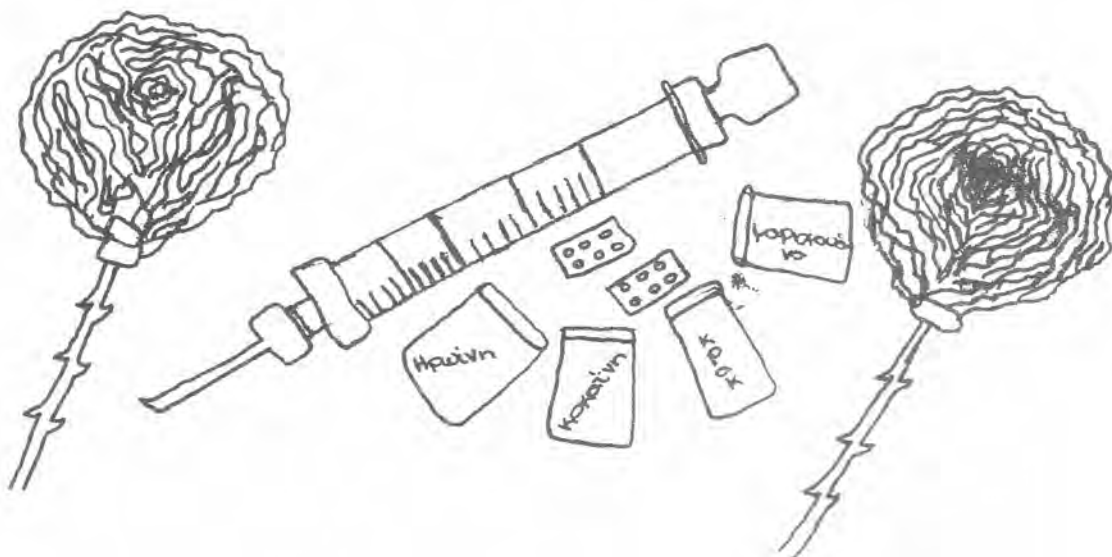
Οι επιταγές αυτές είναι:

- Να τρώμε περισσότερα φρούτα, λαχανικά, όσπρια, δημητριακά.
- Να τρώμε λιγότερο κρέας και περισσότερα πουλερικά και ψάρια.
- Να παίρνουμε λιγότερα λίπη και να αποφεύγουμε τα κορεσμένα (ζωικά).
- Να τρώμε λιγότερα αυγά, αλλαντικά και άλλα τρόφιμα με υψηλή περιεκτικότητα σε χοληστερόλη.
- Να καταναλώνουμε λιγότερη ζάχαρη και λιγότερο αλάτι.
- Να αποφεύγουμε τα πολλά σακχαρώδη αναψυκτικά.
- Να παίρνουμε κανονικό πρωινό.
- Να τρώμε σε ευχάριστο περιβάλλον.
- Να περπατάμε και να γυμναζόμαστε περισσότερο.
- Να τρώμε μόνο όσο χρειάζεται για να διατηρούμαστε σε κανονικό βάρος.

Το κείμενο είναι της **Αντωνίας Πολυχρονοπούλου-Τριχοπούλου**, Καθηγήτριας της Υγιεινολογικής Σχολής Αθηνών με Έδρα Διατροφής και Βιοχημείας. Το άρθρο αναδημοσιεύεται από το **Περιοδικό Ελληνικού Ιδρύματος Καρδιολογίας, Hellenic Heart Foundation**, τεύχος 8, Δεκέμβριος 1992, σ. 13.

Σπυριδάκη Κατερίνα Β4

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ένας νεαρός σου σπιο πρέπει να πει OXI

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΕΠΙΣΩ ΑΡΑ ΖΩ
ΟΚΙ ΝΑΡΚΟΤΙΚΑ.

Χρόνης

...30 χρόνια από τις γραμμένες με αίμα ημέρες νέων ανθρώπων στο ολομάρτωτο βιβλίο της Ελληνικής Ιστορίας...

.. Τότε που οι ερπύστριες των τανκς των επίορκων συνταγματαρχών κατέλυσαν κάθε έννοια Δημοκρατίας.

Μ Ν Η Μ Ε Σ

Η ΜΑΥΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

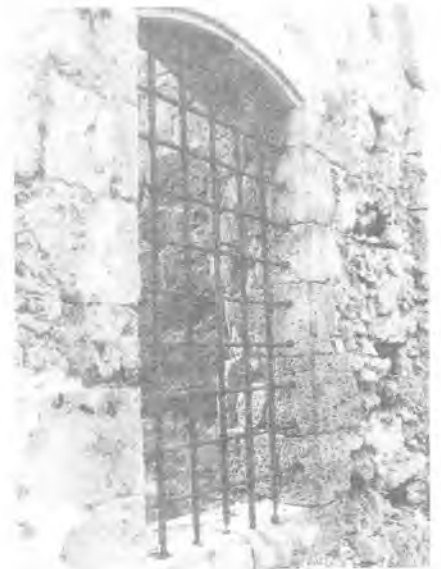
Θυμηθείτε: 30 χρόνια από εκείνο το παρανοϊκό πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967 που άπλωσε για 7 χρόνια πάνω από το δημοκρατικό, γαλάζιο ουρανό της Ελλάδας τα σκοτεινά σύννεφα της καταπίεσης, της ασφυκτικής καταπάτησης κάθε δημοκρατικού και καί' επέκταση ανθρώπινου δικαιώματος, τις μαύρες φτερούγες της δικτατορίας. Ένα πραξικόπημα που έβαλε τον ελληνικό λαό σε «γύψο», διότι παρά τις προτροπές του Αλέκου Παναγούλη, ακόμη και λίγο πριν τη σύλληψή του, καθώς και πολλών άλλων, μέρος του ελληνικού λαού παρασύρθηκε «από τα δόγματα, τις στολές και τις δοξασίες...».

30 χρόνια από τις ημέρες τις γραμμένες με αίμα νέων ανθρώπων, συνομηλίκων ή λίγα χρόνια μεγαλύτερων από εμάς, στο φθαρμένο, κιτρινισμένο και ολομάρτωτο βιβλίο της Ελληνικής Ιστορίας. Τότε που οι ερπύστριες των τανκς των επίορκων συνταγματαρχών κατέλυσαν κάθε έννοια Δημοκρατίας.

Ναι, πάνε 30 χρόνια, από τότε, αλλά δεν κλείνουν οι πληγές στη μνήμη των Ελλήνων που δέχτηκαν χαριστική βολή απ' τα «όπλα» των συνταγματαρχών το διαμελισμό της Κύπρου, μια πληγή που δεν μπορεί να κλείσει, αφού ακόμη και τώρα νέοι άνθρω-

ποι δίνουν τη ζωή τους με ασύλληπτη ανδρεία για να υψωθεί η γαλανόλευκη στα εδάφη που πριν 22 χρόνια ήταν δικά τους, ήταν δικά μας, ήταν ελληνικά.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να σβήνουν απ' τη μνήμη μας στιγμές που δε στιγμάτισαν απλά την ιστορία του τόπου μας, αλλά χαρακτήκαν βαθιά στην ψυχή και το πνεύμα ανθρώπων που ζουν ακόμη και σήμερα ανάμεσά μας. Ας θυμόμαστε ότι «η ελευθερία είναι καθήκον» κατά τον Αλ. Παναγούλη, κι όχι μόνο η ελευθερία απ' τη φανερή, την έκδηλα επιβεβλημένη πολιτική «Χούντα», αλλά από πάσης φύσεως καθεστώτα, έκδηλα και αφανέρωτα, που σκοπό έχουν την καταπάτηση οποιουδήποτε δικαιώματός μας και ιδιαίτερα εκείνου της ελευθεροφροσύνης. Γι' αυτό «Μην αφήνετε τον εαυτό σας να παρασύρεται από τα δόγματα, τις στολές, τις δοξασίες... Μην αφήνετε τον εαυτό σας να εξαπατάται απ' αυτόν που σας υπόσχεται, απ' αυτόν που σας φοβίζει, απ' αυτόν που θέλει ν' αντικαταστήσει έναν αφέντη μ' έναν καινούριο αφέντη.. Μην είστε κοπάδι, για το θεό, μην καλύπτεστε πίσω από τα φταιξίματα των άλλων. Να αγωνίζεστε, να σκέφτεστε με το μυαλό σας, να θυμάστε ότι ο καθένας είναι κάποιος, ένα πολύτιμο, υπεύθυνο άτομο, δημιουργός του

εαυτού του. Να το υπερασπίζεστε το εγώ σας, πυρήνα κάθε Ελευθερίας.. Η Ελευθερία είναι καθήκον, περισσότερο επίορκων από δικαίωμα είναι καθήκον...» (Αλεξ. Παναγούλης).

Η Σχεδία μας ως ελάχιστη «συμβολή» στη «Μαύρη επέτειο» αναδημοσιεύει μέρος της πρώτης σελίδας του λογοκριμένου ημερησίου Τύπου της 21.4.1967, που αποτελεί μάρτυρα της ιδεολογικής ταυτότητας της Χούντας και κανόνα πρακτικής που ακολούθησε ένα αγκυλωτό νεκρώσιμο της Δημοκρατίας, στα επίσημα έγγραφα του κράτους και όχι στο πνεύμα των Ελλήνων, που συνέχιζαν να αγωνίζονται συνειδητοποιώντας την αξία της αφού χάθηκε.

Καζάνη Ελένη, Γ2 Δέσμη 3η

Ωρκίσθη η υπό τον κ. Κων. Κόλλιαν Έθνική Κυβέρνησις

Λόγω της δημιουργηθείσης εκ-
ρήβρου καταστάσεως από του με-
σονυκτίου ο στρατός ανέλαβε την
διακυβέρνησιν της χώρας.

Την 7ην έσπερινήν ώραν της
σήμερον ωρκίσθη ενώπιον της Α.
Μ. του Βασιλέως εις τὰ 'Ανατο-
ρα Αθηνών υπό του 'Αρχιεπισκο-
που Αθηνών και πασης Ελλάδος
η νέα Έθνική Κυβέρνησις υπό των
Εισαγγελέα του 'Αρείου Πάγου
κ. Κόλλιαν Κωνσταντίνον. Η
συμμετοχή της οποίας έχει ως ακό-
λουθως.

Πρόεδρος Κυβερνήσεως ο εἰσαγ-
γέλης του 'Αρείου Πάγου κ. Κόλ-
λιαν Κωνσταντίνος.

'Αντιπρόεδρος Κυβερνήσεως και
ύπουργός 'Εθνικής 'Αμύνης ο ἀρ-
χηγός του ΓΕΣ αντίστράτηγος
κ. Σπαντιδάκης Γρηγόριος.

'Υπουργός Συντονισμού ο συν-
ταγματάρχης Πυροβολικού κ. Μα-
καρέζης Νικόλαος.

'Υπουργός Προεδρίας Κυβερνή-
σεως ο συνταγματάρχης Πυροβο-
λικού κ. Παπαδόπουλος Γεώργιος.

Μετά την ώρκωμοσίαν της κ-
υβερνήσεως συνήλθε το ύπουργικόν
συμβούλιον εις πρώτην συνεδρία-
σιν.

Εκ του 'Υπουργείου 'Εθνικής
'Αμύνης ανακοινώθη ότι έτέθη εν
ισχύι ο νόμος ΔΕΘ/1912 περί
καταστάσεως πολιςρκίας, συμφώ-
νως προς τον όποιον:

1) 'Επιτρέπεται η σύλληψις
και φυλάκισις παντός προσώπου
άνευ τήρησεως ούσδεσδήποτε διατυ-
πώσεως, ήτοι άνευ έντάλματος της
άρμεδίας αρχής και χωρίς να συν-
τρέχη αυτόφωρος κατάληψις. Η
διάσκεια της κρατήσεως του συλ-
ληφθέντος δέν υπόκειται εις χρο-
νικόν περίορισμόν.

2) 'Επί πολιτικών έγκλημάτων
άπαγορεύεται η επί ένγγυσι ά-
πόλυσις, η δέ επί τούτων προφυ-
λάκισις δέν υπόκειται εις χρονί-
κόν τινα περίορισμόν.

3) Πάν άτομον άνεξαρτήτως έ-
διότητος δύναται να εἰσαχθῇ εις
δικήν ένώπιον έξαιρετικών δικα-
στηρίων (στρατοδικείων) η έξαι-
ρετικών δικαστικών έπιτροπών.

4) 'Απαγορεύεται πάσα συνά-
θροισις η συγκέντρωσις έν κλει-
στῷ χώρῳ η έν υπαίθρῳ. Πάσα
τοιούτη θά διαλύεται διά των ό-
πλων.

5) 'Απαγορεύεται η σύστασις
οιουδήποτε συνετισορισμού έπιδιώ-
κοντος συνδικαλιστικούς σκοπούς.
Η άπεργία άπαγορεύεται άπολύ-
τως.

6) 'Επιτρέπεται η έρευνα κα-
τή την διάσκεψιν της ημέρας και
της νυκτός άνευ περιορισμού τι-
νός εις τās ιδιωτικές οικίας, δη-
μόσια καταστήματα και πολιτι-
κός ύπηρεσίας.

7) 'Απαγορεύεται η ανακοίνω-
σις η δημοσίευσις πληροφοριών
καθ' οιουδήποτε τοόπον και διά
του τύπου, ραδιοφώνου και τηλε-
ράσεως άνευ προηγουμένης λογο-
κρίσεως.

8) Αί έπιστολαί και πάν μέσον
άλληλεγγύως υπόκεινται εις έλ-
γοςκρίσιν.

9) Τα καλορηγήματα, τὰ
λίττια εγκλήματα ως και τὰ του
τύπου εις ταύτα αφορῶσιν είτε
συν αφορῶσιν τον ιδιωτικόν διόν
ως επίσης και τὰ υπαγομένα εις
την αρμοσιότητα των αφορῶν
οικαζονται άσισακρίτως ύπο των έ-
ξαιρετικών οικαστηρίων (στρατο-
δικείων).

10) Πός ιδιωτής διαπράττων
άξιοποιών πράξιν, έστω και μη
στρεφόμενην κατά της σφάλεις

παγορεύεται η αναλήψις κατα-
σεων εκ των Τραπεζών και Τα-
μειυτηρίων.

Παρατείνεται η προθεσμία
έμφανίσεως συναλλαγματικών και
γραμμοτίμων επί δεκαήμερον (άρ-
χης γενομένης από της 21ης 'Α-
πριλίου 1967).

Μέχρι νεωτέρας διαταγής ά-
παγορεύεται η αγορά χρυσών λι-
ρών και γενικώς ξένου συναλλάγ-
ματος.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

«Περί άναστολής των διατάξεων των άρθρων 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14,
18, 20, 95 και 97 του Συντάγματος καθ' όλον τό κράτος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«Έχοντες ύπ' όφιν τό άρθρον 91 του Συντάγματος και κατόπιν εἰση-
γήσεως της κυβερνήσεως άναστήλλομεν τās διατάξεις των άρθρων 5, 6,
8, 10, 11, 12, 14, 18, 20, 95 και 97 του έν ισχύι Συντάγματος, καθ' ό-
λον τό κράτος, λόγω έκδήλου άπειλής κατά της δημοσίας τάξεως και
ασφαλείας της χώρας εκ έσωτερικών κινδύνων.

Ο ήμέτερος επί των 'Εσωτερικών ύπουργός δημοσιεύσει και έκτε-
λέσει τό Διάταγμα τούτο.

Εν 'Αθήναις τῇ 21ῃ 'Απριλίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Το ύπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος Τό Μέλι

των ενόπλων δυνάμεων της χώρας
υπαγεται εις την αρμοσιότητα
των έξαιρετικών δικαστηρίων
(στρατοδικείων).

'Ανεκοινώθη επίσης ότι:

Μέχρι νεωτέρας διαταγής
άπαγορεύεται η κυκλοφορία εις
τās όδους της πόλεως πάσης φύ-
σεως οχημάτων και πεζών.

Μέχρι νεωτέρας διαταγής
κλείει το χρηματιστήριο αξιών
και έμπορευμάτων.

Μέχρι νεωτέρας διαταγής ά-

Οιουδήποτε άπόπειρα άποκρύ-
ψεως υπό έμπορων τροφίμων θά
θεωρηθῇ ως δολιοφθορά και οι πα-
ραβόται να παραπεμπωνται πά-
ραυτα εις τὰ έκτακτα στρατοδι-
κεία. Παρακαλούνται άπαντες οι
πολίται όπως καταγγέλλουν άμέ-
σως εις τās άστυνομικές άρχας
οιουδήποτε άπόπειραν άποκρύψε-
ως τροφίμων προς έμπορων την ό-
ποιαν ήθελον αντίληφθῇ.

Μέχρι νεωτέρας διαταγής,
διακόπτονται τὰ μαθήματα των
σχολείων Στοιχειώδους και 'Μέσης
Εκπαιδεύσεως, ως επίσης και ά-
πασών των 'Ανωτάτων Σχολών.

ΘΑ ΔΗΛΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΑΤΟΜΑ

Υπο του 'Υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Τσολη έδοθη άργά
την έσπεραν εις την δημοσιότητα η ακόλουθος ανακοίνωσις:

«Καλούνται άπαντες οι άρχηγοί οικογενείων καθ' άπασαν την
χώραν όπως εντός 48 ώρων δηλώσουν εις την πλησιέστεραν 'Αστυ-
νομικήν 'Αρχήν τὰ εις τās οικίας των φιλοξενούμενα άτομα, τὰ μη
ανήκοντα εις τās άμεισον οικογενειακών των περιβάλλον.

Επίσης πάσα μελλοντική φιλοξενία δέν όπως δηλαύται ά-
μέσως».

Ες άλλου, υπό του 'Υπουργού Δημοσίας Τάξεως έδόθη την
έσπεραν η ακόλουθος ανακοίνωσις:

«Καλούνται άπαντες οι κάτοχοι ραδιοφωνικών ερσιτεχνικών
πομπών όπως: 1) Πάυσουν την λειτουργίαν των πομπών και 2)
Δηλώσουν την κατοχήν των συσκευών των εις την πλησιέστεραν 'Α-
στυνομικήν 'Αρχήν εντός 24 ώρων.

Οι μη συμμορφούμενοι θά παραπεμπωνται επί παραβόσει στρα-
τιωτικής έντολής».

Ακου να δεις...

της κι άλλους αλλά σας παρασέρνει στο ρυθμό της «αν τύχει». Βασική προϋπόθεση για να σας «μιλήσει» το άρθρο αυτό είναι ν' απαλλαχτείτε, έστω και για λίγη ώρα από κάθε είδους προκαταλήψεις κι έτσι να μπορείτε να δείτε το θέμα σφαιρικά.

Ασφαλώς θα καταλάβατε ότι μιλάμε για τη σύγχρονη ηλεκτρονική μουσική σκηνή, κοινώς τη rave, αυτήν την κυρία που δείχνει να έχει κατακτήσει πολλούς από τους νέους της εποχής μας.

Αρχικά, η λέξη «rave» σημαίνει **παράληρημα**, έννοια που δεν είναι καθόλου άσχετη με αυτήν που έχει πάρει σήμερα. Εξάλλου κι όλα τα άλλα είδη που περιλαμβάνει, όπως *trance*, *jungle*, *goa*, *goa trance*, κάποια παρόμοια ερμηνεία έχουν. Η rave δεν είναι μόνο ένα είδος μουσικής, αλλά και μια ολόκληρη ιδεολογία, μια μόδα· επηρεάζει τη ζωή, τη σκέψη, το ντύσιμο, τις κοινωνικές σχέσεις των φανατικών.

Πρόκειται για ένα είδος **χορευτικής** μουσικής που δημιουργείται από Η/Υ κι έχει δυνατό beat κι επαναλαμβανόμενο θέμα. Γεννήθηκε στην Αγγλία και ταξίδεψε γρήγορα σε όλο τον κόσμο. Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ο d.j. παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στο πώς θα ακουστεί ένα κομμάτι. Για παράδειγμα, ένας έμπειρος d.j. μπορεί να συνδυάσει ένα μουσικό κομμάτι μ' ένα συγκεκριμένο beat για ένα διαφορε-

ΚΑΠΟΙΟΙ από 'σας ίσως τη βλέπετε επιφυλακτικά, άλλοι «πορώνεστε» και «χιτυσιέστε» στο άκουσμά

τικό άκουσμα.

Αναμφισβήτητα, υπάρχουν κάποια στοιχεία στα οποία στηρίζεται η rave ως είδος μουσικής. Κατ' αρχήν, το «**fealling**», όπως λένε, που σε «ανεβάζει» και η εκστατική κατάσταση στην οποία σε φέρνει η ατμόσφαιρα. Λέγοντας ατμόσφαιρα, εννοούμε την ένταση, τα μπάσα, τα φωτορυθμικά, τη διακόσμηση του χώρου, το αλκοόλ, έστω και σε μικρές ποσότητες, και μερικές φορές και άλλες ουσίες. Ο ρυθμός μιλάει στη γλώσσα του σώματος, σε παρασέρνει και είναι τόσο έντονος που σε απογειώνει.

Βασικό επίσης είναι ότι ακούγοντας rave σ' ένα club, μπαίνεις σ' ένα άλλο κόσμο, χωρίς ανησυχίες, υποχρεώσεις, προβλήματα, άρα και χωρίς άγχος· νιώθεις χαρούμενος. Με άλλα λό-

σει και να εκτονωθεί.

Επειδή μέσα στα clubs γίνεται μεγάλη διακίνηση ουσιών, δικαιολογημένα αρκετοί πιστεύουν ότι όλοι όσοι είναι οπαδοί της μουσικής είναι απαραίτητα και χρήστες ναρκωτικών, ενώ αυτό δεν ισχύει πάντα. Σίγουρα υπάρχουν αυτοί που πράγματι κάνουν χρήση, όμως δεν είναι σωστό να τα ισοπεδώνουμε όλα. Εξάλλου, σε όλους τους χώρους που συγκεντρώνονται νέοι, διακινούνται ναρκωτικά – κακό αυτό, δυστυχώς όμως αποτελεί πραγματικότητα.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε κι αυτούς που είναι κατά της rave, κι αυτοί κάπου δίκιο θα έχουν. Πολλοί παραδέχονται ότι η rave δεν αποτελεί τέχνη, ούτε από πλευράς δημιουργικότητας ούτε από πλευράς αισθητικής απόλαυσης ούτε από πλευράς τρόπου εκτέλεσης. Λέγοντας δημιουργικότητα, εννοούμε μες στο κάθε κομμάτι να φαίνεται η προσωπική έμπνευση και το μοναδικό στιλ του κάθε συνθέτη. Με λίγα λόγια, αυτό που πολλοί ισχυρίζονται, ότι η rave δεν είναι τέχνη, αλλά τεχνική.

Επειτα, τα περισσότερα κομμάτια της rave δεν έχουν στίχους – κι απ' αυτά που έχουν αναμφισβήτητα δε βγαίνει κανένα ουσιώδες νόημα, π.χ. *The summer is crazy tonight, la, la, la...* Επειδή δεν έχουν στίχους, δεν προσπαθούν να περάσουν κάποιο μήνυμα, δεν προβληματίζουν τον ακροατή, δεν τον παρακινούν να σκεφτεί.

Αναφέραμε αρχικά ότι η rave σε κάνει να ξεχνάς, να ξεφεύγεις από τα προβλήματα που σε απασχολούν. Αν το σκεφθεί όμως κανείς αντικειμενικά, το κάνει μ' ένα τρόπο όχι υγιή, που δε σεβεται το μυαλό του ανθρώπου. Δηλαδή για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις, εννοούμε ότι η rave δε σε προτρέπει να σκεφθείς ενώ διασκεδάζεις, τη στιγμή που θα μπορούσε να τα συνδυάσει και τα δύο.

Επειδή καθένας βρίσκεται στον κόσμο του, όταν ακούει rave, και δεν ασχολείται με τους άλλους, δεν υπάρχει ουσιαστική επικοινωνία και αποξενώνεται.

Μέσα σ' αυτήν την κοινωνία που έχουμε καταντήσει όλοι ρομποτοποιημένα ανθρώπια, που λειτουργούμε πάντα με βάση προγραμ-

Crave
for
Rave

για,

σου δίνει

την ευκαιρία να ξεφύγεις από την πραγματικότητα και την καθημερινότητα, να χαλαρώσεις.

Σε αντίθεση με το κοινωνικό σύνολο όπου όλοι ασχολούνται με το πώς συμπεριφέρονται, δηλαδή σε κρίνουν και σε κατακρίνουν, μέσα σε τέτοιους χώρους κανένας δε νοιάζεται για το υπόλοιπο εξωτερικό περιβάλλον, αφού όλοι βρίσκονται στον κόσμο τους.

Η «μουσική» αυτή δε σε αναγκάζει να σκέφτεσαι κάτι συγκεκριμένο, αλλά σου αφήνει το περιθώριο να φανταστείς ό,τι θες και όπως το θες, ακόμα και να μη σκεφτείς τίποτα, απλά να διασκεδάσεις με τον τρόπο σου.

Τέλος, γεγονός είναι ότι ο σημερινός νέος έχει ένα σωρό απασχολήσεις και προβλήματα, με αποτέλεσμα να συσσωρεύει πολλή ενέργεια μέσα του. Ο γεμάτος ένταση χορός κι οι δυνατοί ρυθμοί τον βοηθάνε να ξεσπά-

ματισμού, που αφέντης είναι το χρήμα, συνεπώς κι η μηχανή, αφού «είναι πιο ανέξοδη και πιο αποτελεσματική», φτάσαμε στο σημείο ακόμα και η μουσική μας να είναι γέννημά της, διαπίστωση που μας στενοχωρεί. Η μουσική που, σε τελευταία ανάλυση, είναι απ' τα λίγα πράγματα που μας θυμίζουν ότι είμαστε **ΑΝΘΡΩΠΟΙ** και όχι μηχανές.

Ακόμα από προσωπικές εμπειρίες έχουμε διαπιστώσει ότι υπάρχουν **πολλά άτομα, τα οποία δεν ακούν rave επειδή πραγματικά τους αρέσει, αλλά για να είναι στη μόδα, για να γίνουν αρεστοί, για να είναι «in»**. Μοιάζουν με ζώα, που άκριτα κι απείσχετα κάνουν ό,τι τους προστάξει ο βοσκός. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στο ρόλο του «βοσκού», είναι άλλοτε η μόδα, άλλοτε οι φίλοι...

Συνέπεια αυτού είναι η μαζοποίηση. Όλοι γινόμαστε ίδιοι κι όμοιοι, ακούμε την ίδια μουσική, ντυνόμαστε με τα ίδια ρούχα, σκεφτόμαστε -ή δεν σκεφτόμαστε- με τον ίδιο τρόπο. Χάνουμε με λίγα λόγια την ταυτότητά μας, την προσωπικότητά μας. Είμαστε πια «ένας από τους πολλούς».

Τέλος, γεγονός είναι ότι η rave απαιτεί πολλή ενέργεια, για να μπορείς να ανταποκριθείς στον ξέφρενο χορό που εμπνέει. Έτσι, συχνά αποτελεί **κίνητρο** για λήψη ναρκωτικών. Αυτά, ως γνωστόν, σου δίνουν μια ψευδή αίσθηση ευφορίας και μια προσωρινή εντύπωση ότι μπορείς να κάνεις τα πάντα. Σου δίνουν τη δύναμη να αντέξεις λίγο περισσότερο. Με τι συνέπειες όμως; Ας το, καλύτερα πιας Caotonic «με

11 βιταμίνες και σίδηρο».

Αυτό που επιδιώκουμε εμείς είναι να σας βοηθήσουμε να βρείτε τη χρυσή σας τομή. Όλοι εσείς που τη βρίσκετε «**ΤΕΛΕΙΑ**» και δε σηκώνετε «μύγα στο σπαθί σας», σκεφτείτε λίγο και όλα αυτά τα κατά. Δε θα σας βλάψει! Κι εσείς που είστε κατηγορηματικά αντίθετοι -τι νομίζετε, ότι θα σας ξεχνούσαμε εσάς;- **εγκαταλείψτε το δογματισμό σας, κοινώς την ξεροκεφαλιά σας, και αναλογιστείτε ότι υπάρχουν και θετικά στοιχεία σ' αυτή τη ρημάδα τη rave**. Τι στο καλό, δεν μπορεί να 'ναι κι εντελώς για τα σκουπίδια....!

**Έλια Αρχοντάκη Α5
Σταυριδάκης Γρηγόρης Β1**

για τους μη αγγλομαθείς, «grave» σημαίνει «έχω σφοδρή, έντονη επιθυμία για κάτι»

«Εγώ είμαι το όνειρο
που όλοι ζητάτε
μιας χώρας μεγάλης κι ωραίας
με θέση ακλόνητη και μην το γελάτε
είμαι ένας δημόσιος ΦΟΡΕΑΣ»
(«Δημόσιος Φορέας»)

Διονύσης Τσακνής! Ένας άνθρωπος που δεν δέχεται τις ασθεντίες, που ακολουθεί το ρεύμα της εποχής και που το ροκ, έχει μπει για καλά στο πετσί του. Οι δημοσιογράφοι τον έχουν χαρακτηρίσει ως τον άνθρωπο που μπορεί μέσα σε λίγους στίχους των υπέροχων τραγουδιών του να παρουσιάσει τους προβληματισμούς των νέων.

Ένας από τους λίγους και ίσως ο μοναδικός του είδους του (μαζί με το Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, για τον οποίο θα μιλήσουμε στο επόμενο τεύχος), που δεν εμφανίζεται στην τηλεόραση, γιατί όπως έχει πει: «Η δική μου μελαγχολία δε χωράει μέσα σ' αυτήν την τρελή χαρά που είναι αυτοί γεμάτοι και που δεν απέχει και πολύ από την κατάσταση του χαζοχαρούμενου. Και χαίρομαι που έχουν πάψει να με προσκαλούν, δείχνοντας ότι με σέβονται όπως τους σέβομαι κι εγώ».

«Σε μια στροφή είχα βάλει δολώματα
είμαι σκιά και καπνός.
Έχω αλλάξει πολλά, γυναικεία ονόματα
και δε με νικάει εμένα ποτέ ο καιρός».

(«Εξουσία»)

Πραγματικά δε τον νικάει ποτέ ο καιρός, γιατί παρ' όλη την ηλικία του -ΝΑΙ είναι 42 χρονών- μοιάζει με 25άρη. Όσον αφορά τη ζωή του, το μόνο που γνωρίζουμε -και το μόνο που σας ενδιαφέρει- είναι ότι, γεννήθηκε στην Καρδίτσα, μεγάλωσε εκεί, τώρα ζει στην Αθήνα, είναι παντρεμένος και από τη φετινή πρωταπριλιά έχει παιδί.

Να μιλήσουμε για το έργο του; Ε, τι... την άδεια θα σας πάρουμε; Δοιπόν, έχει εκδώσει 12 δίσκους, μαζί με τον τελευταίο του «Φτιάξε καρδιά μου το δικό σου παραμύθι», που είναι εκπληκτικός. (Ιδιαίτερα το ομώνυμο τραγούδι «σκίζεις!»). Επίσης έχει γράψει τραγούδια για 30 θεατρικές παραστάσεις και για τηλεοπτικές σειρές. Ασχολείται με το γράψιμο και ως τώρα έχει ολοκληρώσει ένα μυθιστόρημα με τον τίτλο «ΥΠΟ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ». Ερείς που το 'χουμε διαβάσει, υποψιαζόμαστε ότι αναφέρεται στη ζωή του.

Κάθε χρόνο κάνει συναυλίες και φυσικά επισκέπτεται το Ρέθυμνο -που ήταν, είναι και θα είναι πάντα μια μουσική πόλη- με το φίλο του το Λαυρέντη. Όποιος δεν έχει πάει, χάνει κάτι πραγματικά πολύτιμο, γιατί το κλίμα είναι φοβερό, όπως και τα τραγούδια τους. Η νεολαία τον «πάει» πολύ, γιατί συμμερίζεται τις απόψεις της και γιατί σου δίνει την ευκαιρία να τραγουδήσεις, μαζί του, εφό-

Διονύσης Τσακνής Μια σχέση «Rock'n Roll»

σον δεν τον βλέπεις πάνω σε μια απόμακρη εξέδρα, αλλά τον έχεις δίπλα σου!

Ελπίζουμε μ' αυτό το άρθρο να καταλάβετε ότι, το πραγματικό ροκ το συναντάμε στο πρόσωπο του Διονύση Τσακνή. Το τραγούδι που ξεκινάει πάντα τις συναυλίες του είναι αυτό:

«Η πόλη ζει στο ρυθμό της συναυλίας
κι η όψημη νιότη μας απόψε γυρεύει
τραγούδι στους ήχους μιας μικρής συμμορίας
η πόλη ξυπνά, ξυπνά και χορεύει...»

«ΚΑΝΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΓΥΑΛΑ ΚΑΙ Ο,ΤΙΔΗΠΟΤΕ ΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ!»

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΣΑΚΝΗΣ

... Την απήχηση που έχουν τα τραγούδια του, τη βλέπουμε φυσικά στο πρόσωπο της νεολαίας που αγοράζει, τους δίσκους του, πηγαίνει στις συναυλίες του, ενημερώνεται σχετικά μ' αυτόν και τον αναγνωρίζει ως ένα ποιητικό καλλιτέχνη. Συγκεκριμένα όμως έχουμε εδώ ένα άρθρο που το έγραψαν δύο κοπέλες, προφανώς φανατικές θαυμάστριές του:

«Ανηφορίσαμε στο Λυκαβηττό, οργισμένοι, αποζητώντας το δικό μας βήμα λόγου κι αναζητώντας τα εσώψυχά μας σε ρίμες τραγουδιών. Σμιζαμε τις φωνές μας με δύο ψυχές που ξεδίπλωναν το κουβάρι τους δε κάτω «στιχάκια σαλεμένων εραστών». Στριμώδαμε

τη λογική μας στις άβολες θέσεις του θεάτρου και βουλιάσαμε στον ειρμό των ήχων που άλλοτε δήλωναν με σθένος το «παρών» τους και άλλοτε κούρνιαζαν στα στόματα τα δικά μας με εμπιστοσύνη.

Ο Διονύσης κι ο Λαυρέντης στη σκηνή κι εμείς 10 πόντους πάνω από το χώμα να τραγουδάμε μαζί τους, ζώντας σε μια ελευθερία παραισθητική, ψηλαφίζοντας την τρυφερότητα της ατμόσφαιρας. Κι οι στιγμές φυλακίζονταν στις οξείες χασμαδίες του ηλεκτρισμού, στα διαλείμματα φωνών που κυφορούσαν την ανάσταση των πεθαμένων ιδεών μας. Σαν κομμάτια ενός παζλ που ενωνόμαστε και να κραυγάζουμε «Κουφάλες δεν ξεφλήσαμε». Είμαστε εδώ, μπορούμε, ερωτευόμαστε, υπάρχουμε. Ιδέες με τις καταβολές τους στο μακρινό παρελθόν που άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη του στη χάρτινη μνήμη μας. Κι είναι τόσο όμορφο τόσο ταξιδιάρικο να νιώθεις πως δεν είσαι μόνος.

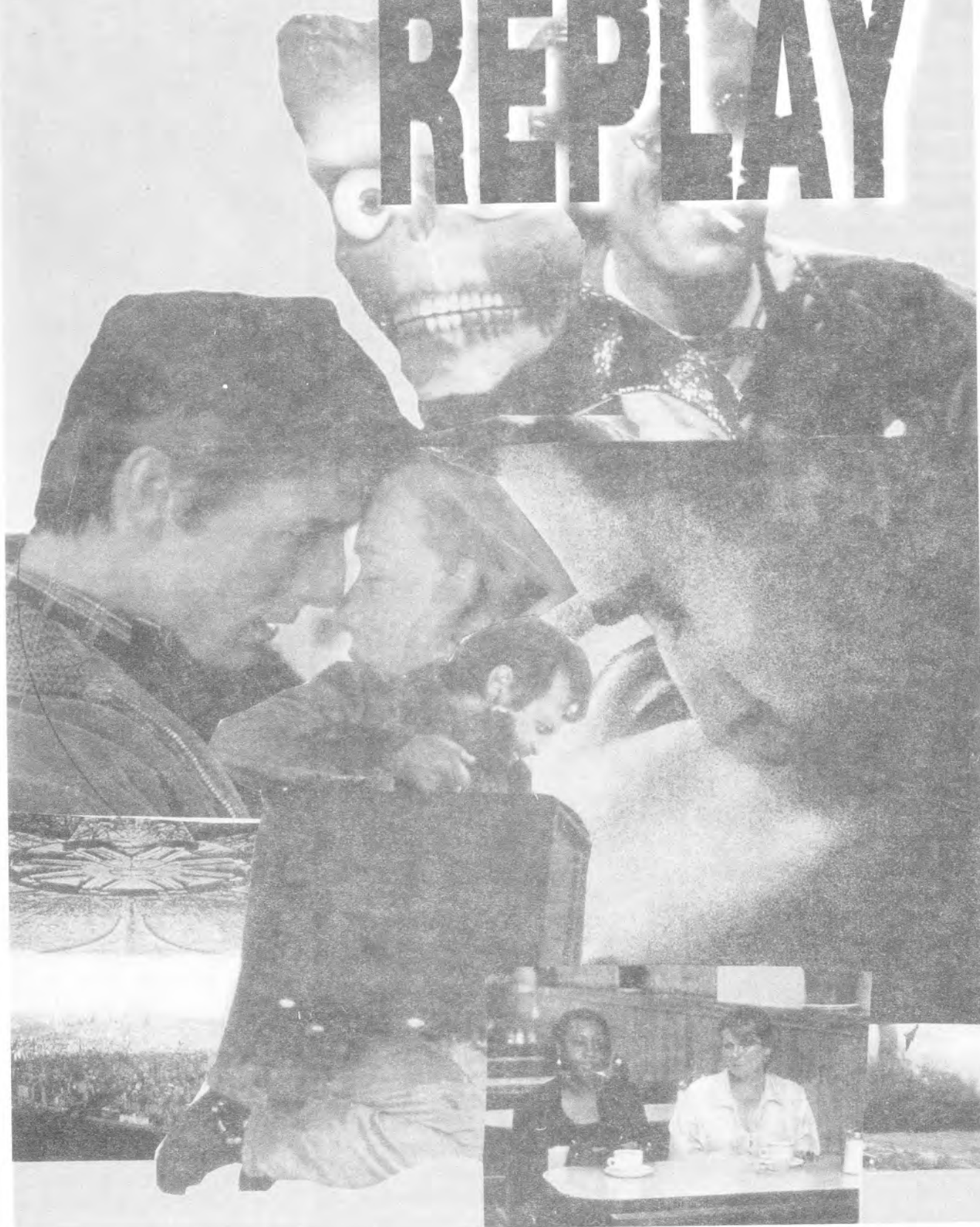
Και πως οι γενιές είναι ένας μύθος μόνο, που αποκοιμίζει τις νιήμες. Μνήμες που άλλοι τις εγκατέλειψαν λεία στα πλούσια ιζήκτα τους κι άλλοι τις φυλάξαν κολλητά στην ανάσα τους και τις έκαναν τραγούδι...».

... φτάνει τα τραγούδια», Λυκαβηττός '95
(Σοφία Κάσση - Μυρτώ Βορεάκκου)

Άλια Ζουμαδάκη Α5
Κατερίνα Δασκαλάκη Α5

Κινηματογραφικό...

REPLAY

OSCAR '97

Η απονομή αυτή μπορεί να θεωρηθεί σε πολλούς τομείς διαφορετική από τις άλλες...

Κατ' αρχήν έχουμε την υπεροχή μη-χολιγουντιανών παραγωγών καθώς και τον αναμφισβήτητο θρίαμβό τους. Έπειτα έχουμε ορισμένες εκπληξεις όπως η βράβευση της **Juliette Binoche** στην κατηγορία του β' γυναικείου ρόλου, η βράβευση της ταινίας «Sling Blade» στο διασκευασμένο σε-νάριο και η νίκη της **Frances MacDormand** στην κατηγορία του α' γυναικείου ρόλου. Ο μεγάλος θριαμβευτής της βραδιάς ήταν αναμφισβήτητα ο «Άγγλος Ασθενής» με 9 Oscar, αριθμός ρεκόρ στην ιστορία του θεσμού για μια ανεξάρτητη παραγωγή. Αλλά ας δούμε τους νικητές και τους διαγωνιζόμενους πιο αναλυτικά.

ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΤΑΙΝΙΑ

The English Patient

- Fargo
- Jerry Maguire
- Secrets & Lies
- Shine

Ο θρίαμβος του «Άγγλου Ασθενή» ήταν αναμενόμενος. Κάτι άλλο αξιοπρόσεκτο σ' αυτή την κατηγορία είναι ότι μόνο μια ταινία (Jerry Maguire) προέρχεται από τα μεγάλα στούντιο. Ίσως το Hollywood έχει αρχίσει να καταλαβαίνει ότι δεν λείπουν και οι ανεξάρτητες μεγάλες παραγωγές.

ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Anthony Migella

(Ο Άγγλος Ασθενής)

- Scott Hicks (Shine, ο Σολίστας)
- Joel Coen (Φάργκο)
- Mike Leigh (Μυστικά και Ψέματα)
- Milos Forman (Υπόθεση Λάρι Φλιντ)

Από αυτή την πεντάδα ο μόνος που έχει φιγουράρει στο παρελθόν με Όσκαρ είναι ο **Milos Forman** για τη «Φωλιά του Κούκου». Ο νικητής όμως είναι, ο μέχρι πρότινος, άγνωστος και ασήμαντος σκηνοθέτης Άντονι Μιγκέλα.

Α' ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Geoffrey Rush

(Shine, Ο Σολίστας)

- Tom Cruise (Jerry Maguire)
- Woody Harrelson (Υπόθεση Λάρι Φλιντ)
- Billy Bob Thornton (Sling Blade)
- Ralph Fiennes (Ο Άγγλος Ασθενής)

Ο **Geoffrey Rush** έχοντας σαρώσει όλα τα βραβεία το διάβα του ήταν ο αναμενόμενος νικητής. Έτσι κι αλλιώς του άξιζε... η ερμηνεία του ήταν καταπληκτική.

Α' ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΡΟΛΟΣ

Frances MacDormand

(Fargo)

- Diane Keaton (Marvin's Room)
- Brenda Blethyn (Μυστικά και Ψέματα)
- Emily Watson (Δαμάζοντας τα κύματα)
- Kristin Scott-Thomas (Ο Άγγλος Ασθενής)

Ξάφνιασε η νίκη της **Frances MacDormand** μιας και το φαβορί ήταν η **Μπρέντα Μπλένιθ** η οποία ήταν πολύ ανώτερη ερμηνευτικά. Τι να γίνει, ας πάει το παλιάμπελο.

Β' ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Guba Gooding

(Jerry Maguire)

- Edward Norton (Φόβος ενστίκτου)
- Armin Miller-Stal (Shine, ο Σολίστας)
- James Woods (Ghosts of Mississippi)
- William H. Macy (Fargo)

Μεγάλη χαρά μας έδωσε η νίκη του Cuba Gooding J. και κυρίως η επιτυχή αντίδρασή του. Μπαρμπο Cuba!

Β' ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΡΟΛΟΣ

Juilette Binoche

(Ο Άγγλος Ασθενής)

- Laurin Bacall (Ο καθρέπτης έχει δύο πρόσωπα)
- Joan Allen (The Crucible)
- Barbara Hershey (Το πορτρέτο μιας κυρίας)
- Marianne Jean-Baptist (Μυστικά και Ψέματα)

Η έκπληξη της βραδιάς! Η Juliette Binoche, που δεν ήταν καν φαβορί, πήρε το Όσκαρ κυριολεκτικά μέσα από τα χέρια της Laurine Bacall, της οποίας της ήρθε κόλπος! Δεν πειράζει Λορίν μου, έτσι κι αλλιώς η Ζιλιέτ είναι γλυκύτατη και πολύ ταλαντούχα.

Τα άλλα Oscar

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΣΕΝΑΡΙΟ: Joel and Ethan Coen (Φάργκο)
ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ ΣΕΝΑΡΙΟ: Billy Bob Thornton (Sling-Blade)
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: John Seale (Ο Άγγλος Ασθενής)
MONTAZ: Walter Murch (Ο Άγγλος Ασθενής)
ΜΟΥΣΙΚΗ (Δράματος): Gabriel Yared (Ο Άγγλος Ασθενής)
ΜΟΥΣΙΚΗ (Κωμωδία-Μιούζικαλ): Rachel Portman (Έμα)
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Andrew Lloyd Webber, Tim Rice (Evita)
ΣΚΗΝΙΚΑ: Stewart Craig, Stephani MacMilan (Ο Άγγλος Ασθενής)
ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ: Ann Roth (Ο Άγγλος Ασθενής)
ΜΕΙΚ ΑΠ: Rick Baker, David Leroy Anderson (Δάσκαλος για κλάματα)
ΗΧΟΣ: Walter March, Mark Berger, David Parke, Gris Newman (Ο Άγγλος Ασθενής)
ΟΠΤΙΚΑ ΕΦΕ: Folker Engel, Douglas Smith, Clay Piney, Joseph Viscosil (Μέρα Ανεξαρτησίας)
ΗΧΗΤΙΚΑ ΕΦΕ: Bruce Stampler (The Ghost and the Darkness)
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΤΑΙΝΙΑ: Colia (Τσεχία)
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ: When We Were Kings
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ: Breathing Lessons: The Life and Work of Mark
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΑΙΝΙΑ: Dear Diary
ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ: Quest

Ο Άγγλος Ασθενής

Σάουλ Ζάετς (ο Παραγωγός): Ο δαιμόνιος αυτός παραγωγός έχει βάλει τη σφραγίδα του και σε δύο ακόμα βραβευμένες με Όσκαρ ταινίες. Το συγκλονιστικό «Στη φωλιά του κούκου» και το εντυπωσιακό «Αραντέους». Μ' έναν τέτοιο παραγωγό πώς θα μπορούσε ν' αποτύχει ο «Άγγλος Ασθενής»;

Άντονι Μιγκέλα (ο Σκηνοθέτης): ένας αποτυχημένος σκηνοθέτης που μ' αυτή την ταινία απέδειξε αν όχι το ταλέντο του, τουλάχιστον τον επαγγελματισμό του. Η ταινία αυτή τον έβγαλε από την αφάνεια και τον έκανε αστέρι, κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα.

Ρέιφ Φάιν (ο Άγγλος Ασθενής): όμορφος, γοητευτικός και προπάντων μεγάλο ταλέντο. Έκανε μια εντυπωσιακή εμφάνιση στον κόσμο του Χόλιγουντ το 1994 με την εκπληκτική του ερμηνεία σαν απάνθρωπος ναζιστής που καταδυναστεύει τους Εβραίους στη «Λίστα του Σίντλερ». Τότε κέρδισε μια υποψηφιότητα για Όσκαρ β' ανδρικού ρόλου. Την επόμενη χρονιά έκανε αίσθηση με την ερμηνεία του στην ταινία «Quiz Show» του **Ρόμπερτ Ρέιφορντ**, ενώ παράλληλα κέρδισε το βραβείο Tony (το βραβείο Όσκαρ στο θέατρο) για τη συμμετοχή του στην παράσταση «Άμλετ». Σήμερα είναι πια ένας από τους δημοφιλέστερους ηθοποιούς στον κόσμο και μάλιστα ορισμένοι κριτικοί τον παρομοιάζουν με τον Λόρενς Ολιβιέ.

Κριστίν Σκοτ Τόμας (η γυναίκα της ζωής του): Ταλαντούχα Αγγλίδα ηθοποιός που την έχουμε απολαύσει και στο

Η ταινία που εμφανίστηκε από το πουθενά κι έφυγε το βράδυ της 24ης Μαρτίου με 9 Όσκαρ! Ορίστε λίγες πληροφορίες για τους βασικούς συντελεστές της παρελθόν σε σπουδαίες ταινίες αλλά σε δευτερεύοντες ρόλους (4 Γάμοι και μια κηδεία, Τα μαύρα φεγγάρια του Έρωτα κ.λπ.). Όσο κι αν σας φανεί παράξενο αυτός είναι ο δεύτερος πρωταγωνιστικός της ρόλος. Εμείς ελπίζουμε ότι η αριστοκρατική της ομορφιά θα δώσει χρώμα και σε άλλες ταινίες.

Ζιλιέτ Μπινός (η νοσοκόμα): Αυτή η αξιαγάπητη Γαλλίδα ηθοποιός με την πλούσια καριέρα, τόσο στη χώρα της, όσο και στο εξωτερικό, αποτέλεσε την έκπληξη στην απονομή των Όσκαρ. Όμως το βραβείο της άξιζε, γιατί έχει πραγματικά ταλέντο, το οποίο φαίνεται στις μεγάλες ταινίες που έχει πρωταγωνιστήσει (Η αβάστακτη ελαφρότητα του είναι, Μοιραίο Πάθος, Τρία χρώματα: Μπλε κ.λπ.).

Γουίλιαμ Νταφός (ο κατάσκοπος με τα κομμένα δάχτυλα): ένας μεγάλος ηθοποιός που τον απολαύσαμε σε ταινίες όπως «Ο τελευταίος πειρασμός» και «Ο Μισισιπής καίγεται». Παίζει δυναμικά το ρόλο του, ο οποίος αποτελεί και το κλειδί της υπόθεσης, που ίσως να είναι και η καλύτερη ερμηνεία της καριέρας του.

Ο Άγγλος Ασθενής ίσως να μην είναι αριστούργημα, όμως είναι ένα έργο μοναδικό, επικό και αντάξιο ταινιών όπως ο «Δόκτωρ Ζιβάγκο». Ο ρομαντισμός και ο λυρισμός του ίσως κουράσει μερικούς, όμως η ένταση που διακατέχει την ταινία θα τους συνεπάρει. Πρόκειται αναμφισβήτητα για την καλύτερη ταινία της χρονιάς.

Αλεξάνδρα Βουτζουβράκη, B2

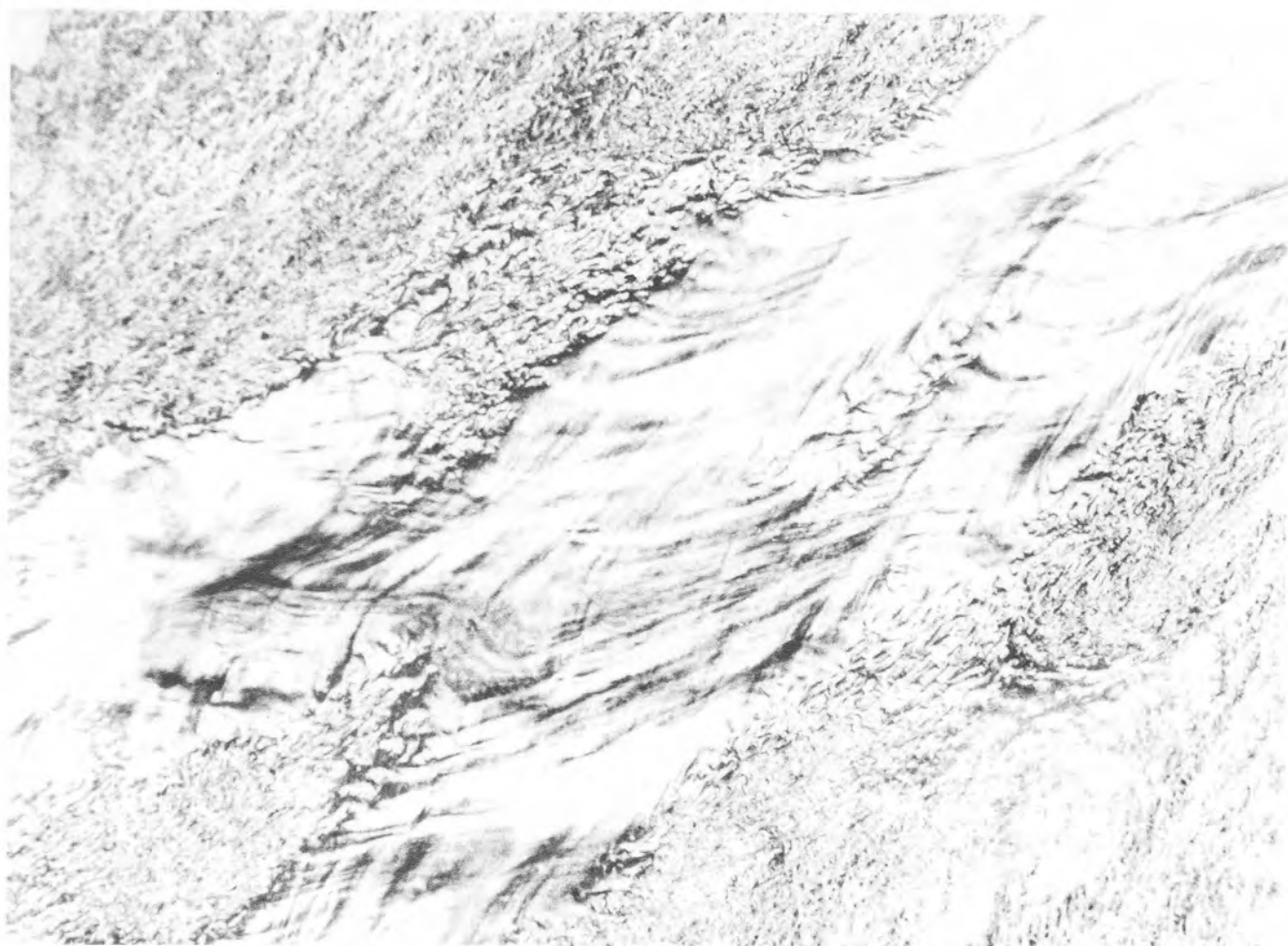

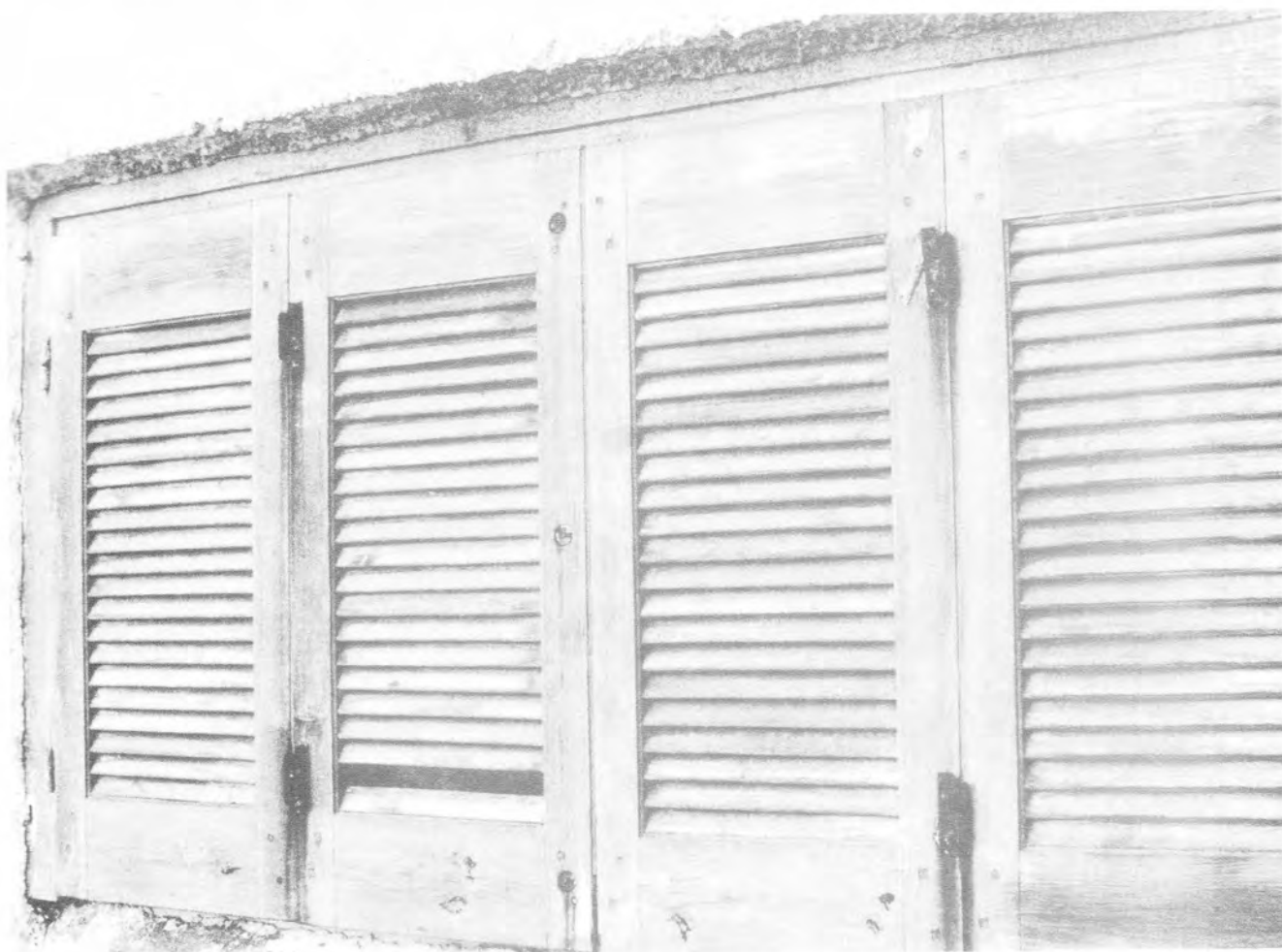
Άκου να δεις...

φωτογραφικές

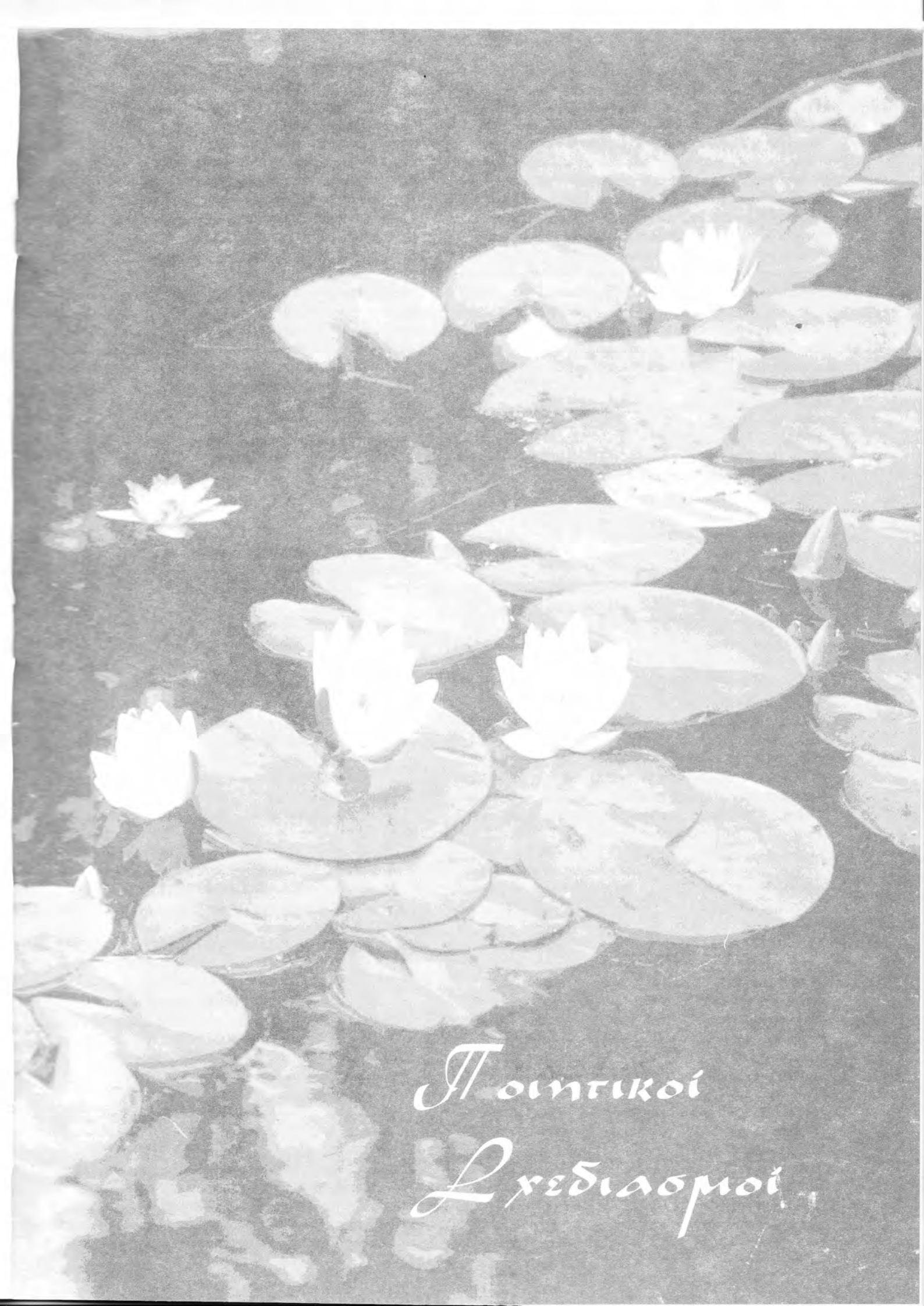
αναζητήσεις

του Αντώνη Μιχαηλίδη, Β4

Ποιητικοί

Λυρικάριοι

Ένα σκληρό αύριο...

Γεννιέσαι
Μεγαλώνεις μέσα στα ψέματα, τα παραμύθια
κανείς δε σου λέει την αλήθεια
Φοβούνται να παραδεχτούν τις ατέλειες του κόσμου τους
Κάνεις όνειρα, ελπίζεις
Είσαι σίγουρος ότι η ζωή είναι ωραία
Τίποτα δεν είναι σε θέση να σε πτοήσει
Τίποτα δεν είναι ικανό να πάρει το χαμόγελό σου μακριά
Τίποτα δεν μπορεί να κόψει τα φτερά σου
Τίποτα εκτός από... τον αληθινό κόσμο
Αυτόν τον άδικο, το σκληρό, τον απάνθρωπο κόσμο
Μπαίνεις σ' αυτόν απροετοίμαστος, αγνός, ονειροπόλος, αισιόδοξος
Τον γνωρίζεις, απορείς
Ψάχνεις για τα όνειρά σου, δεν τα βρίσκεις
Απογοητεύεσαι
Κλείνεις στον εαυτό σου, μένεις μόνος
Μέσα συνηθίζεις
Παύεις πια να ελπίζεις
Στο τέλος συμβιβάζεσαι
Δολοφονείς εν ψυχρώ τον εαυτό σου,
Δεν μπορείς εξάλλου να κάνεις κι αλλιώς,
Τον θάβεις βαθιά μέσα σου
Τόσο βαθιά που ξεχνάς ποιος πραγματικά είσαι
Ίσως επειδή...
Είσαι πλέον νεκρός...
Ένας ζωντανός - νεκρός...

Σπυριδάκη Κατερίνα, Β4

«Η ζωή... όμως»

Η ζωή σου δίνει πολλά,
όμως εσύ δεν τα παίρνεις
Η ζωή δε σε ξεχνά,
όμως εσύ δεν το καταλαβαίνεις.
Η ζωή παγίδες δε σου στήνει,
όμως εσύ αφήνεις το κερδί να σβήνει
Η ζωή σου δείχνει τους σωστούς δρόμους,
όμως εσύ δεν τους ακολουθείς
Η ζωή δε σε ξεγράφει,
όμως εσύ ξεγράφεις τον εαυτό σου,
οδηγώντας τον σε αδιέξοδα.

«Πρόλαβε...»

Η βροχή πέφτει
και 'σου δεν αισθάνεσαι τίποτα
Το φεγγάρι λάμπει
κι 'σου κλείνεις τα μάτια σου
Η ζωή σε χαιρετά
και 'σου της γυρίζεις την πλάτη
Τα αστέρια μοιάζουν με χρυσό,
που εσύ δεν είσαι αρκετά πλούσιος για να αποκτήσεις
Το χιόνι έλιωσε,
μα εσύ δε ζεστάθηκες
Ο ήλιος ανέτειλε
και 'σου δεν μπορείς να τον απολαύσεις
Η ζωή σου φεύγει
και 'σου δεν μπορείς να αντιδράσεις,

«Εμείς τα έχουμε... όλα»

Είμαστε, λέει, μια γενιά αχάριστων και άπληστων νέων
Τα έχουμε όλα κι όμως δεν είμαστε ευχαριστημένοι
Δεν μας αρκούν, μας φαίνονται λίγα
Αυτοί δεν είχαν τίποτα, εμείς έχουμε τα πάντα
Αυτοί κάνουν τα πάντα για μας
Εμείς έχουμε τη δυνατότητα να πάρμε σχολείο
Εμείς έχουμε ένα δικό μας σπίτι
Εμείς έχουμε ρούχα και παπούτσια να φορέσουμε
Εμείς έχουμε πάντα καλό φαγητό
Εμείς μπορούμε να ξεδεύουμε όσα θέλουμε
Εμείς τα έχουμε όλα...
Ναι, εμείς τα έχουμε όλα:
προβλήματα, δυστυχία, άγχος, μοναξιά,
αβέβαιο μέλλον, φόβο για το αύριο,
διαλυμένες οικογένειες, κανέναν να μας συμπαρασταθεί,
το λευκό θάνατο να παραμονεύει...
Ναι, τα έχουμε όλα!
Όλα στα πόδια μας!
Όλα δικά μας, χάρισμά μας, το δώρο σας...
Μας ρωτήσατε όμως αν τα θέλουμε;

Σπυριδάκη Κατερίνα, Β4

Μια φορά κι έναν καιρό

Γεννήθηκε μικρό παιδί...
και έγινε αγόρι. Τα παραμύθι άρχισε και
το παιδί κοιμάται, μα κάποτε μεγάλωσε...
Το παραμύθι πάει...
μπήκε στον κόσμο τον αληθινό χωρίς δράκοντες,
πρίγκιπες και μάγισσες...

Έτσι είναι ο κόσμος...
και ο άνθρωπος ξεπαδά...
και δε δέχεται το παραμύθι, τώρα πια
δεν είναι κομπάρσος είναι ο ήρωας...

Και η ψυχή του λαχταρά λίγη ελευθερία,
να ζήσει μόνος με πουλιά και με την
ευτυχία...

Τι κοινωνία δώσατε εσείς εις τα παιδιά σας
δεν πρόκειται ν' αφήσουμε την ίδια στα δικά
μας... Και η αλήθεια ζει μες την ψυχή
και τ' όνειρο υπάρχει και πράξη θα γενεί με
μια ψυχή, με μια φωνή, χωρίς να μας τρομάζει...

Λίτσα Μακρυδάκη, Β1

Τα μαρμαρένια μάτια

Δύο μάτια κρυστάλλινα, παγωμένα σαν μαρμάρια.
Δύο μάγια υγρά, μελαγχολικά, σαν πού να κοιτούν;
Δύο μάτια λαμπρά, με λίγη φωτιά, λες να είναι δειλά;
Τα μαρμαρένια μάτια είναι αληθινά απόμακρα
και συνάμα τόσο κοντά... μα πού κοιτούν;
Στο άγνωστο...
Κι εγώ;... Τα μάτια δείχνουν την
ψυχή, μαρμάρια τα μάτια, μα η καρδιά
χτυπά, ζητά μια συντροφιά... Εκεί λοιπόν
κοιτούν τα μαρμαρένια μάτια, πίσω
σε μια χαμένη αγάπη· ή μήπως σε μια

που φτάνει μόλις δα;

Λίτσα Μακρυδάκη, Β1

«Απογοήτευση»

Ενύχτα ήταν βροχερή
καγώ περπατούσα σαν χαμένη.
Δεν ήξερα μά ούτε μ' ένοιαζε
τις διπλά μου περπατούσαν κι άλλοι
Το πρόσωπο μου ήταν υγρό και χλωμό,
πως κανείς δεν ήξερε
πώς ήταν από τη βροχή
από τα δάκρυα.
Τα δάκρυα που έπνιγαν τους λυγμούς μου
Ήθελα να φωνάξω, να ξεσπάσω
Να βγάλω από μέσα μου
τη βρωμιά που μου 'χαν φυτέψει
Οι αυτοί που ποτέ δε με ρώτησαν,
πώς δε με νοιάστηκαν
Οι αυτοί που με είχαν απογοητεύσει
στη στάση και την ωμότητά τους
που ποτέ δεν αναρωτήθηκαν
όλα αυτά προκλήθηκαν
στη δική τους αδιαφορία.

Πόπη Παλιεράκη, Α6

«Γιατί»

Πώς δεν φαντάστηκα ότι τα πράγματα θα 'ρχόντουσαν έτσι
Πώς δεν κατάλαβα πόσο μόνος και πληγωμένος ήσουν
Πώς δεν κατάλαβα πόσο καλός ηθοποιός ήσουν
Πώς δεν πίστευα ότι ΕΣΥ θα τα παρατούσες,
ΕΣΥ θα λύγιζες, ότι ΕΣΥ θα το 'βαζες στα πόδια
ΕΣΥ ο άσπογος σε όλα
ΕΣΥ ο άριστος μαθητής
ΕΣΥ το παιδί που όλοι οι γονείς θα 'θελαν να 'χαν
ΕΣΥ ο πάντα χαμογελαστός και κεφάτος
ΕΣΥ η ψυχή της παρέας
ΕΣΥ ο τέλειος
Και πως ΕΣΥ το 'κανες!
Αποστάθηκες όπως πάντα
Αποτεύσεις από ένα κόσμο που δε σε εξέφραζε
Από ένα κόσμο που σε έπνιγε
Από ένα κόσμο που δε θα σε δεχόταν ποτέ όπως πραγματικά
ΕΣΥ ήσουν
Αντέξεις γιατί;
Πάλεψες γιατί;
Αδούθηκες, λύγισες γιατί;
Ανέλας το λευκό μονοπάτι, γιατί;
Καγώ είμαι εδώ...
... μ' ένα λουλούδι στο χέρι,
... ΓΙΑΤΙ;

Σπυριδάκη Κατερίνα, Β4

17 Νοέμβρη 73

... κι ρέει μες το χειμώνα
... χιλιάδων ανθίζει κι η καρδιά μας.
... η Κατερίνα και ο Θάνατος.
... παιδιά κινάτε το ταξίδι

Οι πόρτες του φωτός σας περιμένουν.
Κι εσείς γελάτε, αγαπάτε τη ζωή.
Τα βήματα καθόλου δε διστάζουν.
Εσείς νικάτε, την ξεχνάτε τη ζωή.
Το μαύρο σίδερο, τ' ατσάλι και το αίμα
κυλούν μονότονα στο άχαρο τοπίο,
Εσύ, η Κατερίνα και ο Θάνατος
χαθήκατε με μιας νυχτιάς φωνή.
Και όλα σώπασαν, σταμάτησαν, παγώσαν
Ποτέ οι μέρες δε θα μοιάζουν ίδιες.
Θα σταματούν εκεί. Ο χρόνος δε θα γέρνει εκεί.
Μονάχα τρεις ασπάλαθοι, σύμβολο υπόσχεσης και τιμωρίας
καρφωμένο στις καρδιές μας.
Φύγατε νωρίς, πολύ νωρίς, γεμάτοι φωνές μυστικές και τρα-
γούδια
Μ' αφήσατε πίσω, εσύ, η Κατερίνα και ο Θάνατος.
Μας αφήσατε εδώ να φυλάμε τους τάφους.
Κείνη τη νύχτα και κάθε νύχτα,
όταν οι πύλες της γνώσης γίνονται πόλεις παραδείσου,
άγιες, αμόλυντες, άπλετου βάρους και φωτός
...Τε παιδιάς Ελλήνων...»

Κάλλια Λεμπδάκη, Γ2 Δέσημη 3η

«Νύμσε ελεύθερος»

Κλείσε τη ζωή σου σ' ένα βιβλίο.
Και εκεί, μέσα στον ωκεανό
των λέξεων και των γραμμάτων,
κάνε τη δική σου αυτοκριτική
Σκέψου τι έκανες, τι κάνεις
και τι αξίζει να κάνεις
Σκέψου ποιον αγάπησες
και ποιος σ' αγάπησε
Κι αν όλα αυτά δεν σε ικανοποιήσουν,
τότε προσπάθησε,
προσπάθησε μ' όλες σου τις δυνάμεις
να αποδείξεις σ' όσους σε αμφισβητήσουν
ότι και εσύ αξίζεις,
ότι δεν θα υποχωρήσεις,
ότι τη ζωή σου δε θα αφήσεις
να ορίζουν άλλοι
Τότε μόνο θα νιώσεις
ελεύθερος

Πόπη Παλιεράκη, Α6

Δύο λόγια...

Δύο λόγια αγάπης
Δύο λόγια ζωής
Δύο λόγια ελπίδας
Δύο λόγια κραυγής
Δύο λόγια σου δίνουν ό,τι ζητάς
Δύο λόγια παίρνουν ψυχή π' αγαπάς.
Δύο λόγια σου δίνουν ζωή και χαρά
Δύο λόγια παίρνουν ό,τι κρατάς.
Κρατάς την αγάπη
Κρατάς τη ζωή
Κρατάς την ελπίδα
Κρατάς την ψυχή
Γυρίζεις τριγύρω
πηγαίνεις μακριά

κι όμως πίσω πάλι γυρνάς!

Αντωνία Βαρδιάμπαση, Γ1 Δέσμη 3η

«Τώρα που φεύγουμε»

Γλυκά, ηδονικά ας κλείσουμε τα μάτια.
Μη φύγουνε ετούτες οι στιγμές,
προτού χωθούν βαθιά
στη θύμησή της ψυχής μας.
Η λησμονιά μακριά να μείνει·
κοντεύει πια να γίνει φορτική.
Μα εγώ δε θα ξεχάσω·
δε θέλω να ξεχάσω.
Κρατώ υπόσχεση.
Κρατώ ελπίδα.
Μακάρι να μη βγω θλιμμένος ψευτοαρλεκίνος,
μα αληθινός και άγιος Καραγκιόζης.

Λεμπιδάκη Κάλλια, Γ2 Δέσμη 3η

«Ανιδιοτελής αγάπη»

Κλείσε τα μάτια και ονειρέψου.
Βυθίσου στο μπλε της θάλασσας,
στο γαλάζιο του ουρανού.
Νιώσε το χτύπο της καρδιάς,
το φτερούγισμα της ψυχής.
Την αγάπη να γευτείς μη φοβηθείς
Αφήσου ελεύθερος να ερωτευτείς.
Δέξου την αγάπη που σου προσφέρεται
Την τόσο ανιδιοτελή αγάπη
που θα σ' οδηγήσει στις Πύλες του Παραδείσου
και εκεί δεν θα 'σαι ποτέ πια μόνος,

γιατί θα ξέρεις ότι πάντα
κάποιος θα σ' αγαπάει
Κάποιος που ποτέ δε θα ζητάει,
γιατί η αγάπη του θα είναι
ανιδιοτελής.

Πόπη Παλιεράκη, Α6

Σκοτεινίασε ο γαλάζιος ουρανός·
φάνηκαν τα πρώτα σύννεφα
Και κει πίσω ο ήλιος έχει απλώσει
τις ακτίνες του και αναπαύονται.
Μαράθηκαν τα τριαντάφυλλα
και σπάσαν οι φτερούγες του χελιδονιού.
Η καμπάνα χτύπησε τον ήχο ης Μεγάλης Παρασκευής.
Το περιστέρι έσταξε πόνο.
Η θάλασσα τάισε τα ψάρια της
απ' το ψωμί του ουρανού
Μόνο λίγα ψίχουλα, λίγα ψίχουλα
έμειναν στις άγιες τούτες φούχτες.
Και η ψυχή μου χάνεται
και ψάχνει να βρει το δρόμο της.
Συνάντησε τον αποσπερίτη
και είχε βγάλει το χιτώνα του.
Συνάντησε την άνοιξη
και είχε μαράνει τα άνθη της.
Συνάντησε τον ήλιο
και είχε κρύψει τα μάτια του.
Δύο ολόχρυσα, πληγωμένα δάκρυα
καιρακύλησαν, γεμάτα αγάπη,
από τα βελούδινα βλέφαρα της ζωής
και άνθισε ο κρίνος της Παναγίας!

Αντωνία Βαρδιάμπαση, Γ1 Δέσμη 3η

Segno

Jeans Department

Εθνικής Αντιστάσεως 96, Ρέθυμνο, Τηλ. 53.520

Μαντινάδες

Ματωλάδες

Δημιουργίες της Άννας Μιχελιουδάκη Γ3

Άχι και να γινόμουνα

Άχι και να γινόμουνα ρολόι του χεριού του
παναγιώ λέει πάντοτε την κόρη τ' αμαθιού του.

Μακάρι να γινόμουνα η κόρη μες τα μάτια
του γιατί με έκαναν σαράντα δυο κομμάτια.

Άχι και να γινόμουνα τα δάχτυλα στο χέρι
του γιατί τον άγγιζα κι αυτός να μην το ξέρει.

Άχι και να γινόμουνα κομμάτι στο κορμί του
του γιατί κάθε κίνηση που κάνει στη ζωή του.

Το ρόδο της αγάπης μας

Λουλούδι είν' η αγάπη μας στον κήπο φυτεμένη
μα με τσι πίκρες του σεβντά θα μαραθεί η καημένη.

Τότιζα και το λήπαινα και είχε μεγαλώσει
ένα ροδάκι όμορφο στην κήπο είχε φυτρώσει.

Μα με το διάβα του καιρού το ρόδο αρρωστούσε
γιατί η μικρή αγάπη μας πίκρες πολλές τραβούσε.

Προσπάθησα το ρόδο μας να αναστήσω πάλι
και 'κει που τα κατάφερνα πίκρα ξανά προβάλλει.

Και όλη η προσπάθεια να ξανανθίσει πάει
σαν σκαλιδιά στις ρίζες του ήταν σαν νά 'χε φάει.

Μαράθηκαν τα φύλλα του κι οι ρίζες του κοπήκαν
και οι ελπίδες για να ζει στον άνεμο χαθήκαν.

Ωρες περνώ στον κήπο μας φροντίζοντάς τον πάλι
για να ανθίσει προσπαθώ μ' ελπίδα λέει μεγάλη.

Τάσσω σου Παναγία μου κεριά ένα κασόνι
να κάμεις λέει το ρόδο μου ξανά να μεγαλώνει.

Δυνάμωσέ το Παναγιά και τόνωσέ το τώρα
γιατί μπορεί να ξαναρθεί τέτοια μεγάλη μπόρα.

Το 'βλόγησε η Παναγιά κι άρχισε να φυτρώνει
και η μικρή αγάπη μας ξανά να δυναμώνει.

Φεγγάρι σε παρακαλώ

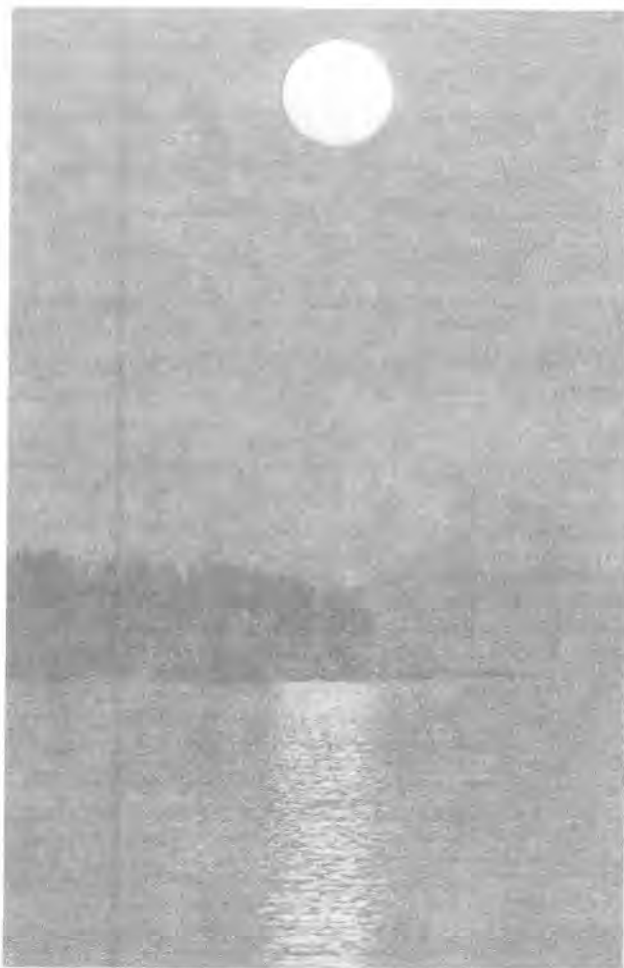
Φεγγάρι σε παρακαλώ το δρόμο φωτιζέ του
και κάθε ώρα και στιγμή τα χρόνια χάριζέ του.

Φέγγε φεγγάρι μου λαμπρό ώρα πολύ να πάρεις
γιατί 'ναι η αγάπη μου τη νύχτα Πορπατάρης.

Φεγγάρι σε παρακαλώ από κοντά του να 'σαι
γιατί αν πάθει τίποτα θα φταις, να το θυμάσαι.

Φεγγάρι μου λυπήσου με και μη μου τονε βλάψεις
γιατί μεγάλη στην καρδιά φωτιά θα μου ανάψεις.

Φεγγάρι σε παρακαλώ ξεπέρνα κάθε μπόρα
Θέλω να είσαι δίπλα του και να του λες προχώρα.

Διατάζω σε φεγγάρι μου κοντά του να 'σαι τώρα
και να επέμβεις να σωθεί απ' την κακή την ώρα.

Τη σύσταση που σου 'καμα φεγγάρι να 'ημάσαι
γιατί αν πάθει τίποτα στο παρελθόν πια να 'σαι

Θα πάρω θέλει πύραυλο να 'ρθω να σ' απαντήσω
και το κακό που μου 'καμες ευθύνες να ζητήσω.

Γιατί φεγγάρι μου γιατί μου το 'καμες εμένα
θα λέω με παράπονο και μάτια βουρκωμένα.

Και τότε απάντηση καμία φεγγάρι δε θα δίνεις
της δυστυχιάς το φάρμακο εσύ δε θα το πίνεις.

Δεν θα μπορείς φεγγάρι μου κουβέντα να αρθρώσεις
γι' αυτό το σφάλμα που 'καμες πικρά θα μετανιώσεις.

Οι τύψεις σου φεγγάρι μου θα είναι πια μεγάλες
κι οι νύχτες εις το διάβα σου δεν θα 'ναι σαν τις άλλες.

Θα σκέφτεσαι φεγγάρι μου αυτό που μου 'χεις κάνει
κι η όψη σου απότομα το χρώμα τζι θα χάνει.

Δε θα σε ξαναμπιστευτεί κανείς και να το ξέρεις
αφού 'γινες η αφορμή τον πόνο να μου φέρεις.

Και τότε θα τιμωρηθείς με το να μείνεις μόνο
να καταλάβεις πως περνούν εκείνοι που 'χουν πόνο.

Έτσι τη θέλω την καρδιά

Έτσι τη θέλω την καρδιά να αγαπήσει πάλι
γιατί η πίκρα είναι κοντά και θα ξαναπροβάλλει.

Δεν την αφήνω την καρδιά σε κιανενούς τα χέρια
γιατί αργά ή γρήγορα θα γίνουνε μαχαίρια.

Όπως γενήκανε κι αυτά που εγώ την είχα αφήσει
και απ' τον πόνο η καρδιά κοντεύει εδώ να οβήσει.

Προσπάθησα λέει την καρδιά να σώσω μα δε γιαίνει
γιατί τα φύλλα τση ο σεβντάς έχει και τα μαραίνει.

Γι' αυτό μονάχη θέλω την δίχως να αγαπάει
να πάψει λέει για μια στιγμή γρήγορα να χτυπάει.

Για την Πολιτική Οικονομία

Είναι βιβλίο σχολικό και έχει ποικιλία
αρχίζει με Πολιτική τελειώνει Οικονομία.

Μάθαμε κόστος τι θα πει το κράτος ίντα κάνει
και πότε μια επιχείρηση τα χρήματά τζι χάνει.

Το πρώτο στην παραγωγή είναι η γεωργία,
κι η κεφαλή του λιονταριού ότι 'ναι εταιρεία.

Μάθαμε τι θα πει Α.Ε. Ο.Ε., Ε.Π.Ε. και άλλα
καθώς και τα μερίσματα είναι πολύ μεγάλα.

Καμπύλη κόστους σταθερού μεταβλητού, τα χάνω
στις ζωγραφιές τον Πिकासό τον φτάνω δεν τον φτάνω.

Μπαίνει το μονοπώλιο τ' ολιγοπώλιο φτάνει
μ' αυτό τον «πόλεμο» τιμόνι άραγες ποιος να χάνει;

Αυτά τα λίγα είχα να πω για τούτο το βιβλίο
που μια χρονιά το είχαμε απάνω στο θρανίο.

Για την ιστορία 4ης Δέσμης

Είναι βιβλίο γκριζωπό για την Ελλάδα γράφει
στον πόλεμο με την Τουρκία πόσοι κλειστήκαν τάφοι.

Είναι ο Κολ κι ο Μοντεσκιέ Βολταίρος στη θρησκεία
όλοι τους ξένοι ήτανε μέσα απ' την Γαλλία.

Ο Ρήγας και ο Κοραής ο Καταρτζής κι άλλοι
τα έργα είναι θαυμαστά κι οι κόποι τους μεγάλοι.

Ο Γιάννης Καποδίστριας στην Αίγινα πηγαίνει
και το σχολείο για ορφανά αμέσως το συσταίνει.

Τι έκανε ο Ρορινύ ο Κάνιγκ κι η Ρωσία
ο Στράτφορντ και ο Νέσερλαντ ειν' άλλη ιστορία.

Ο Βενιζέλος τι μορφή! Πόσα καλά 'χει κάνει!
και με τα σφάλματα αλλωνών τη Σμύρνη όλη χάνει.

Αυτά τα λίγα με 'μαθε φέτος η ιστορία
και το κακό που έκαμε στη χώρα η Τουρκία.

Ένας Σκοτσέζος γράφει σε μια εφημερίδα:

Κύριε αρχισυντάκτη,

Αν η εφημερίδα σας εξακολουθήσει να δημοσιεύει αστείες ιστορίες για την τσιγγουνιά των Σκοτσέζων, σας αναγγέλλω με λύπη μου πως θα πάψω να... δανείζομαι την εφημερίδα σας από το γείτόνι μου».

Ένας διευθυντής καταστήματος γυναικείων ειδών ακούει την πωλήτρια, να λέει σε μια πελάτισσα:

«Όχι, κυρία, δεν έχουμε καθόλου.

Ο διευθυντής πλησιάζει βιαστικά και παρεμβαίνει:

Κυρία μου, θα έχουμε ασφαλώς στο υπόγειο. Και εάν δεν υπάρχουν τώρα στο μαγαζί, οπωσδήποτε μπορούμε να σας παραγγείλουμε.

Η κυρία χωρίς να πει τίποτα φεύγει γελώντας.

- Μα τι ήθελε, ρωτάει ο διευθυντής την πωλήτρια.

- Φώτισε αν είχαμε τώρα τελευταία βροχές!

Μια μέρα ένας νεαρός πηγαίνει στον κινηματογράφο. Εκεί που πάει να κόψει τα εισιτήρια, ο ταμίας του δείχνει μια πινακίδα που γράφει: «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 18».

«Αμάν!» κάνει τότε ο νεαρός.

Πού στο καλό θα βρω άλλους 17;

Ένας Έλληνας και ένας Αιγύπτιος συζητούν:

Ο πολιτισμός της Αρχαίας Αιγύπτου ήταν σπουδαίος.

Αιγύπτιος: Γι' αυτό είναι οι Πυραμίδες, λέει ο Αιγύπτιος.

Έλληνας: Ε, καλά, και 'μεις κάναμε τον Παρθενώνα.

Αιγύπτιος: Ναι, αλλά εμείς κάτω από τις Πυραμίδες βρήκαμε καλώδια.

Έλληνας: Και τι σημαίνει αυτό;

Αιγύπτιος: Ότι είχαμε από τότε τηλέφωνα.

Έλληνας: Και λοιπόν; Εμείς δεν βρήκαμε τίποτα κάτω από τον Παρθενώνα.

Αιγύπτιος: Και τι σημαίνει αυτό;

Έλληνας: Ότι είχαμε ... κινητή τηλεφωνία!

Δύο παιδάκια στην εξοχή παρακολουθούν μια μικρή χελώνα που περπατούσε με το πάσο της. Ξαφνικά βλέπουν μπάνω στο όστρακο της χελώνας είχε κυλήσει ένας μικρός σαλιγκάρος. Κοίτα, κοίτα λέει το ένα παιδάκι στο άλλο.

Ο σαλιγκάρος βιαζόταν σήμερα και πήρε ταξί!

Η θασκάλα: Καίτη, αν σου δώσω 20 καραμέλες για να τις παρασεύς στη μέση με τον αδελφό σου, πόσες θα πάρει ο αδελφός σου;

Η Καίτη, ύστερα από πολλή σκέψη: Εγώ κυρία, θα πάρω και ο αδελφός μου μηδέν.

Δασκάλα: Και πώς βρήκες αυτό το αποτέλεσμα;

Καίτη: Μα, χώρισα, όπως είπατε, το 20 στη... μέση!

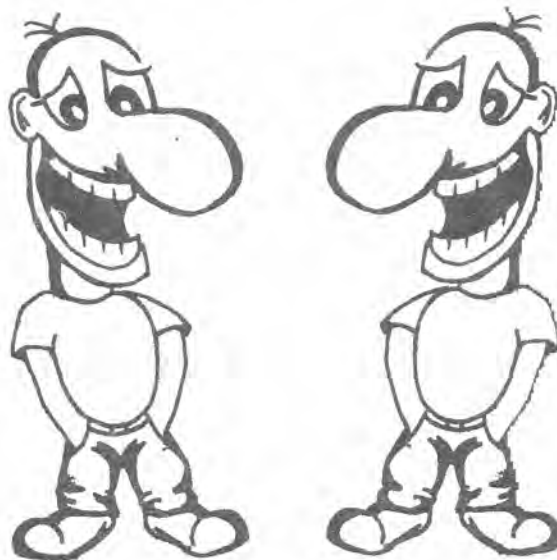
Ο Τοτός ρωτάει το δάσκαλό του:

- Αφού η γη περιστρέφεται, πώς δεν πέφτουν οι άνθρωποι όταν γυρίζει ανάποδα;

- Τους κρατάει ο νόμος της βαρύτητας, εξηγεί ο δάσκαλος.

- Καλά, και πριν ψηφιστεί αυτός ο νόμος, ποιος τους κρατούσε;

ΚΙΟΥΜΟΡ

«Πολλές φορές οι στιγμές επιζητούν
τα αστεία σαν τροφή».

Ισοκράτης

Δάσκαλος: Κωστάκη, ποιος δημιούργησε το σύμπαν;

Κωστάκης: (Φοβισμένος). Όχι εγώ, κύριε.

Δάσκαλος: (Δυνατά). Κωστάκη, ποιος δημιούργησε το σύμπαν;

Κωστάκης: Όχι εγώ, κύριε.

Δάσκαλος: (Εξαγριωμένος). Κωστάκη, θα μου πεις επί τέλους ποιος δημιούργησε το σύμπαν;

Κωστάκης: (Λυπημένος). Εγώ, κύριε, αλλά δεν θα το ξανακάνω!

Ένας χωρικός υπέφερε από ρευματισμούς. Αχ, έλεγε, δεν μπορώ πια, να πάρω το πόδι μου. Από πού να προέρχεται τόχα αυτή η αρρώστια;

- Μα από τα γεράματα, μπάρμπα-Γιάννη, του απάντησε κάποιος. Από τα χρόνια.

- Μας φώτισες είπε ο μπάρμπα -Γιάννης. Ορίστε, και το άλλο πόδι έχει την ίδια ηλικία με το δεξί κι όμως δεν πονάει!

Βλέπεις, παιδί μου, τι έπαθαν οι κότες που δεν ήταν φρόνιμες; Λέει η μαμά, που προσπαθεί να νουθετήσει την κόρη της. Τις έφαγε η αλεπού!

Ενώ μαρά, απαντάει η πονηρή μικρή, αν ήταν φρόνιμες θα τις τρώγαμε εμείς!

Μπαμπάς: Πήγαινε, Τοτό, να πεις στο γείτονα να μας δανείσει για λίγο το σφυρί του.

Τοτός: Μπαμπά, πήγα αλλά δεν μου το έδωσε.

Μπαμπάς: Α, τον παλιοτσιγγούνι!

Πήγαινε να φέρεις το δικό μας από την αποθήκη.

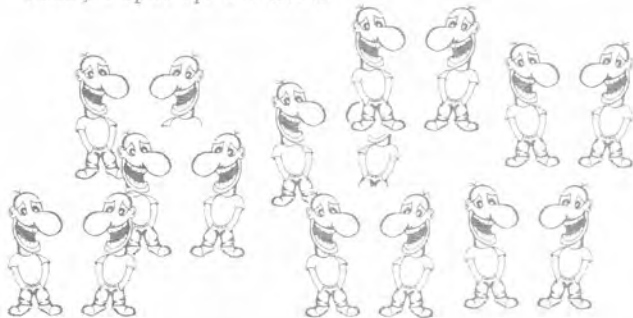
- Και όμως, φίλε μου, τα άλογα είναι πιο λογικά από εμάς!
- Πώς;
- Βέβαια! Είδες ποτέ σου άλογα να στοιχηματίζουν, όταν τρέχουν οι άνθρωποι;

Δύο παλιοί φίλοι συναντιούνται τυχαία στο δρόμο:

- Δοιπόν, πώς τα πας;
- Μια χαρά. Ξέρεις, τώρα ασχολούμαι με ταχυδρομικά περσιότερια.
- Αλήθεια; Και πάει καλά η δουλειά;
- Θαύμα! Τα πουλάω το πρωί και το βράδυ επιστρέφουν.

Δύο μύγες περπατούν στο κεφάλι ενός φαλακρού και η μαμά μύγα λέει στην κόρη αναστενάζοντας:

- Πώς αλλάζουν τα πράγματα, παιδάκι μου. Στα νιάτα μου, όταν έβγαينا εδώ περίπατο, ήταν ένα μονοπάτι στο δάσος! Τώρα.. έγινε πλατεία.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Από μητέρα κόκκινη, γεννιέται παιδί μαύρο. Τι είναι;

Πώς λέγεται το ξενοδοχείο που δε δέχεται τοιγκάνους;

Ποια λέξη αρχίζει από Τ, τελειώνει σε Ο και έχει χιλιάδες γράμματα;

Μ' ακούς; Σ' ακούω. Μα δε σ' έχω δει ποτέ μου.
Αν και ζούμε δίπλα δίπλα, δίδυμο, άγνωστε, αδελφέ μου.

Παίρνει, παίρνει όλο βιβλία, μα ποτέ της δε διαβάζει.
Της αρέσει μονάχα στην αράδα να τα βάζει.

Σαν κοιμάσαι, αυτό ξυπνάει και τη νύχτα όλη γυρνάει.
Σαν ξυπνήσεις, αυτό κάνει μοναχό του νάνι νάνι.

Βαρύτερο απ' το σίδερο, γλυκύτερο απ' το μέλι,
μήδε στο χέρι πιάνεται, μήδε στην τσέπη μπαίνει.
Τι είναι;

ΠΑΛΜΟΣ

κέντρο άθλησης

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΑΕΡΟΜΠΙΚ • ΔΥΝΑΜΗ

ΠΙΣΙΝΑ • ΣΑΟΥΝΑ

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

ΡΥΘΜΙΚΗ • ΕΝΟΡΓΑΝΗ

ΥΔΡΟΜΑΣΑΖ

Κριάρη 52, Ρέθυμνο,
τηλ. (0831) 51662

Νέο Τμήμα Αδυνατίσματος

- Παθητικό Αδυνάτισμα
- Ιατρική Παρακολούθηση
- Εξειδικευμένη Διατροφή
 - Αναλυτή Σώματος
 - Μασάζ • Σύσφιξη
- Καταπολέμηση Κυτταρίτιδας
- Παιδικό Αδυνάτισμα

ΤΜΗΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ

Το περιοδικό του 3ου Γυμνασίου

«Λυχνάρι»

Καλωσορίζουμε στο χώρο των μαθητικών περιοδικών εκδόσεων το περιοδικό του 3ου Γυμνασίου Ρεθύμνου «ΛΥΧΝΑΡΙ», που έκανε την πρώτη του εμφάνιση φέτος.

Τού ευχόμαστε ολόψυχα να πραγματοποιηθεί η ευχή που διατυπώνεται στα προλεγόμενά του: «Να γίνει το ΛΥΧΝΑΡΙ του καθενός, για να φωτίσει την καρδιά, την ψυχή, το νου, τα γύρω μας, ώστε να οδηγήσουμε σταθερά και αλάνθαστα τα βήματά μας στη ζωή».

Εμείς πάντως, πήραμε το φως σας, καλοί μας φίλοι του «Λυχναριού» και σας ευχαριστούμε πολύ.

Σας διαβεβαιώνουμε μάλιστα ότι θεωρούμε το περιοδικό σας ως μια δυνατή φωνή που ενώνεται με τη δική μας και τη φωνή όλων των μαθητικών περιοδικών στον κοινό ήχο που λέγεται «ήχώ των μαθητών».

Φιλικότατα
Η Σ.Ε. της «Σχεδίας»
2ου Λυκείου
Ρεθύμνου

ΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

ΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ...

Επιμέλεια: Χόμπης Γεώργιος, Γ3 Δέση 3η

45

Σχεδία

Αντάρτης, Ένα μνημείο για την ειρήνη

Ετοιμάζεται το μνημείο κοντά στο χωριό Ανώγεια της Κρήτης που δημιουργήθηκε για να κρατά ζωντανή τη μνήμη του ανταρτικού πολέμου στο νησί κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής 1941-1944.

Σε στενή συνεργασία με τους κατοίκους των Ανωγείων η Καρίνα Ραεκ φιλοτέχνησε στο οροπέδιο της Νήσας ένα γλυπτό από 5000 περίπου τεράστιες πέτρες, τον Αθάνατο Αντάρτη της Ειρήνης.

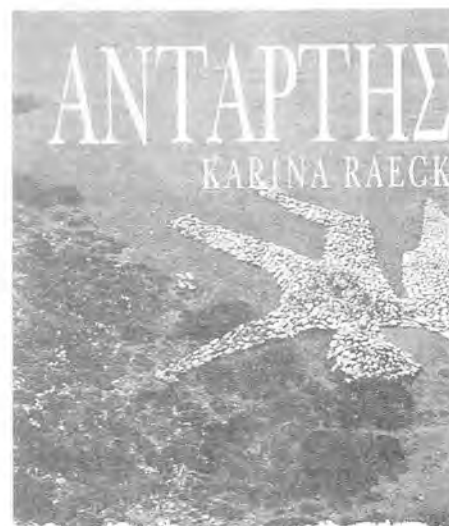
Η φερωτή μορφή, μήκους 32 μέτρων, δείχνει προς τη σπηλιά του Δία, το Ιδαίον Άντρον κι αναφέρεται έτσι συμβολικά και στη γεωλογική διάσταση του θρυλικού αυτού τόπου. Οι αντάρτες είχαν στρώσει το οροπέδιο με πέτρες για να εμποδίσουν την προσεγγίση των γερμανικών αεροπλάνων. Παρά τις από εκείνες τις πέτρες είναι σήμερα μέρος του μνημείου που, σαν μεταφορά της ίδιας της φύσης,

σκοπό έχει να υπενθυμίζει τον αντιστασιακό αγώνα κατά των Γερμανών.

Το βιβλίο Αντάρτης - Ένα μνημείο για την ειρήνη παρουσιάζει την πολυετή έρευνα της Καρίνα Ραεκ, την αναζήτηση ιστορικού υλικού όπως φωτογραφίες και ντοκουμέντα τόσο σε ιδιωτικά αρχεία της Κρήτης όσο και στο Γερμανικό Ομοσπονδιακό Αρχείο Κόμπλεντζ και πέραν αυτών μαρτυρίες των ιδίων των κατοίκων της Κρήτης.

Τα ριζίτικα της αντίστασης μαρτυρούν την ανεκτίμητη σημασία που έχει η λυρική - επική μνήμη της νεότερης και μυθικής ιστορίας για τη βαθιά ριζωμένη αγάπη του κρητικού λαού προς την ελευθερία.

Το βιβλίο, σε ελληνική και γερμανική γλώσσα, τεκμηριώνει το πολυσύνθετο αυτό του εγχειρήματος για την ειρήνη ως πολιτική, καλλιτεχνική και εθνολογική έρευνα.

ένα μνημείο για την
ΕΙΡΗΝΗ

Ελληνικό Γραφείο της GREENPEACE
Ζωοδόχου Πηγής 52, 106 81 Αθήνα
Τηλ.: 3840.774-5, Fax: 3804.008

ΝΑΙ, στηρίζω το έργο της Geenpeace

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Τ.Κ. ΠΟΛΗ/ΠΕΡΙΟΧΗ
ΤΗΛ. ΟΙΚ. ΤΗΛ. ΕΡΓ. FAX
ΗΜ. ΓΕΝ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ

Σας στέλνω ως οικονομική ενίσχυση το ποσό των

☐ 5.000 δρχ ☐ 10.000 δρχ ☐ 15.000 δρχ ☐ 20.000 δρχ ☐

Όταν γίνετε υποστηρικτές θα λάβετε:

Για ένα χρόνο το ενημερωτικό μας δελτίο με πληροφορίες για τις ενέργειές μας και τους τρόπους που μπορείτε να βοηθήσετε άμεσα. ● Το «φάκελο του υποστηρικτή» με πληροφορίες για μερικά από τα σημαντικότερα σύγχρονα περιβαλλοντικά προβλήματα και τις προτάσεις μας για την επίλυσή τους. ● Απόδειξη της δωρεάς σας προς την Greenpeace, την οποία μπορείτε να επισυναψετε στη φορολογική σας δήλωση. Σύμφωνα με απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών, το ποσό της οικονομικής ενίσχυσης προς την Greenpeace εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα. ● Μαζί με την απόδειξη, την προσωπική σας «κάρτα υποστηρικτή».

Greenpeace

47

Σχεδία

Επισκέπτες! Προσοχή!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΧΕΛΩΝΑΣ

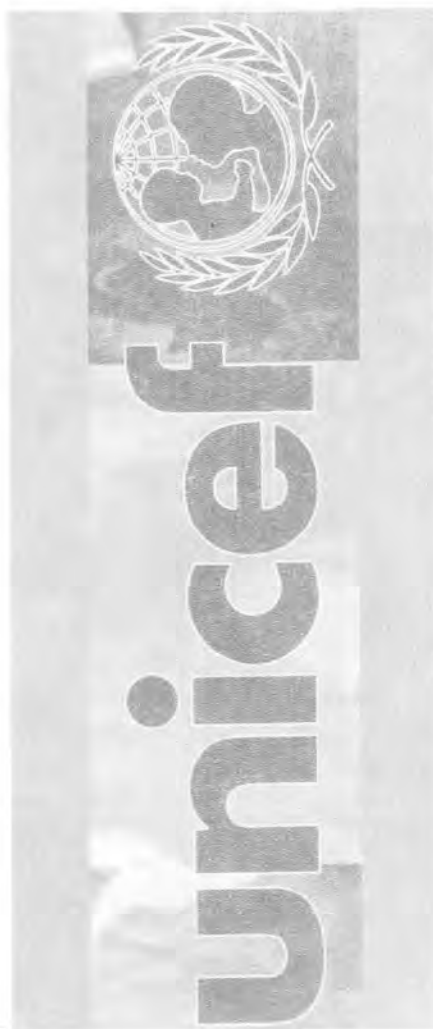
Ο Σύλλογος για την Προστασία της Θαλάσσιας Χελώνας είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο που ιδρύθηκε το 1983 με σκοπό τη μελέτη και προστασία των θαλασσιών χελωνών. Με ενίσχυση της Περιφέρειας Κρήτης, του Δήμου

Ρεθύμνης και των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διεξάγει στην Κρήτη ένα πρόγραμμα που στοχεύει στη συγκέντρωση στοιχείων για τη θαλάσσια χελώνα *Caretta caretta*, την προστασία των φωλιών της, την ενημέρωση των επισκεπτών και την ευαισθητοποίηση του κοινού και ιδίως

των παιδιών. Ελάτε σε επαφή με τους ερευνητές του Συλλόγου για να ενημερωθείτε πληρέστερα. Ζητήστε να γίνετε μέλη. «Υιοθετήστε» μια θαλάσσια χελώνα. Συνδυάστε τις διακοπές σας με ενεργό συμμετοχή σε κάποια από τις δραστηριότητες του προγράμματος. Θεωρείστε την προσπάθεια αυτή και ΔΙΚΗ ΣΑΣ. Θα μας βρείτε στο Γραφείο Πληροφόρησης Τουριστών του Δήμου Ρεθύμνης (Προκυραία Ελευθερίου Βενιζέλου, τηλ. (0831) 24.143

Για περισσότερες πληροφορίες:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΧΕΛΩΝΑΣ
Σολωμού 35, 106 82 Αθήνα
Τηλ.-Fax: 3644146

ΓΙΝΕΤΕ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ UNICEF

Με αυτό τον τρόπο:

- Παίρνετε δωρεάν στο σπίτι σας το περιοδικό μας.
- Παίρνετε δωρεάν στο σπίτι σας όλα τα έντυπα που εκδίδουμε.
- Ενημερώνεστε για τις δραστηριότητές μας.
- Σας δίνεται η δυνατότητα να βοηθήσετε εθελοντικά σε διάφορους τομείς.
- Επισχύετε σημαντικά τις προσπάθειες της UNICEF.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ

Στείλτε μας, σήμερα κιόλας, το κουπόνι εγγραφής και το ποσό (2.000) με ταχυδρομική επίταξη και θα πάρете σε σύντομο χρονικό διάστημα ΑΠΟΔΕΙΞΗ - ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΕΛΟΥΣ - ΕΝΤΥΠΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ στη διεύθυνσή σας.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΜΕΛΟΥΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ 2.000 ΔΡΧ.)

ΑΙΤΗΣΗ

(Συμπληρώνεται με κεφαλαία)

Προς UNICEF
Σενiors 1 11527 Αθήνα
Τηλ. 6484184 TELEX 221450 UNCF GR FAX 7783829

Σας στέλνω ταχυδρομική επίταξη 2.000 δραχ. στο όνομα UNICEF για εγγραφή μέλους συνδρομή περιοδικού

ΕΠΩΝΥΜΟ
ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΡΙΘΜΟΣ
ΤΑΧ. ΚΩΔ. ΠΟΛΗ-ΧΩΡΙΟ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Προσσχή, η αίτηση συμπληρώνεται μόνο από όσους θέλουν να γίνουν μέλη της UNICEF για πρώτη φορά. Τα παλαιά μέλη δεν χρειάζεται να συμπληρώσουν αίτηση. Θα λαμβάνουν δωρεάν το περιοδικό για τη χρονιά που έχουν πληρώσει τη συνδρομή τους.

ΚΕΝΤΡΟ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΗΣ Δήμου Ρεθύμνου

Στο Κέντρο κάθε άτομο μπορεί να έχει βοήθεια από εξειδικευμένο προσωπικό για κάτι που το απασχολεί, όταν αντιμετωπίζει δυσκολίες στις σχέσεις του, στην οικογένειά του. Αυτό είναι ένα μέρος από τις υπηρεσίες που προσφέρει το Κέντρο Φιλίας και Πρόληψης. Το κύριο έργο του είναι η πρόληψη της χρήσης των εξαρτησιογόνων ουσιών (κάπνισμα, αλκοόλ, ναρκωτικά) και η προαγωγή της σωματικής και ψυχικής υγείας με τη βοήθεια της οικογένειας, του σχολείου και της κοινότητας. Στις Σχολές γονέων (ομάδες με γονείς) που λειτουργούν στο Κ.Π.Φ., οι γονείς ευαισθητοποιούνται και εκπαιδεύονται για μια καλύτερη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους. Με την εφαρμογή του προγράμματος Προαγωγής της Υγείας σε Γυμνάσια του Ρεθύμνου και με τα εκπαιδευτικά σεμινάρια σε καθηγητές προσφέρει στήριξη σε μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Εμπνενίδου Μαρούλη 21 (β' όροφος)
Τηλ. (0831) 50.100

ΑΝ ΔΕΙΣ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΔΑΣΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣ ΝΑ ΤΗ ΣΒΗΣΕΙΣ
ΠΡΩΤΟΥ ΕΠΕΚΤΑΘΕΙ
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ ΤΗ ΔΑΣΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ
191

Ενισχύστε τους «γιατρούς χωρίς σύνορα»

Έσείς θα μένατε αδιάφορος στη θέα ενός σκελετωμένου από την πείνα παιδιού; Μιας ετοιμοθανάτης εγκύου; Ενός τραυματισμένου αμαχού που δεν έχει φαρμακευτική περίθαλψη; Όσο μακρινές κι αν σας φαίνονται οι παραπάνω εικόνες, είναι απόλυτα πραγματικές. Η δυστυχία, η φτώχεια, η θλίψη και ο πόνος, είναι καθημερινοί σύντροφοι σε εκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη μας.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ»

Ένας Διεθνής Ανθρωπιστικός Οργανισμός, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Αποτελείται κυρίως από γιατρούς και μέλη του κλάδου της Υγείας. Βασικοί στόχοι των «ΓΙΑΤΡΩΝ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ» είναι:

- Η δωρεάν παροχή ιατρικών υπηρεσιών σε οποιαδήποτε περιοχή του κόσμου παρουσιάζεται ανάγκη, που οφείλεται είτε σε φυσικές καταστροφές (πλημμύρες, ξηρασία, σεισμοί κ.λπ.), είτε σε εμπόλεμες συρράξεις.
- Η δημιουργία της απαραίτητης υγειονομικής υποδομής στις περιοχές αυτές.

- Η προώθηση της αλληλεγγύης στις δοκιμαζόμενες περιοχές του κόσμου και η συμβολή στην ανάπτυξή τους.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ

Από το Δεκέμβριο του 1990, η Ελλάδα είναι η έβδομη Ευρωπαϊκή χώρα, όπου λειτουργούν επίσημα οι «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ». Η λειτουργία τους διέπεται από τις διατάξεις του Κοινού Ευρωπαϊκού Καταστατικού Χάρτη. Τα έσοδά τους προέρχονται από συνδρομές, δωρεές και χορηγίες ευαισθητοποιημένων ανθρώπων.

Κι όμως παρά τα περιορισμένα υλικά και οικονομικά μέσα, οι Έλληνες «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ» έχουν να επιδείξουν σε λιγότερο από 1,5 χρόνο σημαντικές δραστηριότητες τόσο στο εξωτερικό (Αιθιοπία, Σομαλία, Λιβερία, Ζάμπια, Αγκόλα, Μοζαμβίκη, Λίβανος, Ιράκ, Κουρδιστάν, Χονγκ-Κονγκ, Γιουγκοσλαβία, Αλβανία), όσο και στον ελλαδικό χώρο (ψυχιατρείο Λέρου, Αλβανοί πρόσφυγες). Και σίγουρα θα υπάρξουν και πολλές άλλες δραστηριότητες. Με τη δική σας βοήθεια. Με

τη δική σας ηθική και οικονομική συνδρομή. Γιατί γι' αυτούς που υποφέρουν και η μικρότερη χαρά είναι ευτυχία!

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ

Με 5.000 δρχ. μόνο, γίνεστε συνδρομητής του τριμηνιαίου περιοδικού μας για ένα χρόνο.

Η οποιαδήποτε δωρεά σας, έχει ανεκτίμητη αξία για τους ανθρώπους που απευθύνεται και εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημά σας (θα σας σταλεί σχετική απόδειξη).

Επιπλέον, αν είστε γιατρός, νοσηλευτής έμπειρος διοικητικός ή τεχνικός, μας είναι απαραίτητες και οι γνώσεις σας.

Για περισσότερες πληροφορίες
τηλεφωνήστε μας στο:

88 35 665

ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ... ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΜΕΡΑΣ

Γνωστό είναι στους περισσότερους αναγνώστες, αν όχι σε όλους, το γεγονός ότι 32 παιδιά από το Ρέθυμνο έγιναν για τις 4 του Μάρτη Ευρωβουλευτές και κάθισαν στα έδρανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μέσα στα πλαίσια του προγράμματος Euroscola που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πως έγινε αυτό...; Λοιπόν, μια μέρα κάπου στα μέσα του Γενάρη η δεοποινίς Παπαδοπούλου που πέρασε από τις τάξεις του σχολείου μας ζητώντας από μαθητές που μιλούν άπταιστα γαλλικά ή αγγλικά να γράψουν μια έκθεση με θέμα: ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΕΝΑ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ, ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ και να δηλώσουν υποψηφιότητα για το πρόγραμμα αυτό. Μοιράστηκαν τα σχετικά έντυπα, η κα Λαλώτη έδωσε τις επιπλέον πληροφορίες για το πρόγραμμα στους 60! ενδιαφερόμενους του σχολείου μας και πέσαμε με τα μούτρα στο γράψιμο. Κάτι παρόμοιο φαντάζομαι έγινε και στ' άλλα σχολεία. Αξιοσημείωτο εδώ είναι ότι το Ρέθυμνο ήταν η μόνη διοικητική περιφέρεια που εκπροσωπήθηκε στο ημικύκλιο!

Έτσι λοιπόν στις 8.30 το πρωί της 4 Μαρτίου 1997 οι Νικολιδάκης Αντώνης, Πολίτη Δημήτρα, Βουτζουράκη Αλεξάνδρα, Καββάλου Δόξα, Μακρυδάκη Αίτσα, Βάμβουκα Βανέσα, Βαϊνάς Αργύρης, Μακρυμάλλης Κωστής, Αλεξανδράκη Νατάσα, Αρχοντάκη Δέσποινα, Πλαϊτή Λένα, Βερνάρδου Βαγγελιώ και Σπάθη Μαρία μαζί με άλλους 19 βρεθήκαμε έξω απ' το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο... που αλλού... στο Στρασβούργο!

Στα μάτια όλων ζωγραφιζόταν η αγωνία και το δέος για το καινούριο, το μεγαλειώδες.. Δεν βλέπαμε την ώρα να μπούμε μέσα... Παίρνοντας λοιπόν το ύψος που μας ταίριαζε περάσαμε το σωματικό έλεγχο και μπήκαμε στο χώρο υποδοχής. Άσπρα μάρμαρα απλώνονται κάτω απ' τα πόδια μας, αριστερά μας βλέπαμε βελούδινους καναπέδες και μια διμοιρία Securitades από τα δεξιά. Φάτσα δε μπροστά μας και γύρω από μια μαρμαρίνη κολώνα κρέμονταν 16 σημαίες (15 των κρατών μελών και μιας της Ε.Ε.) από επίχρυσα κοντάρια.

Αφού πήραμε την «ταυτότητα» μας όπου αναγραφόταν το όνομά μας και το διακριτικό σήμα της ομάδας εργασίας όπου ανήκαμε, περάσαμε στο εστιατόριο. Λίγο αργότερα μέλη της διοικητικής επιτροπής έδωσαν οδηγίες για το πρόγραμμα εργασιών της ημερίδας (στις 15 γλώσσες της Ευρώπης) και οδήγησαν 5 μεγάλες καρτέλες με το διακριτικό σήμα των ομάδων εργασίας για να μας οδηγήσουν κατά ομάδες στο ημικύκλιο. Ανεβαίναμε σκάλες – κατεβαίναμε σκαλοπάτια πηγαίναμε αριστερά – στρίβαμε δεξιά, χαώδης κατάσταση... Και ήρθε η ώρα που μπήκαμε στο ημικύκλιο.

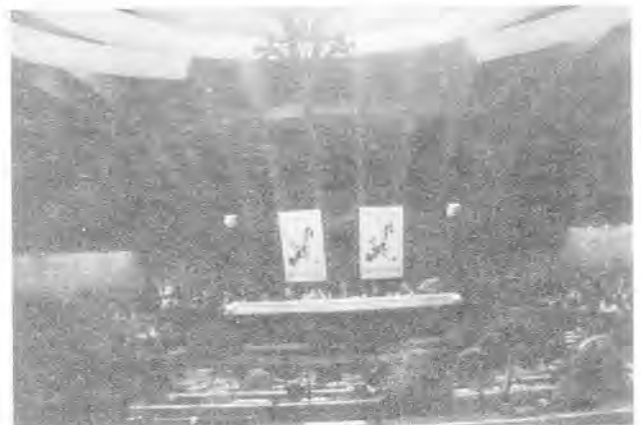
Αφού βουλευτήκαμε όλοι στα έδρανα, βγήκε στην ορχήστρα του ημικυκλίου το προεδρείο της Ε.Ε. Μας καλωσόρισαν και βγάλαμε μια αναμνηστική φωτογραφία. Αμέσως μετά μας υπέβαλαν ερωτήσεις όσον αφορά την Ε.Ε. και τη δράση της και οι απαντήσεις δίνονταν μέσω ηλεκτρονικού συστήματος.

Στη συνέχεια το προεδρείο έδωσε πληροφορίες για την Ε.Ε., τη λειτουργία των οργάνων της, τα εκπαιδευτικά προγράμματα και δη το Euroscola και ήρθε η σειρά μας να υποβάλλουμε ερωτήσεις. Ακουστήκαν 8 συνολικά και οι 6 ήταν ελληνικής προελεύσεως.

Θα αναρωτηθεί κανείς πως συνεννοούμασταν. Υπήρχαν μεν θεωρεία για μεταφράσεις σε όλες τις γλώσσες της Ε.Ε., αλλά εκείνη τη μέρα υπήρχε μόνο αγγλική και γαλλική μετάφραση.

Στις 12.30 πήγαμε πάλι στο εστιατόριο... Μας περίμεναν τραπέζια στρωμένα για διεθνές γεύμα και μια ορχήστρα κλασικής μουσικής. Όταν φάγαμε, άρχισε η πρώτη φάση των Eurogame που ήταν παιχνίδια γνώσεων. Και μετά από 10' ακούσαμε νέες οδηγίες από τη διοικητική επιτροπή και ακολουθώντας ξανά τις καρτέλες πήγαμε στους χώρους συνεδριάσεων των ομάδων. Οι χώροι αυτοί μοιάζουν πολύ με το ημικύκλιο... έχουν διαφορετικά όμως έδρανα αλλά πολύ μικρότερα. Στάσαμε σε μικρότερες πολυεθνικές ομάδες, συζητήσαμε και καταθέσαμε τις απόψεις μας στο προεδρείο, ώστε να τεθούν μέσω του εισηγητή στο ημικύκλιο. Κάπου λοιπόν στις 16.30 πήγαμε στο ημικύκλιο ξανά. Στην ορχήστρα τώρα βγήκε ο πρόεδρος και οι νεαροί εισηγητές παρουσίασαν τις προτάσεις μας και έγινε ψηφοφορία. Ένας από τους εισηγητές ήταν Έλληνας. Η πρότασή του λοιπόν χαρακτηρίστηκε ως η πιο παθιασμένη και ήρθε πρώτη σε ψήφους μέσα στο ημικύκλιο. Με την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας ακολούθησε η β' φάση και το τέλος του παρήλασαν οι σημαίες των κρατών μελών και της Ε.Ε. Ακουστήκε ο Ευρωπαϊκός Ύμνος και η ημερίδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έλαβε τέλος. Στα μάτια όμως όλων ήταν ζωγραφισμένη η ελπίδα να ξαναβρεθούμε κάποτε στον ίδιο χώρο αλλά ως πραγματικοί Ευρωβουλευτές.

Μαρία Σπάθη, Γ3 Δέσμη 3η

Εμπειρίες από το ταξίδι μας

Στις 04.30 ξημερώνοντας Δευτέρα 4 Μαρτίου 1997, τα ξυπνητήρια όλων μας χτύπησαν ρυθμικά. Μας καλούσαν για Στρασβούργο! Πρώτη φορά ξυπνούσαμε με τόση όρεξη και ήταν σχετικά νωρίς. Μια Δευτέρα που άρχιζε χωρίς σχολείο, μια Δευτέρα αλλιώτικη από τις άλλες, μια Δευτέρα Ευρωπαϊκή! Στις 05.00 ήμασταν όλοι συγκεντρωμένοι έξω από το Ε.Π.Α., όπου μας περίμενε, ένα λεωφορείο να μας μεταφέρει στα Χανιά. Στη διαδρομή αυτή, και όλοι νυστάζαμε λιγάκι, ο ενθουσιασμός μας ήταν τόσο μεγάλος που δεν έλειπαν ούτε τα τραγούδια ούτε τα αποκρίδια.

Στις 06.30 βρισκόμασταν στο αεροδρόμιο των Χανίων και, ευτυχώς, δεν ταλαιπωρηθήκαμε καθόλου. Πήραμε γρήγορα τα εισιτήριά μας κι επιβιβαστήκαμε σ' ένα αεροπλάνο της Ο.Α.

Στις 07.30 βρισκόμασταν ήδη καθισμένοι στις θέσεις μας κι ετοιμαζόμασταν να πετάξουμε για Αθήνα. Προκειμένου να ευχαριστηθούμε το ταξίδι, οι αεροσυνοδοί μας προσέφεραν να καθίσουμε κατά παρέες κι όλοι μαζί ν' απολαύσουμε τη θέα, που την συνέθεταν πουπουλένια στρώματα σύννεφων, χρυσαφένιες, ακτίδες ηλίου, μικρά και μεγάλα νησιά και φυσικά η απέραντη και καταγάλανη ελληνική θάλασσα. Να πούμε, βέβαια, πως κάποια παιδιά μας να μην είχαν ξαναταξιδέψει με αεροπλάνο και να ένιωθαν κάποια ανασφάλεια και κάποιο φόβο, ωστόσο κανείς δεν είπε τίποτε. Ο ενθουσιασμός κάλυπτε κάθε φόβο!

Στις 08.30 φτάσαμε σώοι και αβλαβείς στην Αθήνα και για 3 ώρες περιφερόμασταν στα DUTY FREE του αεροδρομίου, όπου δεν παραλείψαμε (τουλάχιστον εμείς οι κοπέλες) να δοκιμάσουμε όλα σχεδόν τ' αρώματα που διέθεταν. Αποτέλεσμα; Κάθε λογής μυρωδικό κυκλοφορούσε σταματά μας!

Η ώρα είναι 11.00 κι επιτέλους αναχωρούμε προς Ζυρίχη. Προς μεγάλη μας έκπληξη αντί για ένα μεγάλο αεροπλάνο που ελπίζαμε να έχουμε, μας περίμενε ένα μικρούτσικο της Ο.Α. Καθήσαμε πάλι κατά παρέες και μετά από μια ξεκαρδιστική απογείωση, λόγω των τρανταγμάτων,

φθάνοντας σε κάποιο ύψος αρχίσαμε να παρατηρούμε τη θέα. Πετάξαμε πάνω από την Πάτρα, την Κέρκυρα, είδαμε τις παραλιακές πόλεις της Ιταλίας, τη μια κοντά στην άλλη, τις χιονισμένες βουνοκορφές των Άλπεων με τις κοιλάδες και τα ποτάμια που τις διέσχιζαν, είδαμε την Ελβετία με τα αμέτρητα χωριουδάκια της που έμοιαζαν με σπιρτόκουτα. Κομμάτια δασών και μια πελώρια πράσινη πεδιάδα. Όλα αυτά βέβαια, όχι χωρίς τα ενδιαμέσως περιστατικά (χιουμοριστικά και μη) που διαδραματίστηκαν στο αεροπλάνο: Πρωτ' απ' όλα επισκεφθήκαμε το πιλοτήριο, όπου οι πιλότοι μας έδωσαν χρήσιμες πληροφορίες για το ταξίδι (ύψος, καιρός, ώρα). Έπειτα μας σέρβιραν φαγητό που σε άλλους άρεσε, σ' άλλους όχι, άλλοι έφαγαν διπλή μερίδα, άλλοι έμειναν νηστικοί και καταλαβαίνετε τα γέλια που κάναμε!

Καθώς ήμασταν καθισμένοι κατά παρέες εκμεταλλευτήκαμε την ευκαιρία να παίξουμε και διάφορα παιχνίδια. Ιδιαίτερα γελάσαμε με το παιχνίδι «Ο Δολοφόνος», χάρη στις ζαβολιές μερικών από εμάς! Ονόματα δε λέμε! Ο νοών νοετώ! Αναστατώσαμε λίγο τους υπόλοιπους επιβάτες από τα γέλια και τις φωνές μας και ίσως να ξυπνήσαμε τους όποιους κοιμισμένους! Συναρπαστικές, επίσης, ήταν και οι στιγμές που ζήσαμε χάρη στη ρεπόρτερ μας τη Μαρία, που διαρκώς περιφερόταν σ' αεροπλάνο με το δημοσιογραφικό κασετοφωνάκι της, παίρνοντας συνεντεύξεις απ' όλους. Βέβαια, δεν έλειπαν και τα διάφορα ψευδώνυμα που βγάλαμε για την καλύτερη «επικοινωνία» μας..., αλλά αυτά καλύτερα να μείνουν απόρρητα!

Με το που φτάσαμε στο αεροδρόμιο της Ζυρίχης, ένα αεροδρόμιο τεράστιο σε σχέση με το Ελληνικό, μοντέρνο, πεντακάθαρο, γεμάτο τυπικούς, ψυχρούς ανθρώπους που περίμεναν υπομονετικά για την πτήση τους, μας περίμενε ένα Λεωφορείο της TRANS - SERVICE για να μας μεταφέρει στο ξενοδοχείο μας «IBIS PALAIS DES CONGRES». Κι εδώ η διαδρομή ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Ο καιρός ήταν πολύ καλός, έκανε ζέση αν και ο ουρανός ήταν συννεφιασμένος. Τα τοπία ήταν σαν πίνακες ζωγραφικής με πολύ ψυχρά χρώματα κι έλειπε η ζεστασιά κι η

πανδαισία χρωμάτων που δεσπόζουν στον ελληνικό χώρο. Στα χωριουδάκια, που συναντούσαμε σχεδόν κάθε 2 χλμ., τα σπίτια ήταν γραφικότητα, με κεραμίδια, καγκελόπορτες, σοφίτες και πράσινους κήπους. Μια επαναλαμβανόμενη τελειότητα, θα λέγαμε, που μετά από κάποια ώρα γίνεται μονότονη και κουραστική!

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Δεν θα σας ζαλίσουμε άλλο. Στο ταξίδι της επιστροφής ήμασταν όλοι λυπημένοι που το ταξίδι μας έφτανε σιγά σιγά στο τέλος του κι έτσι δεν είχαμε πολύ κέφι. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι φτάνοντας στο αεροδρόμιο της Ζυρίχης ευχαριστήσαμε τον οδηγό, που μας είχε ανεχτεί στη διαδρομή, και του προσφέραμε ένα γερμανικό βιβλίο που ονομαζόταν «Ο Κρητικός Λαβύρινθος»! Επίσης, το μεγάλο μας παράπονο ήταν ότι στα DUTY FREE της Ζυρίχης δεν μείναμε πολύ κι έτσι δεν προλάβαμε ν' αγοράσουμε τίποτα άλλο παρά λίγες σοκολάτες. Σίγουρα, όμως, νοστιμότερες!

Όταν φτάσαμε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, συναντηθήκαμε με τα παιδιά από τα Χανιά, που επισκέφθηκαν, όπως εμείς, το Ευρωκοινοβούλιο, τα οποία, αν και είχαν αναχωρήσει Σάββατο, επέστρεφαν μαζί μας. Αυτό μας λύπησε όλους, γιατί οι Χανιώτες είχανε δύο ολόκληρες μέρες να επισκεφτούν το Στρασβούργο, ενώ εμείς... Τι να γίνει; Ανωτέρα βία!

Στην πτήση Αθήνα-Χανιά ήμασταν όλοι τόσο κουρασμένοι που οι περισσότεροι παραδόθηκαν στην αγκαλιά του Μορφέα.

Τέλος, στο λεωφορείο Χανιά-Ρέθυμνο άλλοι σιγοτραγουδούσαν, άλλοι αναπολούσαν τις εμπειρίες του τριήμερου και άλλοι βρήκαν την ευκαιρία να συνειδητοποιήσουν πως ένα ταξίδι μπορεί άλλες φιλίες να τις στεριώσει

και άλλες να τις γκρεμίζει! Μια σκιά θλίψης πέραγε πάνω από τα νυσταγμένα μάτια μας, μιας και το αξιόλογο ταξίδι μας είχε πια τελειώσει μ' ένα πεντανόστιμο γλύκισμα που μας προσφέρθηκε μόλις φτάσαμε στο Ρέθυμνο.

Αλ. Βουτζουράκη, Β2
Βαν. Βάμβουκα, Γ1 Δέσημη 3η

EUROSCOLA

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ:

Το ξενοδοχείο – Η πόλη

Είναι, αλήθεια, πολύ παράξενα τα συναισθήματα που σου δημιουργούνται αναπολώντας τις αξέχαστες στιγμές ενός ταξιδιού. Πόσο μάλλον όταν πρόκειται για μια τέτοια εμπειρία που είχες την ευκαιρία να γευτείς με άλλους τριάντα συμμαθητές σου. Νιώθεις κάτι γλυκόπικρο για τις τζιτζησιές και για ό,τι ξέρεις πως δύσκολα θα ξαναζήσεις. Βασίλειο ξαφνικά τον εαυτό σου εκεί, στην ίδια πόλη, στο ίδιο ξενοδοχείο, με τους ίδιους φίλους, με τον ίδιο σκοπό: «...**απλώς το ποτάμι στη θάλασσα να βγει κι ο ποιητής γυρνάει τη μούσα του να βρει...**».

Μετά από δύο ώρες ταξίδι με πούλμαν και με ένα πολύ προνοητικό οδηγό στο τιμόνι, φτάσαμε στο Στρασβούργο. Αν και απ' το παράθυρο βλέπαμε έναν άνθρωπο κάθε λεπτό(!), σε μια πόλη που θύμιζε φάντασμα, η πρώτη αλλαγή δεν άργησε να έρθει:

- Ωχ, να ένας με αυτόματο!

- Γι, όπλο;

- Όχι ρε, μηχανάκι...

Το ξενοδοχείο ήταν ό,τι έπρεπε για 35 κουρασμένα σώματα, μα είμαστε όλοι υπερβολικά περίεργοι για να κλειστούμε σε τέσσερις τοίχους. Έτσι, μετά από μια γρήγορη κοιτά στον καθρέφτη ενός βολικού και αρκετά πολυτελούς δωματίου (με τηλεόραση και τηλέφωνο), ξαμοληθήκαμε στους δρόμους του Στρασβούργου.

Το λεωφορείο μας άφησε στα δικαστήρια της πόλης. Εκεί η μεγάλη έκπληξη: η πρόσοψη του ήδη μεγαλοπρεπούς κτιρίου γινόταν ακόμα επιβλητικότερη με την προοπτική της θεάς Αθηνάς. Λίγο παραπέρα όμως... «**Μήπως κάτι βρωμάει;**». Το μυστήριο λύθηκε, όταν κάτω από μια σφύρα είδαμε τα **καταπράσινα νερά** του ποταμού που περνούσε την πόλη.. Τι να γίνει, κανείς δεν είναι τέλειος...

Αναμφίβολα, πάντως, το κενό μέσα μας αναπληρώθηκε άμεσα με τη θέα του καθεδρικού ναού της πόλης, ο οποίος πολύ λίγο θύμιζε ταπεινό εκκλησάκι. Ήταν ένα μελωδικό μεσαιωνικό δημιούργημα γοτθικού ρυθμού που προ-

κάλεσε σε όλους δέος, ενώ πολλοί από μας περίμεναν λεπτό προς λεπτό τον **Κουασιμόδο** να ξεπροβάλει απ' το καμπαριό του.

Η βόλτα στα σοκάκια της παλιάς πόλης μας συνεπήρε όλους. Φτάνει μόνο κανείς να αναφέρει ότι οι οδοί έφεραν ονόματα εμπνευσμένα από τα επαγγέλματα μιας άλλης εποχής, που η μανία μας για εξελίξη δεν άφησε να επιζητήσουν. **Όλοι ευχόμαστε η δική μας παλιά πόλη να αποκτήσει κάποτε την ίδια γραφικότητα, που της αξίζει άλλωστε. Και σίγουρα θα 'ταν ευχής έργο τα κτίρια εδώ να ήταν τόσο άριστα διευθετημένα όσο στο Στρασβούργο. Για να μη γίνει λόγος για την καθαριότητα της πόλης...**

Βέβαια δε θα λέγαμε το ίδιο και για το ρυθμό της ζωής εδώ κι εκεί. Αν και Ευρωπαίοι, δεν παύουμε να **'μαστε Έλληνες και μεσογειακοί**. Σίγουρα λοιπόν φάνηκε σε όλους μας παράξενη έως γελοία η επιγραφή ενός καταστήματος: «**Διανυκτέρευση αύριο μέχρι τις οκτώ το βράδυ!**». Αφήστε δε το αίσθημα της φιλοξενίας που νιώθει κανείς, όταν στην προσπάθεια του με λίγο τραγούδι να δώσει ζωντάνια σε μια πόλη που κοιμάται **«με τις κότες»** λαμβάνει ένα **κουβά γεμάτο νερό κατακέφαλα**. Ναι, ναι, μας συνέβη και αυτό!

Τέλος πάντων, ό,τι κι αν κάνουν το βράδυ αυτοί οι Ευρωπαίοι, εμείς περάσαμε **μια νύχτα αλά ελληνικά** στο ξενοδοχείο (τουτέστιν ύπνος μετά τις ... 2.00), παρά τις πάμπολλες εκκλησίες του τύπου «*silence sil vous plait*» από τον υπάλληλο του ξενοδοχείου.

Βέβαια επιστρέφοντας στη μαμά πατρίδα, είμαστε όλοι σίγουροι ότι η Ελλάδα μας είναι πράγματι η χώρα η διαλεγμένη από τους θεούς. Γιατί αυτό το μελαγχολικό γκρίζο του ευρωπαϊκού ουρανού δεν μπορεί σε τίποτα να παραβγει με το γαλάζιο του ουρανού μας. Ίσως επειδή ο Θεός χρησιμοποιεί πολύ γαλάζιο για να μην Τον βλέπουμε...

Δήμητρα Πολίτη Β1

Λένα Πλαίτη Β1

Η ΧΩΡΑ ΜΟΥ:

Η ΕΥΡΩΠΗ

Όταν προσπαθούσαμε ν' αποφασίσουμε με ποιον τρόπο θα σας περιγράφαμε καλύτερα την εμπειρία μας από το Στρασβούργο, όσον αφορά το φαγητό, βρεθήκαμε μπροστά σε ένα δίλημμα: Είτε θα σας αναφέραμε απλώς τη γνώμη μας για ό,τι φάγαμε, είτε θα σας λέγαμε όλα τα φαγητά, ένα προς ένα. Τελικά, αποφασίσαμε να κάνουμε και τα δύο.

Την μέρα που φτάσαμε στο Στρασβούργο ήμασταν όλοι αρκετά κουρασμένοι. Γι' αυτό ίσως θα περίμενε κανείς πως θα καταβροχθίζαμε οτιδήποτε κι αν μας σέρβιραν. Όμως, όπως αποδείχτηκε, παρά την πείνα μας, πολλοί ήταν εκείνοι που προτίμησαν να μείνουν νηστικοί, παρά να δοκιμάσουν τα κάπως «εκκεντρικά» πιάτα του ξενοδοχείου.

Για να γίνω σαφέστερη, το πρώτο πιάτο περιλάμβανε μόνο ροδέλες από 4-5 είδη αλλαντικών. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής: μορταδέλα, ζαμπόν αέρος, κ.ά. Καθώς όμως αυτά περιλαμβάνονται και στην ελληνική κουζίνα, δεν παραξενευτήκαμε ιδιαίτερα. Το κυρίως πιάτο, όμως, κατά την πλειοψηφία θεωρήθηκε απλησίαστο. Περιλάμβανε βρασμένο λάχανο, περιχυμένο με ένα περίεργο μείγμα ξιδιού και λαδιού. Ακόμη, δύο λουκάνικα και δύο φέτες χοιρινό συμπλήρωναν το πιάτο. Παρόλ' αυτά, όμως, το γλυκό, μια νοστιμότατη μηλόπιτα, επανόρθωσε την κακή εντύπωση που είχαμε σχηματίσει για τη γαλλική κουζίνα.

Το πρωινό πάντως, αντίθετα με τα ελληνικά δεδομένα, ήταν πλουσιοπάροχο. Σερβιριζόμασταν μόνοι μας και μπορούσαμε να διαλέξουμε από μια μεγάλη ποικιλία τόσο φαγητού, όσο και ροφημάτων. *Τρία είδη καφέ (γαλλικός, καπουτσίνο και εσπρέσσο), δύο είδη φρέσκου χυμού (σανγκουίνι και πορτοκάλι), τσάι, δημητριακά με φρέσκο γάλα, ψωμί γαλλικού τύπου, παξιμαδάκια, μέλι, βούτυρο, μαρμελάδες, κέικ σοκολάτας αλλά και με σταφίδες, ζαμπόν, τυρί, κρουασάν βουτύρου και σοκολάτας ήταν μερικά μόνο από τα όσα πολλά που υπήρχαν στον μπουφέ.*

Σίγουρα το πρωινό ήταν χορταστικό και αρκετά θρεπτικό. Κανένας μας δεν είχε το παραμικρό παράπονο.

Λίγες ώρες αργότερα βρεθήκαμε στο εστιατόριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εκεί, σύμφωνα με το πρόγραμμα, μας περίμενε πρωινό, όμως δεν μπορούσε να συγκριθεί καθόλου με αυτό του ξενοδοχείου, καθώς το μόνο που περιλάμβανε ήταν γαλλικό νερό και από ένα κρουασάν σοκολάτας στον καθένα μας.

Όταν πια έφτασε το μεσημέρι και ξαναγυρίσαμε στο εστιατόριο του κοινοβουλίου για το μεσημεριανό, μας περίμενε μια αρκετά πλούσια σαλάτα, ενώ στη συνέχεια φάγαμε μακαρόνια με κοτόπουλο και στο τέλος μας σέρβιραν και γλυκό. Το γλυκό, βέβαια, δεν μπορούμε να σας πούμε με ακρίβεια τι ήταν: πάντως σίγουρα θα ήταν κάποια γαλλική οπesiaλιτέ, νοστιμότατη μάλιστα.

Όταν φύγαμε από το Κοινοβούλιο, απόγευμα πια, πήγαμε μια βόλτα στην πόλη. Εκεί, λίγα μέτρα μακριά από τον Καθεδρικό Ναό, υπήρχε ένα μικρό μαγαζάκι, κάτι ανάλογο με τα

δικά μας σουβλατζιδικα. Πολλοί από μας πήγαμε, λοιπόν, στο μαγαζάκι αυτό και αγοράσαμε από ένα «κεμπάμπ»· έτσι τουλάχιστον μας είπαν ότι το έλεγαν. Το «κεμπάμπ» πάντως θα μπορούσαμε κάλλιστα να το αντιστοιχίσουμε με το δικό μας θρακόψωμο, μια που και εμφανισιακά αλλά και στη γεύση ήταν το ίδιο, αν όχι καλύτερο. Ευτυχώς που ήταν πολύ νόστιμο και χορταστικό και δεν ξοδέψαμε τζάμπα 18 φράγκα, 900 δρχ. δηλαδή.

Το βραδινό στο ξενοδοχείο δεν ήταν και πολύ καλύτερο από της προηγούμενης ημέρας. Το πρώτο πιάτο περιλάμβανε απλώς αλλαντικά ψιλοκομμένα (τα χθεσινά αλεσμένα, δηλαδή) και περιχυμένα με το ίδιο λαδόξιδο που είχε και το λάχανο το προηγούμενο βράδυ. Το κυρίως πιάτο ήταν μακαρονάδα με κιμά. Χωρίς να θέλουμε να φανούμε εγωιστές, η δική μας μακαρονάδα υπερέχει σε πολλά σημεία απέναντι στη δική τους... Το χειρότερο πάντως ήταν το γλυκό που ακολούθησε· έφερνε κάπως προς γλυκό φράουλας, μόνο που... καμιά σχέση!

Ευτυχώς που κάποιοι από μας είχαν προνοήσει και φάγαμε τα «κεμπάμπ», γιατί μάλλον πως θα μέναμε νηστικοί εκείνο το βράδυ.

Το πρωινό που ακολούθησε την επόμενη μέρα ήταν το ίδιο πλούσιο και εύγευστο όσο και της προηγούμενης μέρας.

Τώρα πια έχουν περάσει 14 μέρες από το βράδυ εκείνο που γυρίσαμε πίσω από το Στρασβούργο. Όλοι μας έχουμε σχηματίσει μια γενική γνώμη για ό,τι φάγαμε. Κατά τους περισσότερους, λοιπόν, το φαγητό ήταν απλώς εκκεντρικό και τις περισσότερες φορές άνοστο. Βέβαια στον κάθε κανόνα πάντα υπάρχει και η εξαίρεση. Έτσι σίγουρα κάποιοι από εμάς, πιθανότατα συνηθισμένοι στη γαλλική κουζίνα, θα έχουν τις καλύτερες εντυπώσεις από το φαγητό εκεί πέρα.

Παρόλα αυτά, οι περισσότεροι από εμάς εξακολουθούν να πιστεύουν στην υπεροχή της ελληνικής κουζίνας απέναντι στη γαλλική.

Ξέχασα να αναφέρω ότι από άποψη περιποίησης όλοι συμφωνούμε ότι ήταν ό,τι καλύτερο. Ο χώρος ήταν πολύ καθαρός, οι δύο σειρές με τα τραπέζια που τρώγαμε ήταν πάντα έτοιμα, τα σερβίτσια πάντα καθαρά και τοποθετημένα με στυλ πάνω στο τραπέζι. Και, γενικά, ο ίδιος ο χώρος του εστιατορίου ήταν πολύ όμορφα διακοσμημένος και περιποιημένος.

Δεν ξέρουμε κατά πόσον η περιγραφή ήταν παραστατική και ολοκληρωμένη. Ελπίζουμε να ικανοποιήσαμε τις προσδοκίες σας. Το μόνο που απομένει να σας πούμε, ως έμπειροι πια γευσσιγνώστες της γαλλικής κουζίνας, θα σας συνιστούσαμε... θα σας συμβουλεύαμε..., όπως θέλετε πάρτε το, αν σκεφτείτε να επισκεφτείτε τη Γαλλία, εφοδιαστείτε από πριν με ένα... ταπεράκι κεφτεδες! Δεν είναι κακό, δεν είναι καθόλου κακό!

Νατάσα Αλεξανδράκη, Β1

Λίτσα Μακρινάκη, Β1

Η Ευρωπαϊκή Κουζίνα

Τά ἐν οἴκῳ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΔΗΜῳ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΜΑΣ

Δωρεά στο Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου

Όπως λοιπόν είχαμε υποσχεθεί στα προλεγόμενα του προηγούμενου τεύχους της «ΣΧΕΔΙΑΣ» τα κέρδη από τις επιπράξεις του περιοδικού διατέθηκαν στο «Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου».

Σας παραθέτουμε τη δική μας επιστολή προς το Ε.Σ.Ρ.:

Περιοδικό 2ου Λυκείου
«ΣΧΕΔΙΑ»

Ρέθυμνο 11.11.96

ΠΡΟΣ: το Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου

Κυρία Διευθυντά,

Σας παρακαλούμε να δεχτείτε το ποσό των 100.000 (εκατό χιλιάδων) δραχμών ως ελάχιστη συμβολή του περιοδικού μας «ΣΧΕΔΙΑ» στην καλύτερη λειτουργία του σχολείου σας.

Με την ευκαιρία της συμβολικής αυτής προσφοράς σας στέλνουμε και 30 (τριάντα) αντίτυπα του τελευταίου (3ου) τεύχους του περιοδικού μας ως φιλική «χειρονομία» στους μαθητές σας και σας γνωρίζουμε ότι οι σελίδες του περιοδικού μας θα είναι πάντα φιλόξενες για θέματα που αφορούν στο σχολείο μας, το οποίο πιστεύουμε ότι όλοι πρέπει να βλέπουν όχι απλώς ως ΕΙΔΙΚΟ αλλά και ως ΙΔΙΚΟ μας.

Η Συντακτική Επιτροπή
και ο Υπεύθυνος-Σύμβουλος Καθηγητής
της «ΣΧΕΔΙΑΣ» του 2ου Λυκείου Ρεθύμνου

και τα ευχαριστήρια μηνύματα τους μέσω της εφημερίδας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το 1ο 5/θέσιο Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου ευχαριστεί το 2ο Λυκείο Ρεθύμνου για τη δωρεά τριάντα αντίτυπων του περιοδικού «ΣΧΕΔΙΑ» και εκατό χιλιάδων δραχμών.

Σχολική Επιτροπή

Σύλλογος Γονέων - Εκπ/κό Προσωπικό
Ρεθεμνιώτικα Νέα, Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 1996

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το 1ο 5/θέσιο Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου ευχαριστεί το 2ο Λυκείο Ρεθύμνου για τη δωρεά τριάντα αντίτυπων του περιοδικού «ΣΧΕΔΙΑ» και εκατό χιλιάδων δραχμών.

Σχολική Επιτροπή

Σύλλογος Γονέων - Εκπ/κό Προσωπικό
Κρητική Επιθεώρηση, Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 1996

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ ΠΕΡΙ... ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

α) Το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

Με τις αρχαιρεσίες της 20ης Μαρτίου 1996 προέκυψε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο των Γονέων και Κηδεμόνων του Λυκείου μας που συνεχίζει τη δημιουργική δραστηριότητά του την παράδοση του προηγούμενου. Η σύνθεση του νέου Δ.Σ. είναι:

1. Σταυριδάκης Γεώργιος, πρόεδρος
2. Λαζάρου Χρήστος, αντιπρόεδρος
3. Αρχοντάκη Μαρία, γραμματέας
4. Καραγιάννη Αριστέα, ταμίας
5. Βιδάκη Ραφαέλα, έφορος
6. Βερνάδος Μιχαήλ, μέλος
7. Παγώνης Αλέξανδρος, μέλος

β) Το φετινό 15μελές του 2ου Λυκείου

1. Καρκαλέτοης Γιάννης
2. Καπελώνης Νίκος
3. Αγγελάκης Αλέξανδρος
4. Μπιλανάκης Γιώργος
5. Ανδρουλάκη Μαρία
6. Μπιλανάκη Ρένα
7. Χατζημαρκάκης Αντώνης
8. Καββάλου Δόξα
9. Μοσχάκη Μαρία
10. Λίτινας Γιώργος
11. Γαλλιός Βαγγέλης
12. Τσουρλάκη Άρτεμη
13. Παπαδάκης Μάριος
14. Βελονάκης Γιώργος
15. Γαλαγκουράκης Βαγγέλης

Εσωτερικός Κανονισμός

Στην τελευταία φάση επεξεργασίας βρίσκεται ο εσωτερικός κανονισμός του σχολείου μας που θα λειτουργεί συμπληρωματικά προς το Γενικό Κανονισμό των Μαθητικών Κοινοτήτων.

Με βάση το Γενικό Μαθητικό Κανονισμό κατέγραψαν τις παρατηρήσεις τους κατά τμήμα και μια επιτροπή τους τις κωδικοποίησε και τις προώθησε στο Σύλλογο Γονέων και στο Σύλλογο Καθηγητών. Η τελική διαμόρφωση θα γίνει σε συνεργασία μαθητών - καθηγητών.

Αναμένομεν...

Η Σχολική μας βιβλιοθήκη ... και όμως υπάρχει

Σε νέα βάση μπήκε η λειτουργία της βιβλιοθήκης του Σχολείου μας προκειμένου να αυξηθεί (ή ακριβέστερα να υπάρξει) ζήτηση. Ο υπεύθυνος καθηγητής βιβλιοθήκης (Γ. Φρυγανάκης) σε συνεργασία με τους Γραμματείς των Μαθητικών κοινοτήτων των τμημάτων είναι πρόθυμοι όχι μόνο να εξυπηρετήσουν κάθε μαθητή που επιθυμεί να πάρει κάποιο βιβλίο, αλλά και να προσπαθήσουν να βελτιώσουν τη βιβλιοθήκη μας αντιμετωπίζοντας σοβαρά προβλήματα και δυσκολίες.

Τα σχέδιά μας είναι:

- Αγορά βιβλίων της επιλογής των μαθητών
- Προγραμματισμός Έκθεσης βιβλίου
- Ένα καλύτερο σύστημα αρχειοθέτησης των υπαρχόντων βιβλίων

• Η τοποθέτηση σε ένα ξεχωριστό χώρο ορισμένων βιβλίων ιστορικής, πια, σημασίας (βιβλία εκδόσεως της δεκαετίας του '40, ασκήσεις μαθηματικών δεκαετίας '60-'70). Με τα παραπάνω μας σχέδια θα δοθεί κάποιο κύρος στη βιβλιοθήκη μας η οποία θα μπορεί να εξυπηρετεί τους μαθητές του σχολείου μας και όχι μόνο. Όμως υπάρχουν

και πολλά προβλήματα, όπως:

- Δεν υπάρχει ξεχωριστή αίθουσα βιβλιοθήκης και ελεύθερος χρόνος.
- Ο χρόνος των διαλειμάτων είναι πολύ μικρός για να μπορέσει ο μαθητής να βρει το βιβλίο που θέλει, όταν μάλιστα το σύστημα οργάνωσης είναι στοιχειώδες.
- Τα περισσότερα βιβλία είναι παμπάλαια και σκισμένα.
- Οι ίδιοι οι μαθητές δε δείχνουν ενδιαφέρον.

Παρόλα αυτά ακόμα και τώρα στη βιβλιοθήκη μας μπορείτε να βρείτε έργα των μεγαλύτερων Ελλήνων δημιουργών (Καζαντζάκη, Σολωμού, Ελύτη, Ξενόπουλου κ.λπ.), κλασικά δημιουργήματα της Παγκόσμιας Λογοτεχνίας (Οι Άθλιοι, Πόλεμος και Ειρήνη κ.λπ.), πολλά ιστορικά βιβλία, βιβλία φυσικής, χημείας, μαθηματικών κ.λπ.

Γι' αυτό και εσείς μη διστάσετε να κάνετε μια επίσκεψη στη βιβλιοθήκη· δεν έχετε τίποτα να χάσετε· αντιθέτως, είναι το διαβατήριό σας για τον μαγικό κόσμο του βιβλίου.

Αλεξάνδρα Βουτζουράκη, Β2

Γιορτές και πανηγύρια στο χώρο του σχολείου

Επιμέλεια: Αγγελάκης Αλέξανδρος, Β
Καββάλου Δόξα, Β

Μέχρι φέτος οι σχολικές εορτές γινόταν με έναν καθιερωμένο και γι' αυτό κουραστικό τρόπο: απαγγέλλονταν ποιήματα, διαβάζονταν κείμενα και η χορωδία, μετά από σχεδόν ανύπαρκτη προετοιμασία, πρόσθετε μερικά τραγούδια στο πρόγραμμα.

Φέτος όμως σπάσαμε το κατεστημένο προσθέτοντας τραγούδια συνοδευόμενα από μουσική ανάμεσα στις αναγνώσεις και τις απαγγελίες τέτοια ώστε να ταιριάζουν μ' αυτές. Την προετοιμασία και την εκτέλεση είχαν αναλάβει μαθητές του σχολείου μας, οι οποίοι ξέκοψαν αρκετές ώρες από τη μελέτη τους γι' αυτό το σκοπό. Η επιβράβευση βέβαια ερχόταν μετά το τέλος κάθε γιορτής, όταν το συγκρότημα καθόριζε τη μουσική συνέχεια σύμφωνα με τις επιλογές των μαθητών.

Και για του λόγου το αληθές, δείτε τις φωτογραφίες που ακολουθούν:

8 Νοεμβρίου 1996: αφηγήσεις και απαγγελίες σχετικά με το Αρκάδι συνοδευόμενα από ριζίτικα τραγούδια.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ακολουθούν παραδοσιακοί χοροί.

Και στο τέλος το σχολείο παίρνει φωτιά με το «ζεϊμπέκικο της Ευδοκίας» κι ένα τσιφτετέλι.

Εννέα μέρες αργότερα στις 17 Νοεμβρίου γιορτάσαμε την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Σ' αυτήν την καθαρά μαθητική γιορτή ακούστηκε κι ένα τραγούδι, με στίχους και μουσική μαθητή προς τη μνήμη του 25χρονου Σολομώντα Σολωμού με αφορμή τους 3 μήνες που είχαν περάσει από τη δολοφονία του.

Από νωρίς στήθηκαν τα κρουστά, οι ενισχυτές και τα αρμόνια και άρχισαν πυρετωδώς οι προετοιμασίες.

Πολλοί μαθητές από όλες τις τάξεις συμμετείχαν στη χορωδία αλλά και στη διεξαγωγή της γιορτής.

Τέλος εκτελέστηκαν κομμάτια από ελληνική και ξένη δισκογραφία.

Η τελευταία σχολική γιορτή για το 1996 ήταν η Χριστουγεννιάτικη, την οποία με αγωνία και περιέργεια περίμεναν όσα παιδιά δεν έλαβαν μέρος στην προετοιμασία της. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δεν διέψευσε τις προσδοκίες τους.

Λίγο πριν την έναρξη της γιορτής...

Η χορωδία «εν δράσει»....

... Και όπως μετά από κάθε γιορτή, την πρωτοβουλία έχει αναλάβει το μικρό μας συγκρότημα.

Με τη δίμηνη όμως απεργία των καθηγητών δεν φροντίσαμε να προετοιμαστούμε εγκαίρως για την τελευταία εθνική γιορτή της σχολικής χρονιάς 96-97 την επέτειο της έναρξης της επανάστασης του 1821 και έτσι η μουσική στην συγκεκριμένη γιορτή απουσίαζε. Το κενό όμως, μετά το τέλος της γιορτής επάξια κάλυψαν τα παιδιά που επισκέφθηκαν το Στρασβούργο με τις εκτενείς αναφορές τους στις εμπειρίες τους εκεί.

Τελειώνοντας, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον κ. Αντώνη Τσουρδαλάκη για την προσφορά μεγαφώνων στην Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση.

Έπαιξαν:

8 Νοεμβρίου: Βασίλης Λαζάρου (λύρα), Γιάννης Καρκαλέτσος (ακουστική κιθάρα), Αλέξανδρος Αγγελάκης (ούτι)

17 Νοεμβρίου: Γιάννης Καρκαλέτσος (ηλεκτρική κιθάρα), Αλέξανδρος Αγγελάκης (πλήκτρα), Διογένης Αλεξανδράκης (κρουστά)

20 Δεκεμβρίου: Αλέξανδρος Αγγελάκης (ηλεκτρική κιθάρα, φουσαρμόνικα, τραγούδι), Διογένης Αλεξανδράκης (κρουστά), Γιάννης Καρκαλέτσος (ηλεκτρική κιθάρα), Μιχάλης Σηφάκης (πλήκτρα), Σέργιος Χατζηγρηγόρης (μπάσο, τραγούδι)

Μια εποικοδομητική συνάντηση....

ατόπιν πρόσκλησης από το 2ο Λύκειο προς το Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ανθιμο, πραγματοποιήθηκε στο χώρο του σχολείου μια συνάντηση μεταξύ των μαθητών και του Μητροπολίτη με σκοπό το διάλογο. Παρόντες ήταν μέλη του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων, καθηγητές και ο λυκειάρχης μας, κ. Ζανέτος, ο οποίος είχε αναλάβει το συντονισμό της συζήτησης. Στην αρχή της συζήτησης ο κ. Ζανέτος ευχαρίστησε το Μητροπολίτη, ο οποίος αφού πήρε το λόγο έκανε μια μικρή εισαγωγή στη συζήτηση τονίζοντας τους δεσμούς των νέων με την εκκλησία αλλά και γενικότερα την κοινωνία. Τα θέματα που θίχτηκαν στη διάρκεια της συζήτησης ήταν πολλά και φυσικά οι γνώμες διχάζονταν, όμως αυτό δεν εμποδίζει την ομαλή εξέλιξη του διαλόγου.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

- η σχέση της θρησκείας με την επιστήμη
- η σχέση των νέων με την εκκλησία
- η χρησιμότητα της εξομολόγησης και ο ρόλος του κληρικού
- η θέση της λατρείας στη ζωή μας
- η προσφορά της νηστείας
- η αρχαία εκκλησιαστική γλώσσα στην οποία γίνονται οι λειτουργίες
- η θέση της εκκλησίας για την προγαμιαίες σχέσεις
- το μήκος των μαλλιών σε σχέση με το ήθος
- το ζήτημα της ευθανασίας.

Η συνάντηση έληξε με τους μαθητές να προσφέρουν ένα μικρό δώρο στο Μητροπολίτη, δείγμα της ευγνωμοσύνης τους.

Είναι φανερό από το ευρύ φάσμα θεμάτων που κάλυψε αυτή η συνάντηση, ότι αυτή η συζήτηση μας ωφέλησε καθώς όχι μόνο λύθηκαν διάφορες απορίες μας αλλά και συνειδητοποιήσαμε πως η εκκλησία δεν είναι απόμακρη κι αδιάφορη προς τους προβληματισμούς μας αλλά πως εμείς της δίνουμε τέτοια θέση στη ζωή μας.

Κλείνοντας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε και μέσω του περιοδικού μας τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη κ. Ανθιμο που δέχτηκε την πρόσκληση μας και να δηλώσουμε ότι τέτοιου είδους συναντήσεις αξίζει να γίνονται.

Επιμέλεια:
Καββάλου
Δόξα, Β

Αποχαιρετιστήρια χοροεσπερίδα για τη Γ' Λυκείου

Μέρος από το λόγο του κ. Ζανέτου, διευθυντή
του σχολείου μας, στο κοσμικό κέντρο «Άστρο»,
που στις 28.3.97 πραγματοποιήθηκε αποχαιρετιστήρια
χοροεσπερίδα για τη Γ' Λυκείου

Ευχαριστώ το δραστήριο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου
Γονέων και Κηδεμόνων του 2ου Λυκείου, που είχε την όμορφη πρω-
τοβουλία αλλά και την οργάνωση της αποψινής βραδιάς για να τιμη-
θούν οι τελειόφοιτοί μας στο κατώφλι της εξόδου τους από το σχολείο.
Επίσης, προς την ώρα του γλεντιού τα πολλά λόγια περιττεύουν,
αλλά φαίνεται η διάθεση. Όμως ας μου επιτραπεί, καθηκό-
ντος να μιλήσω καθαρές κουβέντες στους τελειοφύτους μας, που
από σήμερα είναι πολίτες του κόσμου και αγγίζουν τον αγώνα της ζωής. Η βραδιά
αυτή τους, γι' αυτό αφήνω όλα τα άλλα και απευθύνομαι στην
αυτή τη ψυχή τους:

Τελειόφοιτοι του 1997,
Η ζωή των μηχανών, που πάει να αλλοιώσει τη ζωή, δεν ταιριάζει
με τον ανθρωπισμό, την αγνότητα και τη θερμότητα της καρδιάς.
Εκτιμήστε αυτή τη ζεστασιά της σχέσεώς σας και μη διστάσετε
να αγαπήσετε στην αγάπη προς τον άνθρωπο. Οι νεανικές φιλίες συ-
νιστούν τη δύναμη για μια ολόκληρη ζωή, γι' αυτό να τις δια-
τηρείτε αλώβητες σαν τα μάτια σας. Το 2ο Λύκειό σας έδωσε ένα

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

τρίχρονο μάθημα βίου. Πάντοτε ενεργούσε με ενδιαφέρον και αγάπη.
Κι αν αστόχησε κάπου, πρέπει να δείξετε κατανόηση. Άλλωστε μετά
από χρόνια το σχολείο θα είναι μονάχα ευχάριστη ανάμνηση.

Να μην ξεχνάμε πως οι αξίες και τα ιδανικά δεν είναι εφήμερος
συρμός, αλλά διαχρονικά στηρίγματα της ζωής μας. Η πίστη προς το
Θεό, που τόσο δοκιμάζεται και διασύρεται σήμερα, να είστε βέβαιοι
πως αποτελεί αληθινή και αστείρευτη πηγή χαράς και αισιοδοξίας,
καταστάσεις που τόσο πολύ τις χρειάζεται η εύθραυστη ψυχή του νέ-
ου.

Ακόμα, να είσαστε περήφανοι για την πατρίδα μας και να αγωνίζε-
στε να μεγαλουργεί και ως χρέος προς την ιστορική μας παράδοση,
αλλά και ως απάντηση στις πολυποίκιλες προκλήσεις που δεχόμαστε.

Να αγαπάτε την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και τη δουλειά και πά-
ντοτε να έχετε κατά νουν πως η ζωή είναι όμορφη για να τη ζει κα-
νείς χωρίς δεκανίκια ή ψεύτικους παράδεισους. Να θυμάστε τα λόγια
της τυφλής Κέλλερ πως «η ζωή αξίζει για να δεις ένα τριαντάφυλλο,
να καθαρίσεις ένα μήλο, να ονειροπολήσεις κάτω από τη μαγεία του
ηλιοβασιλέματος» και επιπλέον η ζωή αξίζει για την ίδια τη χαρά της
δημιουργίας, που μας προσφέρει με το βιοτικό αγώνα και τις αγωνίες
του. Κλείστε τ' αυτιά και τα μάτια στις σειρήνες του ηθικού εκπε-
σμού και σεβαστείτε τον εαυτό σας και το συνάνθρωπό σας ως θείο
και ανεπανάλητο δώρο.

Με τις δικές μου ευχές και όλων των καθηγητών σας για προσω-
πική υγεία και οικογενειακή ευτυχία, προκοπή και κοινωνική κατα-
ξίωση, σ' όποιο τομέα θελήσει ο καθένας, σας εύχομαι καλή διασκε-
δαση, χωρίς άλλες σκοτούρες».

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Φάουστ

NANA MANIA – ΜΑΙΡΗ ΒΟΥΪΔΑΣΚΗ

ZYMBRAKAKH 5 – ΤΗΛ. 52.520, 53128

Τμήματα σε όλα τα επίπεδα

**Διδάσκουν αποκλειστικά έμπειροι καθηγητές,
απόφοιτοι γερμανικών Πανεπιστημίων**

**Τα θερινά μαθήματα αρχίζουν 26 Ιουνίου
Καλύπτεται ύλη ενός σχολικού έτους**

«Ιδιαίτερη χαρά μας προκάλεσαν οι διακρίσεις που έλαβαν μαθητές του σχολείου μας: η μαθήτρια που βραβεύτηκε για την υψηλή βαθμολογία που είχε στις γενικές εξετάσεις, η μαθήτρια που συγκέντρωσε τον υψηλότερο βαθμό στο απολυτήριό της, τα δύο παιδιά που προκρίθηκαν στη 2η φάση του μαθηματικού διαγωνισμού» και τα παιδιά που διακρίθηκαν στους αθλητικούς αγώνες σε τοπικό και παγκρήτιο επίπεδο.

Το βραβείο των Αυστραλών βετεράνων της Μάχης της Κρήτης σε μαθήτρια του Λυκείου μας

Ο πρόεδρος της Αυστραλίας παραλαμβάνει συμβολικό δώρο από την βραβευθείσα μαθήτρια Μαρία Κουφάκη.

Στις 11/11/96 στο γραφείο του Νομάρχη Ρεθύμνης παρουσία των αρχών του νομού μας, έγινε από τον πρόεδρο της Αυστραλίας κ. **R. S. Merrillees**, η καθιερωμένη απονομή υποτροφίας στον καλύτερο μαθητή ή μαθήτρια του νομού μας του σχολικού έτους 1995-96.

Η υποτροφία (1.500 δολαρίων Αυστραλίας) που αποτελεί προσφορά της 6ης Αυστραλιανής Μεραρχίας δόθηκε στη **Μαρία Κουφάκη**, μαθήτρια του 2ου Λυκείου που συγκέντρωσε τη μεγαλύτερη βαθμολογία στις γενικές εξετάσεις του περασμένου Ιουνίου.

Μιλώντας για τους Αυστραλούς πολεμιστές ο κ. Πρόεδρος ανέφερε ότι ποτέ δεν ξεχασαν τις εμπειρίες που έζησαν στο νησί μας, και ότι χωρίς τη βοήθεια και τη φιλοξενία των Κρητικών δε θα είχαν καταφέρει τίποτε.

Σήμερα είπε, αποτινύμε φόρο τιμής σ' αυτούς που επέζησαν, και ξαναθυμούμαστε τους δεσμούς που αναπτύχθηκαν εκείνες τις μέρες του 1941.

Φανερά συγκινημένη η Μαρία δέχτηκε το σχετικό φάκελο από τον κ. πρόεδρο και τόνισε μεταξύ άλλων: «Η συνεργασία των λαών μας σε δύσκολες εποχές, η συμπράταξη τους στην προσπάθεια του ιδανικού της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας δεν τελειώνει, συνεχίζεται και σήμερα ευτυχώς σ' άλλα πεδία, όπως αυτό της παιδείας και της προόδου, της ειρηνικής συνύπαρξης και κατανόησης των λαών. Το βραβείο αυτό αποτελεί -όπως είπε- ένα κίνητρο προς αυτή την κατεύθυνση και μια πρόσθετη ευθύνη να φανούμε αντάξιοι του».

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Αποτελέσματα 57ου διαγωνισμού της Μαθητικής Εταιρίας

Από τους τριάντα μαθητές του νομού μας που έλαβαν μέρος στην α' φάση («Θαλής») του 57ου διαγωνισμού της Μ.Ε. πέτυχαν και θα διαγωνιστούν στη β' φάση («Ευκλείδης») οι εξής μαθητές

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΣΧΟΛΕΙΟ
ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ	ΜΑΡΙΓΩ	ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΒΑΡΟΥΧΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΗΣ	2ο Γυμνάσιο
ΠΕΤΡΑΚΗ	ΝΙΚΗ	ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΓΡΗΓΟΡΗΣ	Ε.Π.Κ. ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ	ΙΩΑΝΝΑ	
ΑΓΑΠΑΚΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2ο Λύκειο
ΚΑΡΙΝΙΩΤΑΚΗ	ΜΑΡΙΑ	2ο Λύκειο

«ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Π. ΓΙΑΤΡΟΥΔΑΚΗ»

Με το ποσό των 100.000 δραχμών βραβεύτηκε η τελειόφοιτος του Λυκείου μας **Φωτάκη Ελένη** που συγκέντρωσε το μεγαλύτερο βαθμό απολυτηρίου (19 9/10) κατά το σχολικό έτος 1995-1996.

Η βράβευση έγινε στις 16 Μαΐου 1996 από την κ. **Γιατρουδάκη Στυλιανή** εις μνήμη του συζύγου της **Αλέξανδρου Π. Γιατρουδάκη** και καθιερώθηκε σε ετήσια βάση.

Θερμά συγχαρητήρια, λοιπόν, στην Ελένη και ευχαριστήρια και συγχαρητήρια στην κ. **Γιατρουδάκη** για τη σοβαρή και συγκινητική επιλογή της.

Αθλητισμός

ΒΟΛΕΪ ΑΓΟΡΙΩΝ

- 1η θέση στο νομό
- 1. Παπαδόνης Νικ. Γ2
- 2. Λαμπρινός Αντ. Γ1
- 3. Παπαλάς Γεώργ. Β3
- 4. Καραγιαννάκης Νικ. Α1
- 5. Καραντάκης Αλέξ. Β3
- 6. Καρανάκης Εμμ. Η
- 7. Καρανάκης Αντών. Γ1
- 8. Μαρτίνος Γιώργος, Γ
- 9. Καραβούτης Ιωσήφ Γ

ΜΠΑΣΚΕΤ ΑΓΟΡΙΩΝ

1η θέση στο νομό

- 1. Καρανάκης Κων. Γ2
- 2. Καρανάκης Ιωάν. Γ2
- 3. Καρανάκης Νικ. Γ4
- 4. Καρανάκης Μάρ. Β4
- 5. Καρανάκης Νικ. Β2
- 6. Καρανάκης Εμμ. Β3
- 7. Καρανάκης Κων. Β2
- 8. Καρανάκης Ιωάν. Β2
- 9. Καρανάκης Κων. Α3
- 10. Καρανάκης Κων. Γ3

ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

1η θέση στο νομό

1η Δυτικής Κρήτης (Ρέθυμνο - Χανιά)

- 1. Καρανάκης Κων. Γ2
- 2. Καρανάκης Ιωάν. Γ2
- 3. Καρανάκης Νικ. Γ4
- 4. Καρανάκης Μάρ. Β4
- 5. Καρανάκης Νικ. Β2
- 6. Καρανάκης Εμμ. Β3
- 7. Καρανάκης Κων. Β2
- 8. Καρανάκης Ιωάν. Β2
- 9. Καρανάκης Κων. Α3
- 10. Καρανάκης Κων. Γ3

- 4. Καρανάκης Μαρία Γ2
- 5. Καρανάκης Ελένη Β
- 6. Καρανάκης Δέση. Α6
- 7. Καρανάκης Ελισάβετ Α1
- 8. Καρανάκης Αντ. Β

ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

2η θέση στο νομό

- 1. Ευαγγέλου Ευαγγ. Α3
- 2. Καββάλου Ευαδ. Β1
- 3. Μαλλιάρου Δέση. Γ3
- 4. Καζάνη Ελ. Γ2
- 5. Καρανάκης Μαρ. Α1
- 6. Αλεξανδράκη Ιωάν. Α1
- 7. Νουφράκη Νεκτ. Α6
- 8. Τσίχλη Ειρ. Α6
- 9. Αποκορωνιώτακη Κατερ. Α2
- 10. Γιαλλούρη Εύα Α2
- 11. Κυδωνάκη Αργ. Α5

ΣΤΙΒΟΣ

- 1. Κιμωνής Ιωσήφ Γ' 1ος στα 100 μ.
- 2. Συριανόγλου Γαβρ. Γ' 1ος 400 μ.
- 3. Λαμπρινός Αντ. Γ' 1ος Ακοντισμός
- 4. Κουτελιδάκης Κων. Β' 2ος Ακοντισμός
- 5. Μαράκης Αντών. Γ' 1ος Δισκοβολία
- 6. Νεονάκη Αντ. Β' 2η Δισκοβολία
- 7. Σαριδάκη Ιωάν. Α' 1η 100 μ. εμπόδια
- 8. Ανδρεαδάκης Στυλ. Γ' 3ος Σφαιροβολία
- 9. Παπαδάκης Μαρ. Β' 2ος Μήκος
- 10. Χατζημαρκάκης Αντ. Β' 3ος Μήκος
- 11. Σκούφογλου Ευάγγ. Γ' 2ος Σφαιροβολία
- 12. Δρυγιαννάκη Άρτεμ. Α3 2η Μήκος
- 13. Μαυράκη Ελένη Α4 3η 100 μ.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

- Θεοδοσίου Στέλιος 1ος στο νομό, 1ος στην Κρήτη 200 μ. ύπτιο
- Θεοδοσίου Ισαβέλλα 1η στο νομό, 1η στην Κρήτη 100 ελεύθερο
- Τσουπάκης Μιχ. 1ος στο νομό - 100 πρόσθιο
- Τσουπάκης Ιωάν. 1ος στο νομό 2ος στην Κρήτη 100 μ. ύπτιο

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

- Στο ομαδικό τα κορίτσια πήραν την 1η θέση στο νομό
- Ανώματος Δρόμος Αγιορών
- Συριανόγλου Γαβριήλ Γ' 4ος
- Μπερβανάκης Στέλ. Β' 11ος
- Λεβεντάκης Αλέξ. Β' 10ος

Η «ΣΧΕΔΙΑ» εκφράζει θερμά συγχαρητήρια στους αθλητές και στις αθλήτριες του 2ου Λυκείου, που με τη βοήθεια του άξιου προπονητή-γυμναστή τους κ. Τριαντάφυλου Τάσου διακρίθηκαν αλλά και τίμησαν το σχολείο μας.

Γ Ε Ν Ι Κ Ε Σ Ε Ξ Ε Τ Α Σ Ε Ι Σ

Αποτελέσματα Γενικών Εξετάσεων 1996 (2ο Λύκειο Ρεθύμνου)

1.....	Αντουράκη Αικατερίνη του Γεωργίου	Οικονομικών Επιστημών Αθήνα
2.....	Αντωνάκη Ειρήνη του Γεωργίου	Νομική Θράκης
3.....	Ανυψητάκη Αγγελική του Νικολάου.....	Οικον. Επιστ. Κρήτης
4.....	Αστρινάκη Γεωργία του Μάρκου	Νοσ/κής ΤΕΙ Ιωαννίνων
5.....	Βαβουράκη Αργυρώ του Γεωργίου	Δημοσιογρ. Μέσων Μαζικ. Επικ. Θεσ/νικη
6.....	Βαρούχα Ευαγγελία του Στυλιανού.....	Τουρ. Επιχειρ. ΤΕΙ Θεσ/νικης
7.....	Βελεγράκης Γεώργιος του Ηρακλή	Θερ. Καλ. Ανθ. ΤΕΙ Ηρακλείου
8.....	Βεριδάκη Χρυσούλα του Εμμανουήλ.....	Αυτοματισμού ΤΕΙ Πειραιά
9.....	Βιτωράκη Αικατερίνη του Ευαγγέλου.....	Φιλολογίας Κρήτης
10.....	Βιτωράκης Χρήστος του Ευαγγέλου	Λογιστικής ΤΕΙ Ηρακλείου
11.....	Βλατάκης Στέφανος του Κων/νου	Φαρμακευτικής Αθήνας
12.....	Βολτυράκη Μαρία του Ιωάννη	Παιδαγωγικό Νηπ/γων Κρήτης
13.....	Γάσπαρης Νικόλαος του Δημητρίου	Χρημ/κης και Τραπεζ. Πανεπ. Πειραιά
14.....	Γεωργαλάκη Κων/να του Γρηγορίου	Παιδαγωγικό Νηπ/γων Κρήτης
15.....	Δασκαλάκης Νικόλαος του Γεωργίου	Πολ/κών Μηχ/κών ΕΜΠ Αθήνα
16.....	Δατοέρη Πατρίτσια του Εμμανουήλ.....	Τουρ. Επαγ. ΕΟΤ Αγ. Νικολάου
17.....	Δετοράκη Αθηνά του Ευαγγέλου	Ιατρική Κρήτης
18.....	Δρυγιαννάκη Αρτεμис του Γεωργίου	Τουρ. Επιχειρ. ΤΕΙ Ηρακλείου
19.....	Ζουρίδης Ιωάννης του Αγγελή.....	Νομική Θράκης
20.....	Καθωράκη Στυλιανή του Ανδρέα.....	Ιστορίας - Αρχαιολ. Κρήτης
21.....	Καλλέργη Αγγελική του Γεωργίου	Δημοσιογρ. Μέσων Μαζικ. Επικ. Θεσ/κη
22.....	Καλλιγιάννη Μαρία του Κων/νου	Γερμανικής Θεσ/νικης
23.....	Καμαρίτης Εμμανουήλ του Γεωργίου.....	Νοσηλευτική ΤΕΙ Ηρακλείου
24.....	Κασελούρη Ευρυδίκη του Νικολάου	Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηρακλείου
25.....	Κατκάκης Κων/νος του Αντωνίου	Ηλεκ/γίας ΤΕΙ Ηρακλείου
26.....	Καψαλάκης Γεώργιος του Κων/νου	Μηχαν/γίας ΤΕΙ Ηρακλείου
27.....	Κιαρές Κων/νος του Ευθυμίου.....	Οδοντιατρικής Αθήνας
28.....	Κιαρές Νεκτάριος του Ευθυμίου.....	Ραδ. Ακτ/γίας ΤΕΙ Αθήνας
29.....	Κοκοτοάκη Ευαγγελία του Ιωάννη.....	Νομικής Θεσ/νικης
30.....	Κουτσουρουμπής Εμμανουήλ του Κων/νου.....	Πληροφορικής Παν. Πειραιά
31.....	Κουφάκη Μαρία του Νικολάου	Γαλλικής Αθήνας
32.....	Λαγκουβάρδος Ηλίας του Εμμανουήλ	Γεωργ. Βιολογίας Βιστ. Γεωπ. Π. Αθήνας
33.....	Λιουδάκη Αριστεά του Γεωργίου	Αγγλική Θεσ/νικης
34.....	Μαθιουδάκης Αντώνιος του Μιχαήλ.....	Πολ. Επιστ. Διεθν. Σπουδ. Παντ. Π. Αθήνας
35.....	Μαύρου Χρυσόκωνα του Ζαχαρία	Ανθ. Αρχ. τοπίου ΤΕΙ Ηπ.
36.....	Μελισσινάκης Αριστείδης του Αντωνίου	Διοίκηση Επιχ. ΤΕΙ Λάρισας
37.....	Μοναχογιός Ιωάννης του Κων/νου.....	Τουρ. Επαγγελματ. ΕΟΤ Ρόδου
38.....	Μπεγέτης Νικόλαος του Ελευθερίου	Πολ. Δ. Έργων ΤΕΙ Ηρακλείου
39.....	Μπερβανάκης Γεώργιος του Εμμανουήλ.....	Πολ. Δ. Έργων ΤΕΙ Ηρακλείου
40.....	Μπιρλιράκης Χαρίτων του Εμμανουήλ.....	Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Πάτρας
41.....	Μποτιονάκης Μποτόνης του Γεωργίου.....	Πολ/κών Μηχ/κών Θεσ/νικης
42.....	Μποτωνάκη Ελευθερία του Γεωργίου	Πολ. Δ. Έργων ΤΕΙ Ηρακλείου
43.....	Ορφανουδάκη Ιωάννα του Νικολάου.....	Φιλολογίας Κρήτης
44.....	Παπαδογιαννάκης Στυλιανός του Νικολάου.....	Ζωικ. Παρ/γης ΤΕΙ Λάρισας
45.....	Παπουτσιδάκης Μιχαήλ του Γεωργίου.....	Αυτοματισμού ΤΕΙ Πειραιά
46.....	Παραδεισανού Μαρία του Ευτύχιου	Φιλολογίας Κρήτης
47.....	Παρασχάκη Ελένη του Ιωάννη.....	Διοίκηση Επιχ. ΤΕΙ Πειραιά
48.....	Πατεράκης Ιωάννης του Κων/νου	Πολ/κών Μηχ/κών Θεσ/νικης
49.....	Παυλάκης Ιωάννης του Δημητρίου	Διοίκηση Επιχ. ΤΕΙ Πάτρας
50.....	Πετρακάκη Ελένη του Αντωνίου	Παιδαγωγικό Δημ. Εκπ. Θράκης
51.....	Πετράκης Παναγιώτης του Εμμανουήλ.....	Οικονομ. Επιστήμης Οικ. Π. Αθήνας
52.....	Πρεντάκη Ελένη του Γεωργίου.....	Αρχαιονομίας Βιβλ/μίας Ιον.
53.....	Ρουσάκη Καλλιόπη του Ευαγγέλου	Λογιστικής ΤΕΙ Ηρακλείου
54.....	Σαρρή Αικατερίνη του Μύρωνα	Κοινωνιολογίας Παντ. Π. Αθήνας
55.....	Σημανιήρα Θεοδοσία του Μιχαήλ.....	Φιλολογίας Ιωαννίνων
56.....	Σταράκης Μιχαήλ του Νικολάου	Ηλεκ/λογίας ΤΕΙ Ηρακλείου
57.....	Τσαρμπούπουλος Ευάγγελος του Μιχαήλ	Οπτικής ΤΕΙ Αθήνας
58.....	Τοκινά Βασιλική του Παύλου	Πληροφορικής ΤΕΙ Θεσ/νικης
59.....	Τοίχλης Σταύρος του Κων/νου	Λογιστικής ΤΕΙ Λάρισας
60.....	Φασατάκη Βασιλική του Νικολάου	Μαθηματικών Θεσ/νικης
61.....	Φλουρή Ελένη του Παύλου	Εμπορ. - Διαφ/σης ΤΕΙ Αθήνας
62.....	Φωτάκη Ελένη του Ιωάννη	Φιλολογίας Κρήτης
63.....	Χαροκόπος Ευστράτιος του Αντωνίου	Τεχν. Ιατρ. Οργάν. ΤΕΙ Αθήνας
64.....	Χορτάτσος Θεόδωρος του Ανδρέου.....	Μηχαν/γίας ΤΕΙ Ηρακλείου
65.....	Χριστοφοράκης Γεώργιος του Αριστείδη.....	Διεθν. Εμπορ. ΤΕΙ Κοζάνης

Εκδρομή Γ' Λυκείου στην Κύπρο

Οδοιπορικό στο νησί της Αφροδίτης

ΠΩΤΗΣΑΝΕ 99 μαθητές της Γ' τάξης του Λυκείου μας γιατί εδώ και χρόνια πάνε σχολείο... Και κείνοι ξέρετε τι απάντησαν;... «Γι' αυτήν την πενήνήμερη...»

Τετάρτη 9 Απριλίου 1997 και τρεις ώρες πριν από την έναρξη των εκδρομών στο 2ο Λύκειο επικρατούσε... συναγερμός. Ούτε σχολείο «είχαμε... Μπήκαμε στα πούλμαν και με ένα δυνατό χειροκρότημα ξεκινήσαμε για το... όνειρο. Στις 8 π.μ. φτάσαμε στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου, όπου μας περίμενε ο πράκτοράς μας κ. Ζαχαριουδάκης. Πήραμε με τα εισιτήριά μας στο χέρι. Μετά από λίγο να 'σου και το εισιτήριο του Χάρκα Ηρακλείου. Εκεί ξεκίνησαν οι κόντρες: «Δεύτερο! Δεύτερο!...» Πέρασαμε το έλεγχο αποσκευών, εισιτηρίων και πιστοποιηρίων, παφουμαριστήκαμε στα duty free, κάναμε κάποια ψώνια και στις 09:30 επιβιβαστήκαμε σ' ένα αεροσκάφος της Cyprus Airways, για να είμαστε στις 11.00 στο αεροδρόμιο της Λάρνακας και να πετάξουμε για την Αφροδίτη. Στις 12.30 βρισκόμασταν στο ξενοδοχείο Golden Arches έξω από τη Λεμεσό. Πήραμε το γεύμα μας και εξερευνησαμε τα δωμάτια και γενικά το χώρο, όπως γίνεται πάντοτε... πριν από κάθε μάχη. Το βράδυ διασκεδάσαμε στη ντισκοτέκ «Arothikes», στο φανταστικό παραδοσιακό κτίριο, όπου πήγαμε μετά από πρόταση του φιλόξενου κ. Σωτήρη (αδελφού του Λυκειάρχη μας) που μας κάλεσε για την ευχαρίστησή μας -όπως άλλωστε και όλοι οι «ημετέροις» συνοδοί μας- σε όλη τη διάρκεια της εκδρομής.

Τίποτα όμως δε θύμιζε την Κύπρο του μαρτυρίου. Λες και βρισκόμασταν σε «άλλη» Κύπρο...

Σάβρος, 10 Απριλίου 1997

Το πρωί επιβιβαστήκαμε στα λεωφορεία για... ύπνο και μας ξύπνησαν στη Λευκωσία, την κοσμοπολίτικη πρωτεύουσα της Κύπρου. Περπατάς στις μεγάλες λεωφόρους, κατεβαίνεις στα στενά σοκάκια. Ξεκουράζεσαι στις μεγάλες πλατείες απολαμβάνοντας μια «φαστλά» και μια Coca Cola. Συνέχεια όμως σε κατακλύζουν οι ερωτήσεις από το πρόσφατο παρελθόν αλλά και η σκληρή πραγματικότητα του παρόντος, όπου σε προσγειώνουν οι πολυάριθμες επιγραφές «ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ». Νιώθεις να σε καταβάλλουν αισθήματα πόθου, λύπης και θλίψης. Περνάς δίπλα από τα φυλάκια των Τούρκων «ελεγκτών», εκεί που η πόλη (και μαζί η κλαδιά σου) μοιράζεται στα δύο, κοιτάξεις πέρα στα κατεχόμενα και ξέρεις βαθιά μέσα σου τι γίνεται ελληνικά!!!... Η Αρχιεπισκοπή μεστή από μεγαλοπρέπεια και περηφάνη η μορφή του μεγάλου ηγέτη Μακαρίου. Εδώ η Χούρτι των Απριλιανών πότισε με αδελφικό αίμα -το νιώθεις να σου περνάει τα ρουθούνια!- το χώρο. Τι ντροπή, τι αίσχος, θεέ μου! «Φυλάκισμένα μνήματα»: εδώ μιλάει η σιωπή. Βλέπεις τα κελιά των ερευνουμένων και σε πιάνουν ρίγη -κατευθύνεσαι στην αγχόνη- συνθήματα παράξενα, ανάμικτα: περηφάνια εθνική για τους εννέα Έλληνες, οργή για την απανθρωπιά της Αγγλοκρατίας, φρίκη για το σκοτάδι... Όμως «του ανδρειωμένου ο θάνατος, θάνατος δε λογείται», θυμίζει η μεγάλη επιγραφή πάνω από τα μνήματα.

Αγορά. Μετά από αρκετή ώρα έντασης καιρός να αποφορτιστούμε. Φαγητό και ψώνια. Ξεκινήσαμε γεμάτοι λεφτά και τελειώσαμε γεμάτοι σακούλες. Δερμάτινα, γυαλιά, αναμνηστικά και ό,τι μπορείς να φανταστείς.

Ξορό απόγευμα στον «Τύμβο της Μακεδονίτισσας», στο χώρο όπου

Φυλάκιο Δερύνειας

Φυλάκιο Δερύνειας

θάφτηκαν οι Έλληνες που πολέμησαν και έπεσαν για την Κύπρο στα γεγονότα του '74 (τουρκική εισβολή) και στη συνέχεια στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Αρχαία Ελλάδα!!!

Επιστροφή στο ξενοδοχείο και παρατεταμένο ντουζ για να συνέλθουμε από το «σοκ» της ημέρας. Αργά το βράδυ διασκεδάσαμε σε παραδοσιακή ταβέρνα, όπου παρακολουθήσαμε κυπριακούς χορούς, δοκιμάσαμε (μέχρι σκασμού) κυπριακές νοστιμιές και... δος του κρασί και δος του χορό, κάτω από τους ήχους της λαϊκής ορχήστρας. Α, εκεί πετύχαμε και τα «καμάκια» του... ονείρου, που έκτοτε έγιναν η σκιά μας (αλλά και οι της «άμεσης δράσης» μας η σκιά τους).

Κύπρος, 11 Απριλίου 1997

Περιήγηση στην πόλη της Λεμεσού, το τουριστικό θέρετρο της Κύπρου, στη νοτιοδυτική ακτή του νησιού. Πόλη ξεστή και φιλική με τους πάντες. Στην επιτυχία της περιήγησης συνέβαλε και η ξεστασιά και η εξυπηρετηκότητα των ντόπιων. Νωρίς το απόγευμα -είμαστε όλοι οι 77- γυρίσαμε στο ξενοδοχείο, ξεκουραστήκαμε, διασκεδάσαμε φιλικά και μ' ένα ωραίο ντουζ ήμασταν έτοιμοι για την ντίσκο «Whispers». Η ατμόσφαιρα βέβαια τη νύχτα γενικά στην τουριστική περιοχή της πόλης μύριζε και λίγο παρανοϊκό υπόκοσμο. Επιστροφή στο ξενοδοχείο και τα γνωστά...

Τύμβος Μακεδοντίσσαις

Κύπρος, 12 Απριλίου 1997

Αναχώρηση το πρωί για το όρος Τρόδος. Μετά από μια μαγευτική διαδρομή φτάσαμε στην κορυφή και άναψε ο χιονοπόλεμος. Όλοι οι μαθητές (και όχι μόνο) από αγχώδεις υποψήφιοι γίναμε πάλι ανέμελα μικρά παιδιά. Στο μοναστήρι του Κύκου εκείνο που κάνει εντύπωση είναι η χλιδή: χρυσό τέμπλο, χρυσά ψηφιδωτά... Όμως, όταν δεις τη σκεπασμένη εικόνα της Παναγίας, νιώθεις πόσο μικρός είναι ο άνθρωπος για να την κοιτάξει στα μάτια. Έπειτα βλέπεις τη θλιμμένη Παναγία, αυτή που δάκρυσε λίγους μήνες πριν, και φεύγεις με ενισχυμένο το θρησκευτικό σου συναίσθημα. Η συγκίνηση κορυφώνεται όταν επισκεπτόμαστε τον τάφο του Μακαρίου σ' ένα ψηλό σημείο του όρους Τρόδος: τό 'χε διαλέξει ο μεγάλος ηγέτης για να μπορεί να αγναντεύει αιώνια την αγαπημένη του Κύπρο. Στον παρακείμενο λοφίοκο με το μικρό εκκλησάκι, δυο δέντρα κατάφορτα με εκατοντάδες μαντηλάκια. Δέσαμε κι εμείς τα δικά μας μαζί με μια ευχή, ακολουθώντας την κυπριακή παράδοση. Ακολούθησε γεύμα σε παραδοσιακή ταβέρνα και πήραμε το δρόμο της κατάβασης. Το βράδυ διασκεδάσαμε στο λαϊκό κέντρο Monte Caputo!! The best music hall in Limus sol. Συνεχίσαμε τη διασκέδαση στο ξενοδοχείο μαζί με το Λύκειο του Χάρακα. Ο Μιχαλίδας μας και ο Μανόλης τους μας ένωσαν με τη λύρα σ' έναν ατελείωτο κρητικό χορό.

Κύπρος, 13 Απριλίου 1997

Αναχώρηση το πρωί για Πάφο. Κάναμε στάσεις στο Κούριο (αρχαίο θέατρο) και στην Πέτρα του Ρωμιού. Μετά, μέσα στην Πάφο, επισκεφτήκαμε τα περίφημα ψηφιδωτά της. Κάθε ψηφιδωτό και μια ιστορία, ένας μύθος. Οι δύο ξεναγοί, ακούραστες σ' όλη τη διάρκεια της διαμονής μας στην Κύπρο, μας έκαναν πραγματικά πλούσιους με τις πληροφορίες τους. Στην Πάφο περάσαμε και από το Σχολείο

του Ευαγόρα Παλληκαρίδη, του δεκαοχτάχρονου ήρωα που απηγχόνισαν οι Άγγλοι και που τώρα μαρμαρωμένος στέκεται απέναντι με το όπλο στα παιδικά του χέρια. Επιστροφή -πάλι μέσα από τη βάση των Άγγλων- στη Λεμεσό και το βράδυ ντίσκο «direction». Εδώ ήπιαμε φαίνεται λίγο παραπάνω -τελευταία νύχτα βλέπεις- και τα... θύματα ήταν περισσότερα.

Κύπρος, 14 Απριλίου 1997

Η μέρα της επιστροφής έφθασε. Συνηήσαμε «νωρίς», πήραμε το τελευταίο μας πρωινό και... ανακουφίστηκε το ξενοδοχείο από την αναχώρησή μας. Πήραμε το δρόμο για τη Δερύνεια, ακολουθώντας τα συρματοπλέγματα που χωρίζουν την ελεύθερη από την κατεχόμενη Κύπρο. Ήρθαμε «φάτσα με φάτσα» με τα τούρκικα φυλάκια και σε απόσταση ελάχιστη από τα όπλα των Τούρκων. Φτάσαμε κοντά στον «ιστό της φρίκης» όπου έχασε τη ζωή του ο νέος ήρωας της Κυπριακής Ιστορίας πέρσι τον Αύγουστο Σολωμός Σολωμού και μιλήσαμε με τους στρατιώτες του ελληνικού φυλακίου. Με κοντάρι τα μπράτσα μας υψώσαμε και απλώσαμε την Ελληνική Σημαία και τραγουδήσαμε τον Εθνικό Ύμνο μας. Σε λίγο από την ταρατσα ενός καφενείου είχαμε την ευκαιρία να δούμε την ερμωμένη Αμρόχω στο. Έπειτα επισκεφτήκαμε τους νωπούς τάφους των νεοαρτύρων της κυπριακής τραγωδίας Τάσου Ισαάκ και Σολωμού Σολωμού, όπου έγινε κατάθεση στεφάνου από τον Κύπριο διευθυντή μας Ζήνωνα Ζαννέτο, φανερά κατασυγκινημένο. Το θερμόμετρο ανέβηκε ακόμη περισσότερο όταν ο συνοδός καθηγητής μας Γιώργος Φρυγανάκης διάβασε το εξής επιτύμβιο πάνω από τον τάφο του Σολωμού Σολωμού:

Ξέκοπες -

από των συντρόφων σου το πλήθος.

«Κούριο»

«...της μαυροντυμένης Αφροδίτης,
 ...στα τοιγάρο στο μικρό σου στόμα
 ...των θανάτου την επιγνώση στο βλέμμα.
 ...φύσες το κορμί σου στον ιστό μαύρη σημαία
 ...δι' ελαχίστου καιρού τύχης
 ...ακμή της δόξης μάλλον ή του δέους
 ...αλλαγής
 ...από τον θάνατον πατήρας.

Οι μαθητές έκαναν φόντο του ταφικού σταυρού την ελληνι-
 ... και όλοι μαζί ψάλαμε τον Εθνικό μας Ύμνο και φωνάξα-
 ... δύναμη μας έμενε: Αθάνατοι!

... γεύμα στην Αγία Νάπα το μαγευτικό τουριστικό θέρε-
 ... που αναβίωσε σε ελάχιστα χρόνια(!) μέρος της αίγλης της
 ... που φαίνεται να... περιμένει λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα.

...ταίο μέρος που επισκεφτήκαμε ήταν η πόλη της Λάρνακας.
 ... τον πανέμορφο παραλιακό δρόμο και καταλήξαμε στη
 ... του Αγίου Λαζάρου, που μετά την ανάστασή του έζησε επί 30
 ... στην Κύπρο. Κατάνυξη! Μια εκκλησία διαφορετική, χτισμέ-
 ... από τον τάφο του Αγίου.

... στο προαύλιο και πήραμε την τελευταία μας φωτογρα-
 ... στην Κύπρο. Δεκάδες περισσότερα στην αυλή μας θυμίζουν ότι σε
 ... πετούσαμε...

Μαρία Σπάθη, Γ3 Δέση 3η

Ψήφισμα

Οι μαθητές και οι καθηγητές του 2ου Λυκεί-
 ου Ρεθύμνου Κρήτης πατούμε με ξεχωριστή
 συγκίνηση τα χώματα της βασανισμένης Κύ-
 πρου μας και εκφράζουμε προς τον αδελφό Κυ-
 πριακό λαό την αγάπη και τη συμπαράστασή
 μας προς τον τίμιο αγώνα του για εθνική απο-
 κατάσταση.

Ταυτόχρονα διακηρύττουμε προς κάθε κα-
 τεύθυνση την αγανάκτησή μας για την παρά-
 νομη κατοχή της μισής Κύπρου από τα τουρ-
 κικά στρατεύματα και την παραβίαση των αν-
 θρωπίνων δικαιωμάτων του Κυπριακού Λαού
 λήγοντος του 20ου αιώνα.

Ζητάμε από τους ισχυρούς της γης να στα-
 ματήσουν την αδικία και το έγκλημα, που,
 από το 1974 συντελούνται σε βάρος του μαρ-
 τυρικού Νησιού, ώστε να καταργηθούν οι
 πράσινες γραμμές και να γυρίσουν οι πρόσφυ-
 γες στις προγονικές τους εστίες.

Η Κρήτη δεν ξεχνά την Κύπρο.

Λευκωσία («Πράσινη Γραμμή»), 10.4.1997

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Η αντίστροφη μέτρηση έχει πια αρχίσει. Πλησιάζει ο καιρός που με το χέρι στην καρδιά και τα μάτια δοκρυσμένα πρέπει να ψελλίσουμε δύο μονάχα, μα τόσο μεστές σε νόημα λέξεις: «Γεια χαρά». Κι έτσι απλά με αυτά τα λόγια θα αποχαιρετήσουμε το σχολείο που μας δεχόταν τα τελευταία δώδεκα χρόνια της ζωής μας. Όλοι εμείς τίμαστε τώρα πια απόφοιτοι. Αλήθεια, πόσο παράξενο ακούγεται! Τα συναισθήματά μας ανάμικτα. Χαρά και ικανοποίηση απ' τη μια που κατορθώσαμε να φτάσουμε και να ανέβουμε το τελευταίο σκαλοπάτι της μαθητικής μας ζωής, απογοήτευση και λύπη από την άλλη.

Μέσα στα βάθη της ψυχής μας κυριαρχεί μια απερίγραπτη θλίψη, αφού τα πιο όμορφα και τα πιο ξένοιαστα εφηβικά μας χρόνια έχουν πια τελειώσει.

Κι όμως, υπάρχουν τόσες εμπειρίες που θα μείνουν βαθιά χαραγμένες μέσα στο μυαλό μας και θα μας ακολουθούν πάντοτε. Βλέπετε, όλα αυτά τα χρόνια μέσα στις τάξεις, πάνω στα θρανία, μέσα στις σχολικές αυλές ζήσαμε πόρα πολλά. Κάναμε τους πρώτους μας φίλους, ακούσαμε, μάθαμε, γελάσαμε, κλάψαμε, νευριάσαμε. Μάθαμε τι θα πει πανίδα, θρησκεία, οικογένεια αλλά και τι είναι η αγάπη, η φιλία και τ' άλλα ανθρώπινα συναισθήματα. Εφοδιάστηκαμε όσο είναι δυνατόν με όλα τα απαραίτητα, ώστε να είμαστε σε θέση να παλέψουμε, να αγωνιστούμε θάρρα και σωστά και να επιτύχουμε στη ζωή μας. Στήριχοί μας ο' αυτή την προσπάθεια οι καθηγητές μας, που μας βοήθησαν όπως κι αυτοί μπορούσαν. Πολλές φορές νευριάζαν με τα καμώματά μας, αλλά όλα αυτά γίνονταν καλοπροαίρετα. Ελπίζουμε να μας έχουν ήδη συγχωρέσει. Ένα πάντως είναι το σίγουρο. Δεν θα τους ξεχάσουμε ποτέ και θα προσπαθήσουμε να χρησιμοποιήσουμε σωστά όλα αυτά που μας προσέφεραν, ώστε να μην τους απογοητεύσουμε.

Κι αλοι εμείς σε υπαχθείαμε πρώτα στους εαυτούς μας κι έπειτα ο ένας στον άλλο πως δεν θα χαθούμε και πως κάπου με κάποιο τρόπο θα συναντιόμαστε. Ας μην ξεχνάμε πως μπορεί το τέλος της σχολικής μας εποχής να πλησιάζει αλλά πάντοτε θα είμαστε οι πολλοί καλοί φίλοι και συμμαθητές...

Εύα Λουκογιωργάκη Γ3